עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 60 א'

מיום חמישי, כ"ח בתמוז תשע"ז (22.06.2017) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, מר משה רווח - מ"מ ראש

העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ' – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, עו"ד שי בכור – חבר מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, מר ג'קי אביטל – עוזר ראש העיר, מר סער ורדי – דובר העירייה, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, גב' בת-חן פיליפ – מנהלת אגף לשירותים חברתיים, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, מר אלי בלאלי – סגן מנהל אגף ביטחון ואכיפה, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל בורסה וקידום עסקים, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, גב' טובה דואני – מנהלת אגף מידע ארגוני, עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

הקראת פרק תהילים.

1. אישור צו הארנונה לשנת 2018.

בהסכמת כל חברי המועצה, יידונו גם הנושאים הבאים לבקשת חברי אופוזיציה:

1. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "הגדלת שעות הפיקוח העירוני בדגש על עבירות חניה".

<u>הצעת החלטה:</u>

מועצת העיר מחליטה כי שעות הפיקוח העירוני בדגש על עבירות חניה יורחבו משעה 7:00 בבוקר עד שעה 24:00 ובסופי שבוע יוחזק רכב גרר בכוננות בשירות העירייה לצורך טיפול במפגעים אשר מחייבים טיפול במהלך השבת.

2. בקשת עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר לדון בנושא: "ישיבות המועצה לרבות ישיבות המשך של המועצה יתקיימו לאחר השעה 18:00".

<u>הצעת החלטה:</u>

מועצת העיר תקבע כי ישיבותיה ואף שמדובר בישיבות המשך יתקיימו אך ורק בימי חול לא מוקדם מהשעה 18:00.

3. בקשת מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "הצעת החלטה בנושא התכנית ג/53".

<u>הצעת החלטה:</u>

המועצה מחליטה לקיים דיון דחוף, תחילה בוועדת המשנה לתכנון ובניה ואחר כך במליאת הוועדה, בתיקונים של התוכנית ג/53 המופקדת.

4. בקשת מר ליעד אילני חבר מועצת העיר לדון בנושא: "העברת אחריות הפיקוח הפדגוגי על המועדוניות והצהרונים מחברת מפעלי בית עמנואל לאגף החינוך העירוני".

<u>הצעת החלטה:</u>

מועצת העיר רמת-גן מחליטה על העברת אחריות הפיקוח הפדגוגי על המועדוניות והצהרונים העירוניים, מחברת מפעלי בית עמנואל לאגף החינוך העירוני.

מר שמואל לרמן: שלום רב לכולם. אנחנו בישיבת מועצה מיוחדת, שלא מן המניין, מספר 60 א'. היום יום חמישי, כ"ח בסיון תשע"ז, 22.6.17, 18:07, אולם מועצת העיר.

אנחנו מתחילים בהקראת פרק תהילים – בבקשה, חיים, נא להקריא.

- מר חיים גלרמן, קורא מתוך ספר תהילים פרק קכ"ד –

מר שמואל לרמן: תודה, חיים. אני רוצה לקרוא קטע שחשוב לנו, לראש העיר וגם אני משתתף איתו, לא קשור ארנונה, אבל יש לו חשיבות לחיים במדינת ישראל.

במחצית הראשונה של שנת 2017, שמסתיימת בימים אלה, נרצחו לא פחות מ-17 נשים בישראל. אני מבקש מכאן שנצא כולנו בהצהרה משותפת, אופוזיציה וקואליציה כאחד, לפיה מועצת העיר רמת גן מגנה כל אלימות כלפי נשים באשר היא. כך אנחנו מבטאים את מחויבותנו למאבק באלימות נגד נשים בעיר רמת גן בכלל ובמדינת ישראל בכלל. אני מניח שזה מקובל על כולם הקריאה הזאת. זה חשוב למען מדינת ישראל.

הישיבה היום מתחלקת לשני נושאים: נושא ראשון זה נושא הארנונה. אם אני מבין נכון, עו"ד שואקה, אנחנו נוציא לו פרוטוקול משלו. נושא שני זה הנושא של הצעות החלטה של האופוזיציה. בסה"כ מוקצב לדיון, הן הארנונה והן הצעות ההחלטה, ביחד 4 שעות, עד שעה 22:00 בערב. נתחיל. בבקשה.

1. אישור צו הארנונה לשנת 2018

מר שמואל לרמן: דבר ראשון, ראש העיר רוצה לומר כמה מילים על הצגת הארנונה. לאחר מכן, גזבר העיר, גרשון, יגיד מילים משלו. ולאחר מכן יתקיים פה דיון חופשי, כל אחד על רצונו. בבקשה, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: ערב טוב. כידוע לכולנו, משרד הפנים מחייב את כלל הרשויות המקומיות במדינת ישראל לעדכן את שיעור הארנונה לשנת הכספים 2018 ב-2.18%. זאת על פי תחשיב קבוע שמבצע המשרד, שהוא לוקח בחשבון תוספת השכר הממוצע במגזר הציבורי ועדכון מדד

המחירים לצרכן. עיריית רמת גן בראשותי החליטה עם זאת לעדכן את שיעור הארנונה למגורים באחוז אחד פחות ממה שמשרד הפנים חייב וזאת במסגרת המדיניות שלי להפחית את גובה הארנונה לתושבים. וכאן אני מתחייב לשמור על רמת שירותים נאותה של העירייה לתושבי העיר, ובעתיד גם לפעול לבחינת דרכים יצירתיות להפחית את גובה הארנונה למגורים עוד יותר.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. גרשון, כמה מילים מטעמך, אתה רוצה להוסיף? בבקשה.

מר גרשון טוסק: ערב טוב לחברים. אנחנו מתכנסים לאישור צו הארנונה לשנת 2018. בהתאם לסעיף 7 לחוק ההסדרים במשק המדינה תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב 1992, נקבע כי תעריף הארנונה לשנת 2018 יעודכן בשיעור כללי של 2.18% לתעריפים שהיו בשנת 2017. למרות האמור לעיל, הנהלת עיריית רמת גן החליטה לעדכן את התעריפים ב-1.18% למגורים ו-2.18 לכל שאר הנכסים. עד כאן שיעור העדכון. אנחנו מוסיפים ומבקשים בצו עוד 3 שינויים:

שינוי ראשון – אנחנו מבקשים להוסיף סעיף שיעורי שאומר – כל מי שלא נכלל בסעיף אחר, ייכנס לסעיף השיעורי, שלא יוכל להיות מקרה שעסק או מגורים טוען שהוא לא נכלל בצו. זאת אומרת, אנחנו אומרים, אם אתה לא נכלל בצו, אתה נכנס לסעיף השיעורי. זה סעיף שקיים כמעט בכל הרשויות, עד כאן הוא לא היה. היה לנו פסק דין בנושא ולאור זה החלטנו להכניס את זה.

שינוי שני – שינוי סיווג של שיכון הצנחנים שהועלה גם בשנה קודמת ולא אושר ואנחנו מבקשים להעלות אותו עוד פעם.

שינוי שלישי – עדכון תת סעיף חדש לנושא של מסעדות ופאבים באזור הבורסה, לזמן מוגבל, שאנחנו מנסים להעלות את זה למשרד הפנים ולקבל לזה אישור. אני חייב לציין שבאיזה שהוא שלב כבר היינו בדיון מקדים במשרד הפנים ואני מאד מקווה שהשנה זה יאושר. אדוני, עד כאן.

מר שמואל לרמן: או קיי, יופי. תודה רבה. עכשיו ככה, לכל אחד יש 5 דקות לדבר, על כל אחד מסעיפי תקציב הארנונה. תזכרו, הזמן הוא בסוף מוגבל ל-4 שעות, תחליטו איך אתם מחלקים אותו. כבר אני אציין

שאדם ביקש ממני ואישרתי לו, הוא ביקש להמשיך עוד 2 דקות, הוא קיבל את אישורי. בבקשה, אדם, אתה ראשון.

מר אדם קניגסברגר: ברשותך, הייתי מבקש מאד שאלי, שהוא נציג האופוזיציה בנושאים כספיים, שהוא יפתח, אני אחריו, ומי שירצה לדבר אחר כך.

מר שמואל לרמן: בבקשה. אלי, 5 דקות.

מר אלי מוסרי: ערב טוב לכולם. חברי מועצה, אדוני ראש העיר. א', אני רוצה לברך את ראש העיר ואת המנכ"ל ואת מנהלת אגף החינוך שיושבת שם על האירוע של אתמול. היה אירוע יפה מאד לבוגרי כיתות ח'. רק חבל מאד שנציגי הציבור היו מעטים, היו 3 מהקואליציה ו-4 מהאופוזיציה. אז יש לכם כוח להרים יד בעד הארנונה, אבל לא לבוא לכזה מפגש, כל כך יפה וחיובי של בוגרי כיתות ח', עם ההורים שלהם והמורים והמחנכים. אז יישר כוח לדליה, לכל הצוות, לך אדוני ראש העיר וגם למנכ"ל.

אנחנו מדברים היום על צו הארנונה ל-2018. תראו, אין דבר יותר יפה להגיד חוץ מהמשפט חומר מחשבה לכולנו, כיוון שאני עכשיו אראה לכם טבלה, טבלה השוואתית, שהיא בעצם, איך אומרים, תמונה אחת שווה אלף מילים. אז אני, ברשותכם, אראה לכם טבלה שמסתמכת כולה על דו"חות כספיים מבוקרים לשנת 2014, כי זו השנה האחרונה שנמצאים הדו"חות הכספיים של משרד הפנים המאושרים יש חלק שאין להם, אז אני החלטתי להיות קו אחיד של כולם. אני מקווה שרואים, ואם לא רואים אז אני אקריא. בגדול, הטבלה הזאת היא טבלה של מספר ערים, כולן איתנות – פתח תקווה, נתניה, תל אביב, הרצליה וחולון – שבה אתם רואים, מספר התושבים, תקציב רגיל, אחוז ההוצאה על שכר (שאתייחס לזה בהמשך) וארנונה למגורים. חשוב לי לציין שארנונה למגורים זה ארנונה, מחיר משוקלל ל-1 מטר. אם אתם מסתכלים, אתם רואים שפתח תקווה 60 שקל למטר, נתניה 57, תל אביב 48, הרצליה 58 שקל, 60 שקל חולון. אחר כך אני אדבר גם לגבי השכר, שזה משהו אחר לגמרי, אבל תסתכלו טוב, שבשכר, תל אביב ופתח תקווה זה 43%, נתניה 38, הרצליה 39 וחולון 32% בהתאמה.

זאת רמת גן האהובה שלנו. רמת גן שלנו, של כולם. תסתכלו, התעריף משוקלל לשנת 2014 היה 63 שקלים למטר. הארנונה המעודכנת להיום, לפי

דו"ח אחרון שקיבלנו עכשיו, רבעון 2017, הוא 66 שקל למטר. כתוב בדו"ח. תראו, מה-1.1.2014, סליחה אדוני ראש העיר, לקחתי מ-1.1.2014 ולא מיום שהתחלת להיות ראש עיר, שיהיה קל לחשב, יש עליה מצטברת של 6 שקלים, שזה 10% ממה שהיה ב-2013. 10%. המדד, רבותי, הוא לא פלוס 0.6, הוא מינוס 0.6. זאת אומרת, שהעלייה לפי המדד היא עלייה ריאלית לחלוטין. זאת אומרת, אנחנו בעצם העלינו את הארנונה ב-3.5 שנים, עוד לא דיברתי כרגע על העלייה הנוספת, אני מדבר כרגע נכון להיום, עוד לפני 2018, ב-10% ריאלי.

עכשיו נלך לנושא של מרכיב השכר שהוא נגזרת מהנושא של הארנונה. זה נושא כאוב, אני יודע, אבל אין ברירה, צריך לדבר עליו. תראו, מרכיב השכר, כמו שאמרתי לכם קודם, תסתכלו, גם ערים מאד מבוססות ומאד איתנות, התקרה שלהן, בדקתי, לא עברו את ה-43%. אנחנו היום, ואני אומר את זה באמת בצער, אנחנו היום, לפי תקציב 2017, לפי דו"ח רבעון ראשון 2017, אנחנו מגיעים בארנונה ל- מישהו יכול לנחש? ל-45.4%. מעל 45.4% לפי דו"ח רבעון ראשון, מעודכן להיום. למה אני אומר את כל הדברים האלה? משום שתמיד שאלתי את השאלה שאנחנו צריכים קודם כל להיות דוגמא אישית. ולפני שאנחנו הולכים להכניס את היד הארוכה שלנו לכיס של התושבים, ואני רוצה באמת להודות לאותם 15, אותם 20, אותם 30 תושבים שהגיעו להפגנה, זה עדיין 30 יותר מאפס, וצריך להגיד להם תודה רבה שהם הגיעו. איפה הדוגמא האישית? קראתי במקומון היום שצפויה לנו התייעלות, או קיי? ההתייעלות הזאת מזכירה לי את תקציב 2015, שאז הקימו את ועדת ה-6 המפורסמת, שגם אז דיברו על התייעלות ובסוף ממנה לא יצא שום דבר, היא היתה בדיחה מהלכת על שתיים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> על 12.

<u>מר אלי מוסרי:</u> כן. אני רק רוצה להסביר פה לגבי הנושא של התוספת. תראו, כל אחוז זה בערך 7 מיליון שקל. בגדול, אני כרגע מעגל, ברשותך גרשון. כל אחוז שאתם מעלים – 7 מיליון שקל.

<u>מר גרשון טוסק:</u> ...

<u>מר אלי מוסרי:</u> בסדר, מורידים את ה-10%, 6. או קיי, אני אלך עם גרשון, בסדר. אני הולך מלמעלה, נגיד, שיהיה. כל אחוז 6 מיליון

שקל. זאת אומרת, בתוספת הזאת שאנחנו מדברים עליה, 1.18 ולא אחוז כמו שכתוב, אנחנו מדברים בערך על 7 מיליון, 7 מיליון פלוס אפילו. אם ניקח גם את העסקים שזה עוד 2.18, אז אנחנו מגיעים בערך לעוד 12 מיליון שקל. סך הכול העליות המצטברות של שתי התוספות האלה מתקרבות ל-20 מיליון שקל, בגדול, מתקרבות. עכשיו תראו, אני רוצה לספר לך סיפור.

מר רמי פדלון: איך הגעת ל-20? לא הבנתי.

???: יש לך טעויות בחשבון, אלי.

מר אלי מוסרי: בוא נעשה ביחס. 6 כפול 3.18, 2.18 זה עסקים ועוד 1.18 מגורים, זה 3.36,

מר גרשון טוסק: מי מחבר אחוזים?

מר שמואל לרמן: זה חוק הקיבוץ, רק לא,

???: אחוז אחד כולל את כולם.

מר אלי מוסרי: כל אחוז זה 6 מיליון שקל.

מר שמואל לרמן: אבל המגורים, הוא לא כולל הכול.

מר אלי מוסרי: אמרתי, בסך הכול.

מר שמואל לרמן: אתה טועה בחשבון.

מר אלי מוסרי: לא טועה. באמת שלא טועה.

מר שמואל לרמן: תאמין לי. אחרי זה נשב במתמטיקה.

מר אלי מוסרי: אני אתחיל מהתחלה. לא סיימתי, גרשון, לא סיימתי. נתחיל מהתחלה.

למגורים זה 1.18%, 6 מיליון שקל,

???: לא, 3 מיליון.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, גם אם הוא טועה, רבותי, יש כאן זכות דיבור, יש כאן אנשים שמשקרים, הוא טועה.

מר ליעד אילני: אני לא מצליח להבין מה סדרי הדיון.

מר שמואל לרמן: אמרו לו רק שהוא טעה בחשבון.

מר אלי מוסרי: לא, זה בסדר גמור, הכול בסדר. ואם טעיתי, כל אחד טועה בימינו.

מר שמואל לרמן: לא קרה כלום.

מר אלי מוסרי: או קיי. הכול בסדר. הלוואי והטעויות שלכם יהיו טעויות ב-3 מיליון שקל, הלוואי. אני אצדיע לכם.

מר שמואל לרמן: יאללה, אלי, דבר.

מר אלי מוסרי: מה שאני רוצה להגיד הוא, אני רוצה לתת לכם את הדוגמא של ההשוואה בין דו"ח רבעוני הראשון של 2017 לעומת דו"חות כספיים 2013. זה פה אומר את הכול. תראו, טופס 7 של שכר ומשרות בדו"ח הרבעוני הראשון שקיבלנו אותו עכשיו ונדון בו בשבוע הבא, מדבר על 166 משרות של סעיף הנהלה וכלליות, שעלות השכר

השנתית זה 42 מיליון שקל. לפי הדו"ח. אם תלכו ל-2013, אותו טופס 7, תראו שיש 143 משרות, אבל זה על פחות מ-30 מיליון שקל. פה טמון הכלב. פה קבור הכלב. הנהלה וכלליות, רק למעלה. מספר תושבים לא השתנה בגדול, העיר אותה עיר, הבניין אותו בניין, הקומות דרך אגב בבניין זה אותן קומות. נשאלת השאלה – איך כל כך הרבה כסף עלות השכר הזאת עלתה, מעל 12 מיליון שקל?

מר שמואל לרמן: אלי,

מר אלי מוסרי: אני מסיים. לסיום, אני אומר לכם, רבותי, אם לא תציגו תוכנית של התייעלות כמו שצריך, של קיצוץ במשרות מיותרות, של יועצים מיותרים, של כל מיני תפקידים כאלה ואחרים שאף אחד לא יודע לאיזה עולם הם הגיעו ולמה הם הגיעו, אז כל ההעלאה הזאת היא לא מוצדקת. תושבים ירגישו, בצדק, בצדק, שפה מוליכים אותם שולל. ואני מאד מקווה מחברי הקואליציה שלפני שהם הולכים להצביע בעד, שיפעילו עוד קצת שיקול דעת ויבינו שזה צריך להיות אחד מול השני, גם אם רוצים להעלות, אבל מצד שני להראות לתושבים תוכנית התייעלות נכונה, אמיצה, כיוון שבשנה הבאה זה שנת בחירות, לא נחוס פה על אף אחד. תודה רבה לכם.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה רבה. אדם.

מר אדם קניגסברגר: ראשית, אני רוצה להודות לאלי על מראה העיניים, שהוא חשוב יותר מכל הדיבורים. רק עצה אחת, לפעמים כשמציגים מספרים, אז אם אתה טועה באחוז אחד, אז יש מי שקופץ. הנושא שאלי העלה לא קשור באמת לטעות במספר אחד.

רבותי, אני לא אכנס למספרים. רבותי חברי המועצה, העיר רמת גן נמצאת במקום השני הלא מכובד בגובה תשלומי הארנונה, ולא היתה כל סיבה מוצדקת לעדכונה האוטומאטי ב-2.18% על פי המלצת משרד הפנים, שהרי עיר איתנה כרמת גן יכולה להקפיא את עליית הארנונה באישור שר הפנים, כמו למשל ראשון לציון. הלחץ שהפעילו התושבים והאופוזיציה בנושא הארנונה,

מר רמי פדלון: ...

מר שמואל לרמן: רמי, תן לו.

מר אדם קניגסברגר: רמי, אני אוסיף פה משפט רק לזכותך הפעם, בזכותך ובזכות מוקי גם, או קייז בסדר? תהיה מרוצה.

מר רמי פדלון: לא, לא, גם חברי הנהלה אחרים.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא. אז אני מבקש, אל תפריע לי,

מר אריה מזרחי: בזכות כמה חברי הנהלה שהיו אחראים ופקחו עיניים. שהיו אחראים ופקחו עיניים.

מר שמואל לרמן: די. תנו לאדם בבקשה. תנו לאדם.

מר אריה מזרחי: מוקי, אמרנו, בזכות כמה חברי הנהלה שפקחו עיניים.

מר אדם קניגסברגר: אני אחזור על המשפט. באמת, שיתנו לי לדבר.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: הלחץ שהפעילו התושבים והאופוזיציה בנושא הארנונה עשה את שלו, וראש העיר התקפל חלקית וצמצם את העלאת הארנונה למגורים באחוז אחד, ולא ב-1.18, באחוז אחד. בהיותו באופוזיציה דרש מצבי בר להוריד את הארנונה. יותר מזה, אם אני זוכר, וטען שיש לו הצעה מפורטת להוריד את תעריפי הארנונה שגובשה על ידו ועל ידי הנריק רוסטוביץ,

מר ישראל זינגר: תיכף אסביר למה, ואז אלי שזוכר יבין מה ההבדל.

מר אדם קניגסברגר: אז השאלה היא, איפה הוא היום הנריק הזה? ולפני היבחרו הבטיח לא להעלותה. וגם היום הוא ממשיך להבטיח ומבטיח גם להתייעל, ובכל זאת מעלה אותה בחצי אחוז מעל המדד. ובכך תסתכם הארנונה למגורים ב-3 השנים האחרונות ב-4% מעל המדד, והארנונה לעסקים ב-5% מעל המדד. אמנם עליית הארנונה למגורים נמוכה, המספרים לא חשובים. אמנם עליית הארנונה למגורים נמוכה ואולי היינו יכולים להשלים איתה אילו היינו יודעים שהכסף יושקע בבניית בתי ספר, מבני ציבור וכו'. אך זו לא הסיבה שבגינה מבקש ראש העיר להעלותה. חברים, כל מי שירים את ידו בעד עליית הארנונה יידע שהוא שותף ואחראי לסיבות האמיתיות שאמנה עכשיו.

ראש העיר ניפח את המנגנון בעירייה ובתאגידיה במאות משרות. נאמר פה 292, אני לא נכנס למספרים. וכן העלה את השכר לחלק מהבכירים המקורבים שלא לצורך. אני גם לא אגיד מי. הוא הקים ועדת יועצים בראשות המנכ"ל שמאשרת העסקת יועצים ללא מכרז, שחלקם אינם תורמים מאומה למערכת העירונית. למשל, הוועדה אישרה להעסיק יועץ מחברת S.Q LINK בסכום של 200,000 שקל, האם מישהו יכול להסביר למה היה צורך בהעסקתו ומה היתה תרומתו? יש גם יועצים מלווים לפרויקטים שלא קיימים. פרויקטים שלא קיימים, אבל יש להם יועץ. מישהו כבר שמע אותי. כי נבלמו על ידי אנשים שהדבר נראה פגום בעיניהם. כמו כן, נבחר יועץ למיתוג העיר, שכנראה יעשה עבודה עבור זינגר בתעמולת הבחירות על חשבון העירייה.

אני מרגיש חובה לציין, שכאשר מגיע מידע למנכ"ל העיר, הוא מצליח לבלום מינויים מסוימים. ראש העיר ממשיך להפעיל את 'זינגר טורס' לנסיעות לחו"ל, בעיקר למקורביו, בסכומים גבוהים ביחס לערים אחרות. למשל, מנהלת איכות הסביבה נסעה ביוני ל-10 ימים לסיור לימודי בוונקובר שבקנדה. עלות הנסיעה היתה 4,190 דולר, למעלה מארבעת אלפים דולר, שיצא מתקציב אגף שפ"ע. ראש העיר מקיים אירועים מיותרים ומוגזמים, כמו למשל, הטורניר הידוע בשם 'יורו פוטבול', שהגיעו אליו 3 קבוצות של שחקנים, אמנים, שרובם היו שיכורים. האירוע היה ביזיון שלא הצדיק את ההוצאה הגדולה שמתקרבת ל-2 מיליון ושלחלקה אין הסבר. בכל פעם שראש העיר רוצה להכשיר הליך, כזה או אחר, הוא ממדר את היועץ המשפטי. שואקה אדם ישר, אי אפשר למדר אותו בדברים

האחרים. הוא משתמש ביועץ חיצוני ממשרד גדעון פישר, וכאן אנחנו משלמים פעמיים.

מר זינגר, בזמן כהונתך נבנו בעיר למעלה מ-3,000 יחידות דיור שמהוות מעמסה תקציבית של 30 מיליון שקל לשנה. לצערי, העירייה בראשותך אינה מגדילה מספיק את שטחי המסחר לצורך איזון תקציבי. רק ביום א' הקרוב, אביבית, רק ביום א' הקרוב אנחנו אמורים לאשר 1,000 יחידות דיור בתוכניות. אני לא מדבר על בקשות. 1,000 יחידות דיור ביום ראשון עומדים לאשר. גם הניפוח של תקציבי העבודות הציבוריות גובל בבזבוז. חמורה גם התופעה של הוצאות הכספים הרבות בתחומי המחשב ובמחירים מופקעים ולפעמים גם שלא לצורך, ובהרבה מקרים במכרזים לטווח ארוך. ניסו אפילו למכור לעירייה 3 שרתים של מיקרוסופט שאין בהם צורך. מזל שיש לנו אנשים שיושבים שם ושומרים. כתוצאה מהבזבוז, ראש העיר נאלץ לקחת הלוואות וכתוצאה מכך גדלים גם ההחזרים השנתיים. ואחר כך הוא מבקש מאיתנו, כלומר מהציבור, לשלם על כך, ללא שיפור בשירות והשקעה בתשתיות.

מר זינגר, במקום להעלות את הארנונה, תתייעל, כי הציבור אינו צריך לשלם על ניהול כושל. תודה רבה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, תודה רבה. ליעד, אריה ורועי. ליעד, עכשיו אתה, בבקשה .

<u>מר ליעד אילני:</u> ערב טוב. האמת שאחרי דברים כל כך חדים, גם של אלי וגם של אדם, אין הרבה מה להוסיף. אבל אני רוצה לדבר על דברים מעבר ששמעתי. לצערי לא הייתי בהפגנה ויצא לי להיות פה 10 דקות לפני שהתחילה הישיבה ושמעתי פה את ה'דאחקות', אין לי מילה אחרת, שרצו בין חברי הנהלת העיר על ההפגנה שמתקיימת בחוץ, על מספר התושבים. תראו, אמר פעם גנדי, שבהתחלה הם מתעלמים ממך, אחרי זה הם צוחקים עליך, בהמשך הם נלחמים בך, אבל בסוף אתה מנצח. והזחיחות הזו שיש פה לכל מיני אנשים על הפנים, שמזלזלים בתושבים, שהם לא הלקוחות שלכם, הם הבעלים של החברה הזאת שנקראת עיריית רמת-גן, פשוט מדהימה. אני אומר לכם, מבחינתי, יותר טוב מזה שיהיו 10,000 איש בהפגנה, זה להראות לציבור מי אמר ומה אמר על התושבים. כי אולי יגיעו רק 30 איש להפגנה, או 5, זה לא משנה, אבל אני מבטיח לכם שאני אוציא הרבה מאד כסף במסגרת החוקית כדי ש-160,000 תושבי רמת-גן יראו את הדברים שאמרתם פה לפני שהישיבה החלה.

אריה, אתה לא ליצן בעיני, מה גם שלמדת מראש העיר והחולצה הזאת, כמו שהסברת, עיצבתם ביחד והדפסתם ביחד. אני אגיד לך מי כן ליצן בעיני, ליצן בעיני זה מי שמחוץ לחדר הזה אומר דברים קשים מאד על ראש העירייה, על דרך ניהולו את העירייה, על דרך ניהולו את כספי הציבור, וממשיך לשבת בקואליציה. והשם רק יודע למה.

אני רוצה להגיע לעניין העלאת הארנונה. באמת, אמרתי כבר, אדם ואלי נתנו דוגמאות נהדרות, אבל תראו, אחד מהשניים, זה קורה בדרך כלל למנהיגים, יותר בדיקטטורות דרך אגב, שהם כל כך מנותקים מהעם שהם פשוט לא יודעים מה קורה בשטח. אני שומע פה מפעם לפעם שיש אמירות שהכול גן עדן. הרחובות נקיים ומצוחצחים, התשתיות, מה אני אגיד לכם, בונבוניירה, כמו עיר חדשה שהקימו אותה עכשיו. אין צפיפות בכיתות. אז או שאתם עובדים על עצמכם, או שאתם חושבים שהציבור טיפש.

לגבי השכר, אתם רוצים להיות נורא עיר חכמה, עיר חכמה זו עיר שהמנגנון שלה הוא יעיל.

לגבי הנסיעות לחו"ל, אדם, רציתי להרחיב פה, אבל אמרת כבר לגבי 'זינגר טורס' והתקשורת כבר הציגה את הנתונים, שהעיר רמת-גן אם אני זוכר נכון היא מספר 2 מבין כל העיריות בארץ בנסיעות לחו"ל. אני מוכן שנבחרי הציבור והפקידות תיסע לחו"ל, אבל אם היא נוסעת לחו"ל, כלומר, נוסעים אנשים להשתלמות, כשהם חוזרים לארץ, לרמת-גן, לעירייה, אני רוצה לדעת איזו טובה יוצאת לתושבי רמת גן מזה. מה הם למדו שם, מה הם הביאו איתם, איזה שהם חידושים. הדבר הכי גדול שהיה, אמנם לפני קצת יותר משנה, שנסעתם לעיר חכמה בברצלונה וקניתם דוכן ב-60,000 יורו, כדי להציג את המודל שלכם בחינוך. אז אני אומר לכם, אם אנחנו חברה עסקית ואתה מוציא 60,000 יורו כי יש הכנסה של מיליון יורו, אין בעיה, זו השקעה, זו הוצאה לצורך הכנסה. מה יצא לנו מזה ששמתם 60,000 יורו בברצלונה? זה לעניין הנסיעות.

גם על היועצים, כמות היועצים, אדם, אמרת, אנחנו מכירים את הטריקים האלה, לצערי גם ראש העירייה שלנו ככל הנראה לקח יועצי מיתוג ואסטרטגיה שישרתו אותו כבר גם בתקופת הבחירות, על חשבון הציבור כמובן. והכי גרוע שאתם יודעים, ואתם יודעים טוב מאד, שיש אנשים שמקבלים משכורת מעיריית רמת-גן ולא מגיעים לעבודה. גם אם זו כמות קטנה, זה לא משנה. ויש.

אז אני באמת אומר לך, מר זינגר, ולחברי ההנהלה, מאיפה יש לכם את העוז לבוא לציבור ולומר לו – אנחנו מעלים לכם את הארנונה? אני התבטאתי בפייסבוק שלי, ואני אומר את זה גם פה, הלוואי ש-2%, 5% היתה הבעיה שלנו, הבעיה שאנחנו לא מקבלים שירות הוגן עבור מה

שאנחנו משלמים. לא עבור 50% ממה שאנחנו משלמים. לפני שנתיים, אם אני זוכר נכון, הודעת שהפחתת את הארנונה. הגיע הזמן להפסיק עם ה'פייק ניוז' הזה. משרד הפנים המליץ לך להעלות את הארנונה ואתה הגשת לו בקשה, בהתאם לאישור מועצת העיר, שלא להעלות את הארנונה, והוא אישר לך. לא הפחתת, פשוט לא העלית. כי למשה משה שקיבל הביתה את תלוש הארנונה שלו, אם הוא שילם 1,000 שקלים, הוא שילם 1,000 שקלים גם לאחר מכן, לא ירד לו.

מר שמואל לרמן: ליעד, בוא סיים, אתה כבר בחריגה.

מר ליעד אילני: אני מסיים. וגם עכשיו הפחתנו את הארנונה באחוז. מה הפחתת? מי ששילם 1,000 ישלם ממחר 1,018 שקלים. אז או שאתה חושב שציבור טיפש, ואנחנו נסביר לו בדיוק מה תלוש הארנונה שלו היום ומה תלוש הארנונה שלו מחר, או שאתה עובד על עצמך.

אני מסיים, ברשותך, מר זינגר, בדבריך שלך. אתה איש חינוך ואני רק התלמיד, ואני רוצה להיתלות באילנות גבוהים, במקרה הזה בך, ולצטט ממכתב ששלחת ליו"ר ועד ההורים היוצא של תיכון אוהל שם, מר עופר אקלר, השבוע, לא משנה כרגע מה הנושא, אנחנו כולנו יודעים, אבל זה לא משנה, אבל ציטוט של שורה: המנהלת לא פוטרה משום שעשתה סדר, כדבריך, אלא להיפך, משום שבמהלך שנת הניסיון שלה היא לא הצליחה להנהיג את בית הספר כמצופה ממנהל, היא איבדה את אמון חדר המורים, אגף החינוך ומשרד החינוך. ואני שואל אותך, מר זינגר, לשיטתך שלך, דעת החברים פה על איך שאתה מנהל את העיר ידועה. כמות ההפגנות שיש כל שני וחמישי בעיר הזו, גם היא ידועה. המצב של העירייה הזאת ידוע לכולם. לשיטתך, אם המנהלת לא הנהיגה ולכן היא שילמה את המחיר, מי ישלם את המחיר כשהעירייה הזאת לא מתפקדת? תודה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. יופי. אריה.

מר אריה מזרחי: אני רוצה להתייחס לנושא ההתייעלות. אני באחת הישיבות העליתי את הנושא שבאגף מסוים, שלא יתחילו לקפוץ פה, יש בזבוז של כספים שנכתב בדו"ח הביקורת, של 4.5 מיליון שקלים. ליעד העלה שיש עובדי עירייה שלא מגיעים לעבודה ומקבלים שכר, הרוב הגדול שלהם נמצא גם באגף הזה. ואם אנחנו מדברים על מנהלת כושלת, ודו"ח

המבקר מציין אגף כושל, תשלום יתר לקבלנים, בזבוזי כספים, אנשים שלא מגיעים לעבודה ומקבלים שכר – ואותו מנהל אגף, לא כמו מנהלת בית הספר, ממשיך לקבל גיבוי. זו בושה וחרפה לראש העיר שהוא מחזיק כאלה מנהלים וכאלה עובדים. בושה וחרפה לנו שאנחנו מחזיקים אנשים שמבזבזים את כספי הציבור, רבותי, זה לא כספכם, זה כספי הציבור. יש לי בן עם 3 ילדים, הוא בקושי מצליח לשרוד עם כל התשלומים שיש לו. והוא גר ברמת-גן. תרדו קצת לעם ותראו כמה קשה להם. אני רק ציינתי אגף אחד. פה אדם ציין את כל היועצים, את כל הנסיעות ואת כל הבזבוזים בעיר הזאת.

אדוני ראש העיר, הניהול לא מספיק טוב. צר לי לומר את זה, עם כל הידידות שביניינו והחברות ארוכת השנים. הניהול כושל. הניהול כושל. אני לא הייתי מחזיק אנשים כושלים במערכת שלי. אתה נבחרת על ידי הציבור להנהיג את העיר. ההנהגה היא כושלת. הנהגה כושלת, כי התוצאות אומרות כך. לא אני אומר ולא האנשים, התוצאות, התכלס, אנחנו בודקים בתוצאות. לא יכול להיות שתהיה כמות כזו של בזבוזי כספים על חשבון הציבור. מאיפה החוצפה הזאת להכניס את היד לכיס של הציבור ולהגיד להם – אנחנו גובים יותר ארנונה. על מה ולמה? בגלל ניהול כושל. תגידו את זה בריש גלי. כשאני בא לפה ואומר – יש דברים כושלים, בזבוזי כספים – ולא מתייחסים לזה, ולא נעשה שום צעד, אז מה אתם רוצים? הנה התוצאות. תקראו את דו"ח המבקר משנת 2014. מישהו פה תיקן משהו? מישהו פעל לתקן משהו? שום דבר. כתבו דו"חות וזהו זה. ושמו אותם במדפים. ככה לא מנהלים עיר.

אני חושב שצריכים, אדוני ראש העיר, לעשות פה חשיבה של התייעלות, התייעלות של המערכת, ולא להעלות את הארנונה. לבוא לציבור להגיד – אנחנו נהווה דוגמא לציבור. אנחנו נקצץ בהוצאות. אנחנו נהווה דוגמא. זה מה שצריך להיות. ולא להפעיל עלינו את הבלוף הזה שמשרד הפנים ממליץ להעלות ב-2.5%, אז אנחנו מעלים, סליחה, מורידים. אתם לא מורידים שום דבר. להוריד זה אפס. לא להגיד – אנחנו מעלים את הארנונה באחוז אחד, הורדנו את הארנונה. לא מקובל, לא עלי ולא על חברי האופוזיציה, ואני בטוח על חברים בקואליציה גם כן, שנעלה את הארנונה לתושבים. ואני מבקש מכל האנשים פה, אני נתתי דוגמא את הבן שלי עם משפחתו שקשה להם, ויש פה הרבה אנשים בעיר שקשה להם. אז בואו נתחשב בהם, בואו נרד אל העם ולא נעלה את הארנונה. זהו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. תודה, אריה. יש לנו את רועי, שלום, רמי, גלרמן.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> רבותי, ערב טוב, הארנונה לשנת 2018 משקפת גם השנה כיצד העיר קפאה על שמריה. צו הארנונה והבקשה להעלות את הארנונה היקרה ביותר בישראל, אני מדגיש, היקרה ביותר בישראל, נכון שירושלים מופיעה ונמצאת בראש טבלת הדירוג, אבל זה בגלל איזה שהן התאמות פנימיות שם של אזורים עשירים ואזורים עניים. אבל אם בודקים את נטל הארנונה בירושלים, שהיא נמצאת היום בראש הדירוג על פני כלל התושבים של ירושלים ואלה שלא משלמים, אתם מגלים שאנחנו נמצאים ב-פר תשלום על מטר לארנונה ברמת-גן הכי גבוה במדינת ישראל. והיינו מצפים אולי בעיר שבה אין מונומנטים לאומיים והכול, שהארנונה תהיה קצת יותר צנועה, בטח בהשוואה לתל-אביב שנותנת ומעניקה על פניו הרבה יותר שירותים מהעיר רמת-גן. צו הארנונה והבקשה להעלות את הארנונה היקרה ביותר בישראל אם כך, בעוד ערים אחרות מוותרות על העלייה ועל המדד. ואגב, המדד הזה, שהוא מדד משוקלל, לא באמת משקף. אולי הפעם היחידה שהוא באמת הצדיק כאשר הממשלה אישרה מענק חד פעמי לעובדים, אבל גם אז, כשהמדינה הצדיקה או ביקשה להעלות מענק חד פעמי, גרשון, אתה יודע את זה טוב, של 1,000 שקל לכל עובד, בשתי פעימות, אז אולי היתה הצדקה. וגם אז, ערים מסוימות לא ביקשו להעלות את הארנונה ויכלו להסתדר מתוך התקציב השוטף כדי להתגבר על הבעיה הזאת. מה עשתה עיריית רמת גן בתקופה הזאת שהמדינה אישרה עלייה של כמעט 2,000 שקל לכל עובד? דווקא אז החליטו להעלות את מרכיב השכר ב-97 מיליון שקלים, בכמעט 100 מיליון שקל, פי 2 מהפרופורציות של ההתרחבות של העיר הזאת וגידול העובדים. בשביל מה היינו צריכים להעלות את כמות העובדים ב-12%? למה? איזה הצדקה כלשהי יש לעלייה כל כך דרמאטית בכמות העובדים? בכמות ההוצאה על השכר? לא היתה לכך שום הצדקה. וזה לא רק שהעלינו בעירייה, גם בבית עמנואל ובתאגידים אחרים שנתנו לנו שירות פתאום קפץ מרכיב ההוצאה על שכר ומרכיב ההוצאה על כוח אדם בשיעורים דומים. עלייה דרמאטית, בצורה בלתי רגילה. ב-3.5 השנים האחרונות, אדוני, במקום לחפש שוב איך למלא את הדלי, הגיע הזמן להתחיל לסגור את החורים, ויש הרבה חורים. תבין, זה לא המים, זינגר, זה הדלי. הדלי מלא חורים. הוא מתחיל בעובדים והוא התגלה לי השבוע שגם בקפה רוטשילד מישהו החליט לוותר על שנת שכירות שלמה, מישהו החליט לוותר על שנת שכירות שלמה לבית קפה שאמור לשלם למעלה מ-30,000 שקל לעיר רמת-גן, קרוב ל-400,000 שקל שכר דירה שהיה אמור להיות משולם לעיריית רמת-גן כתוצאה מהשכרת בית הקפה. אם זה היה הבית הנוסף שיש לכל אחד ואחד מכם, תוך חודשיים מהיום שהבן אדם לא שילם, תוך חודשיים מהיום שהבן אדם לא

שילם היו מעיפים אותו ל'קיבינימט', כולכם. אתם יודעים את זה טוב מאד. אבל כשזה כסף ציבורי, תסלחו לי, על מה זה יושב.

מר שמואל לרמן: אתה משוכנע במה שאתה אומר?

עו"ד רועי ברזילי: אני משוכנע במה שאני אומר. אני משוכנע במה שאני אומר. מישהו אמר שיש ניגוד עניינים, העבירו את זה לחברה הכלכלית, נכון? בין מנהלת הנכסים שאמורה לגבות את הכסף הזה ובין החברה הכלכלית, כדי ליצור את ההפרדה הזאת. בודאגה, אני משקר? אני לא אומר את האמת? האם קפה רוטשילד שילם שכר דירה מיולי 2016?

עו"ד דוד מנחם: רועי, קודם כל יותר בשקט.

מר משה בודאגה: אנחנו כרגע לא בחקירה.

עו"ד רועי ברזילי: אני שואל את השאלה הזאת.

מר ישראל זינגר: תמשיך. יש לך זמן להמשיך.

עו"ד רועי ברזילי: אדוני המבקר, אתה מודע לזה?

מר ישראל זינגר: אתה יכול לשאול,

עו"ד רועי ברזילי: אני יכול לשאול.

מר ישראל זינגר: ואף אחד שלא יפריע לו.

עו"ד רועי ברזילי: האם קפה רוטשילד שילם את הארנונה רק לאחרונה או לא?

מר ישראל זינגר: תמשיך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שילם או לא שילם?

עו"ד רועי ברזילי: רק לאחרונה שילם ארנונה שלא שילם במשך תקופה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל הוא שילם את כל מה שהוא צריך לשלם?

עו"ד רועי ברזילי: את יודעת מה כתוב בחוזה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל אני שואלת אם הוא שילם או לא שילם. אם הוא שילם, אם הוא לא שילם – אתה צודק.

עו"ד רועי ברזילי: שכר דירה הוא לא שילם.

עו"ד דוד מנחם: רועי, למה לא אמרת את זה לפני שנה?

עו"ד רועי ברזילי: אז תנו לי רגע לדבר. אני באמצע רשות דיבור שלי, נכון?

עו"ד דוד מנחם: אדם, אתה איתי בוועדת ... למה הוא לא אמר את זה לפני שנה?

עו"ד רועי ברזילי: גיליתי את זה עכשיו.

עו"ד דוד מנחם: אני יו"ר הוועדה, אתה חבר איתי, אני ואתה לא יודעים על זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש פה מישהו מהחברה הכלכלית?

עו"ד דוד מנחם: והשבוע הוא דיבר איתי, הוא אפילו לא ...

עו"ד רועי ברזילי: הנה, אביבית, לכל מי שתהה,

עו"ד גלעד שריר: אני לא מבין, דוד, אתה מכיר את זה שנה? אני לא מבין. אתה מכיר את זה שנה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני שואלת אותך, אתה ... אני מנסה להבין ממך, רועי.

מר אדם קניגסברגר: אני לא מבין מה אתם מתגוננים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני שואלת. אני שואלת אם הוא שילם או לא שילם.

עו"ד רועי ברזילי: אני יכול לדבר? זה הזמן שלי.

מר אדם קניגסברגר: אולי אתמול הוא שילם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתמול הוא שילם?

מר אדם קניגסברגר: לא יודעים.

עו"ד דוד מנחם: אבל לא ידענו שהוא לא שילם, אדם.

עו"ד רועי ברזילי: לא ידענו שהוא לא שילם.

עו"ד דוד מנחם: ידעת שהוא לא שילם? ידענו שהוא לא שילם?

מר שמואל לרמן: הוא שילם רטרואקטיבית או לא שילם בכלל?

עו"ד רועי ברזילי: לא שילם.

מר שמואל לרמן: לא שילם בכלל?

עו"ד רועי ברזילי: את הארנונה הוא שילם,

מר שמואל לרמן: ארנונה או שכר דירה?

עו"ד רועי ברזילי: שכר דירה הוא לא שילם בכלל, עד היום.

מר אדם קניגסברגר: הוא בדק את זה רק אתמול.

עו"ד רועי ברזילי: כלומר, מיולי 2016 עד היום לא שולם ארנונה. זאת אומרת, כמעט שנה, 11 חודשים.

עו"ד גלעד שריר: אמרת שכר דירה.

עו"ד רועי ברזילי: שכר דירה אני דיברתי.

עו"ד גלעד שריר: אמרת ארנונה.

עו"ד רועי ברזילי: סליחה. שכר דירה התכוונתי. ארנונה הוא שילם החודש,

מר שמואל לרמן: רטרואקטיבית?

עו"ד רועי ברזילי: ככל הנראה רטרואקטיבית, אני לא יודע אם זה בפריסת צ'קים או לא, אין לי מושג, אני לא אומר, אבל גם, יש חוזה, החוזה אומר שהוא צריך לשלם את התשלומים השוטפים, איך זה יכול להיות? שכר דירה, שימו לב, ראש העיר הלך, אבל אביבית, לא סתם קפצת, כי את אולי כנראה חלק מהמנגנונים שמגנים על השחיתות הזאת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תרגיע ומהר. תרגיע ומהר. זה שיש לך משהו נגד נורית דיין וכל דבר אתה מנסה לתקוף אותה, זה בעיה שלך.

עו"ד רועי ברזילי: מה נורית דיין קשורה לזה? מה נורית דיין קשורה לזה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שרבבת את שמה. שרבבת את שמה. למה שרבבת את שמה?

עו"ד רועי ברזילי: לא שרבבתי את שמה. אני ביקשתי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו לא חלק משום דבר. ואם הוא לא שילם,

עו"ד רועי ברזילי: לא אני אמרתי שתהיה את ההפרדה הזאת. אם הוא לא שילם מה? תוציאו אותו ...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כל דבר. כל דבר.

עו"ד רועי ברזילי: תפעלו בהתאם לחוזה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הנושא הזה ייבדק. יכולת לפנות אלינו מראש. יכולת לפנות אלינו בכתב.

מר שמואל לרמן: רועי, אף אחד לא,

עו"ד רועי ברזילי: אף אחד לא יודע מזה.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: רועי, רק דקה אחת. מה שזרקת כרגע, אני לא יודע אם רבים יודעים, אם בכלל, אבל אני חושב שזה לא ראוי להאשים אנשים פה שאין להם מושג, להגיד להם – זה באשמתכם. זה לא ראוי. זה לא ראוי. היא גם לא יכולה להתגונן, היא לא יודעת. יש פה תחושה לאנשים מסוימים שהאשמת אותם בעניין.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: רועי, זה לא ראוי. אני לא טוען שאתה לא צודק, אבל זה לא ראוי להאשים אותה.

(השתקת מיקרופונים)

עו"ד רועי ברזילי: מי אחראי לכך ש-400, 360,000 שקל לא כולל מע"מ, לא נגבה?

עו"ד דוד מנחם: לא יודעים אם זה נכון או לא לנכון.

מר שמואל לרמן: לא יודעים, רועי.

עו"ד דוד מנחם: אתה מדבר, אתה חבר ועדת הנכסים ... למה לא אמרת?

עו"ד גלעד שריר: אבל רועי, אני יכול להבטיח לך שגם כשימצאו את האחראי, הוא ימשיך בתפקידו ולא יקרה דבר.

עו"ד דוד מנחם: הם לא יודעים על זה אבל. גם אתה לא. גם הוא לא יודע. אבל הוא אומר שהוא יודע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נבדוק את זה. יש פה האשמות חמורות.

עו"ד דוד מנחם: אז למה הוא לא אמר לפני כן?

מר שמואל לרמן: אני יכול להגיד לך משהו מהשקפת העולם שלי? אם לא גבו – צריך לגבות. זאת השקפת העולם שלי.

עו"ד גלעד שריר: אבל יחד עם זאת, אני יכול להבטיח לך שאם לא גבו כנראה יגבו לאור זה שהוא אמר. אבל, א', זה ששוכר שנה ולא שילם – לא יקרה עם שום דבר והשכירות תימשך, השכירות תימשך למרות שהחוזה בטוח מאפשר להוציא. ו-ב', זה שלא גבה, אני מבטיח לך שהוא ימשיך לעבוד בתפקידו ללא שינוי.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל לא מדברים על שכירות.

עו"ד גלעד שריר: הוא מדבר רק על שכירות.

עו"ד דוד מנחם: אבל הוא אומר לך זה לא שכירות, הוא התבלבל.

עו"ד גלעד שריר: לא. אתה מתבלבל. הוא אומר שכירות. הוא אמר ארנונה שולמה רק לאחרונה, שכירות עדיין לא שולמה. זה מה שהוא אמר.

גב' רחל מרום: שמוליק, זו הפרה יסודית. אין סיבה להפר הסכם. אם זה נכון, ככל שזה נכון.

מר שמואל לרמן: רבותי, בואו נוריד פה את הלהבה. אף אחד מאיתנו לא יודע. רועי מצא משהו, יכול להיות שהוא צודק, יכול להיות שהוא לא צודק. אין מה לנפח את זה למימדי ענק. אין מה לנפח את זה. רועי יבדוק, אם הוא יוכיח שהוא צודק – יראו מה לעשות.

עו"ד רועי ברזילי: אני צריך להוכיח שאני צודק? שמישהו יוכיח שאני טועה. אני מבקש שמישהו יוכיח שאני טועה. אני נתתי טענה,

מר שמואל לרמן: אתה צריך ל -

עו"ד רועי ברזילי: אני צריך להוכיח?

מר שמואל לרמן: מה, אתה אומר מישהו גנב, נשמע מצחיק. טוב, עזוב, לא חשוב רועי, זה נשמע,

עו"ד רועי ברזילי: אתה לא באמת רוצה שאני אוכיח. אני לא רוצה להביך אנשים. אתם באמת חושבים שאני צריך להוכיח?

מר שמואל לרמן: אם אתה יודע שהוא לא שילם – תראה, אני מניח שזה יעזור לעניין.

עו"ד גלעד שריר: איך הוא יכול לדעת? יש לו גישה לדו"ח הנהלת חשבונות?

מר שמואל לרמן: הוא טוען שהוא לא שילם.

עו"ד גלעד שריר: אתה עכשיו צריך לבדוק מי שאחראי על ה-אתה אמרת שראש העיר, בישיבה האחרונה ראש העיר מינה אותך לעזור בחברה הכלכלית.

עו"ד רועי ברזילי: תגיד, זו תשובה פשוטה, יושבים כאן חשבים, יושב פה הגזבר, יושבים פה נציגים,

עו"ד גלעד שריר: מנהלת הגבייה, מה זה? מנהלת הגבייה פה.

עו"ד רועי ברזילי: זו תשובה פשוטה, זו שנה. שיקרתי או לא שיקרתי? תגידו לי את האמת. יושב פה מנכ"ל, האם שיקרתי או לא שיקרתי? ואני אומר לך, דע לפני שתשיב, אני יודע את התשובה. אני יודע את התשובה.

מר ישראל זינגר: רועי, רגע, סליחה רגע.

מר שמואל לרמן: רועי, זה לא חקירה.

מר ישראל זינגר: תפסיק עם ההאשמות. תשאל וייבדק העניין. כל מילה מוקלטת.

עו"ד רועי ברזילי: באתי בשאילתה.

מר ישראל זינגר: תמשיך. תשאל.

מר שמואל לרמן: ייבדק. אני לא מכיר את העניין.

מר ישראל זינגר: אם שאלת, תקבל תשובה.

עו"ד רועי ברזילי: אף אחד לא מכיר את העניין.

מר ישראל זינגר: דבר על הארנונה עכשיו.

עו"ד רועי ברזילי: אני מדבר על הארנונה. אני מדבר על החורים שיגרמו לך לא להעלות את הארנונה.

מר ישראל זינגר: שמעתי. אז נשמע את התשובה, ושלא תסמיק אתה.

מר שמואל לרמן: בסדר. הלאה, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: אני אסמיק?

מר ישראל זינגר: אתה תשמע.

מר שמואל לרמן: לא חשוב. רועי, תמשיך.

מר ישראל זינגר: אתה צריך לזכור למה התנגדנו אז להעלאה, אתה תזכיר לחברים החדשים למה. אתה תזכור את זה.

מר שמואל לרמן: תמשיך, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: אז זה רק היה בור אחד ותראו מה קרה. חור אחד בדלי ותראו מה קרה.

מר שמואל לרמן: טוב.

עו"ד רועי ברזילי: תראו מה קרה. כמה אנשים התעלמו מזה שיש חור ואף אחד לא רצה לשים את הפלסטר עדיין. אבל 300 משרות חדשות, אף אחד עוד לא מדבר. אני לא, בניגוד לחברי, אני לא קורא לזה

התייעלות. התייעלות זה להגיד שאנחנו עושים כמה טעויות ניהוליות. יש פה שינוי נורמה. יש פה נורמה מעוותת של תמורות שניתנו בדמות של מינויים פוליטיים ותפקידים וג'ובים, וזה לא שינוי התנהלות, כי אנשים יודעים שזה לא דבר יעיל להכניס אנשים כשאין צורך. זה שינוי של נורמות, רבותי. ואני רוצה לדבר על צו הארנונה עצמו. אני חושב שזה לא לפחות חשוב.

אני לא מצליח להבין, זינגר, ואתה יודע את זה טוב מאד, מדוע המפה הזאת של אזורי המגורים, אזורי הארנונה, נשארה כאילו היא היתה. כאילו שום דבר לא השתנה בעיר הזאת. עוד לפני שנוצרה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> ממש לא שיכון הצנחנים. אתה לא קורא טוב כנראה. לא אישרו אז והפעם כן.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> שיכון הצנחנים עדיין מסומן באזור מגורים ב' לפי האזור.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כי אנחנו צריכים לבקש את זה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אנחנו צריכים לבקש את זה, אבל,

<u>מר ישראל זינגר:</u> ביקשתי. אתה לא היית בהתחלה. תהיה ערני למה שגרשון אומר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מדוע רוחמה משכונת חשמונאים לדוגמא, שגרה בקומה שלישית בבניין רעוע, תשלם באזור מגורים א', אבל מרום נווה, שגרים בבניינים חדשים, או אם תרצו אזור תל השומר שעכשיו מתחדש ואזור שכונת חרוזים, צריכים עדיין להישאר אזור מגורים ב'? למה שכונת חרוזים, ששם השווי של מ"ר הוא כמעט 40,000 שקל למטר, בעוד רחוב חשמונאים לדוגמא, 20, הוא במקרה הטוב למטר צריכים לשלם, כאשר חרוזים הם אזור מגורים ב' והחשמונאים אזור מגורים א'. למה? מדוע צריך להיות העיוות הזה? מדוע איזור, כאמור, מרום נווה, שיש שם בניינים, מגדלים חדשים, לא יודע, אולי שינו סיווג, אם שינו סיווג של בניין או משהו כזה, אני לא יודע, טובה, תגידי לי את, אם לא שינו סיווג

של בניין אז אני לא טועה, בסדר? בניינים, דירות של אנשים שגרים שם שוות 30,000 שקל למטר, ישלמו כמו אזור מגורים אחר, כמו נווה יהושע, ששם יש 15,000 שקל למטר. למה? למה אין פה,

מר ישראל זינגר: עם כל ההפרעות, עוד דקה בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: רק דקה על כל ההפרעות האלה? דקה אחת שווה כל ההפרעה שהיתה כאן?

מר ישראל זינגר: לא, לא הבנת. עם כל ההפרעות, רועי, יש לך עוד דקה. שמוליק, אני סומך עליו, עוד דקה.

עו"ד רועי ברזילי: עסקים ברמת-גן, ואני בעל עסק, גילוי נאות, ואני אומר לכם שאני באמת התלבטתי ואני שוקל להעביר את העסק שלי לבני ברק, ואני אומר את זה במלוא הרצינות. אם אתם חושבים שעסקים היא איזו שהיא פרה חולבת, שאפשר לתקוע בה מה שרוצים ולצפות שהיא כל הזמן תתן חלב – לא, רבותי. יש כבר אלטרנטיבות וגם גבעתיים הפכה להיות אלטרנטיבה הרבה יותר עסיסית, בטח ובטח בני ברק, שכבר אין הרבה הבדל, ופתח תקווה. סליחה, אלי, שכחתי את פתח תקווה. אם אתם חושבים שבשביל הבורות האלה והחורים בדלי הזה נמלא את זה באמצעות עסקים, אז תדעו לכם שעסק בורח. וככל שאנחנו נמשיך ונעמיס עליהם בעקרבים ובשוטים, הם יברחו, ישאירו נכסים ריקים. אתה, גרשון, תמשיך לרדוף אחריהם בגבייה, כל מיני חברות שיתפרקו בגלל הדבר הזה, בשביל מה? למה הארנונה ברמת-גן צריכה להיות הכי גבוהה לעסקים? מדוע? מדוע לא להזמין בעלי עסקים? אתה עוד רוצה לבנות שטחי מסחר. מה אתה חושב, שהם יבואו אליך בידיים עכשיו? לא. הם יפחדו להגיע לכאן. ואם יש להם את האלטרנטיבות של ב.ס.ר בבני ברק, הם יילכו לשם, ששם זה עדיין גם 65 שקל למטר לגור שם, להיות שם.

מר ישראל זינגר: תסיים בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אז, רבותי, תשקלו טוב. אין סיבה להעלות את הארנונה, לא באחוז, לא בשניים, ויש לחשוב איך אנחנו לא מתייעלים אלא משנים נורמות. נורמות פסולות.

מר ישראל זינגר: תודה. שלום, בבקשה.

עו"ד שלום לוי: ערב טוב לכולם. אנחנו 'או-טו-טו' מסיימים 4 שנים בקדנציה הזאת. ובתוך ה-4 שנים, וחבל שהדיון הזה נעשה עכשיו, ואני מבין את הלחצים גם שאתה עומד בהם, ישראל.

מר ישראל זינגר: לא, נעשה עכשיו בגלל התאריך.

עו"ד שלום לוי: לא התהליך של העלאת הארנונה.

מר ישראל זינגר: אהה, הבנתי.

עו"ד שלום לוי: התהליך של הלחץ של האופוזיציה ושל חלק מאנשי הנהלת העיר ואולי כמה תושבים, הלחץ הזה של לא להעלות את הארנונה. חבל שאנחנו מגיעים לזה ואחר כך אתה הופך להיות, מילה אולי לא יפה, אבל אתה הופך להיות לחיץ. האופוזיציה לחצה, טוב, עכשיו אני לא יכול לחזור בי, כי הם יקחו את הקרדיט. אבל 4 שנים, ישראל, אני חושב שאתה היית צריך להביא תוכנית התייעלות בעיר, זה היה קופון שאתה היית גוזר להמשך. אני חושב, אני לא יודע אם יעצו לך דברים כאלה, ואני בטח לא אגיד לך כי אני לא הייתי בכיסא שלך, ואני לא אגיד לך מה נחשב בזבוז ומה לא נחשב בזבוז. אם צריך לנסוע – שיסעו, ואם לא צריך – שלא יסעו. זה לא הכסף הגדול. אבל יש לך יחידה כלכלית, ויודעים בדיוק איפה אפשר לקצץ. אני חושב שתוכנית של התייעלות, שהיית מביא אותה לכאן, לישיבת הנהלה קודם כל ואחר כך לישיבת, אתה היית מקבל את כל הקרדיט. לבוא ולפרסם שאנחנו מעלים את הארנונה ב-2.18 ואחרי זה באים, לא אגיד שמות, אבל באים ולוחצים ואתה מחליט ב-1.18, זה לא בסדר. זה לא בסדר. אתה צריך לקחת את ההחלטות, אתה צריך, לטוב ולרע, אתה צריך לעשות את החשבונות מלפני שאנחנו מגיעים לפה ולא לתת לכל אחד ואחד להפעיל עליך לחצים כאלה וכאלה. בשנה הבאה אנחנו

כבר בשנת בחירות, בטח ובטח אנחנו לא נעלה את הארנונה. אני במקומך הייתי לוקח את זה אחורה. למרות הלחצים פה, זה לא בסדר, אני אומר לך עוד פעם, אני במקומך משהה את זה. לא מעלה את הארנונה הפעם. תעשה את החשבון שלך. אני יודע שגם בתוך הנהלת העיר יש הרבה אנשים שהצביעו בעד ואומרים שהם בעד, אבל בתוך תוכם הם לא בעד. היחידה הכלכלית יודעת בדיוק איפה אפשר לקצץ, איפה אפשר להתייעל, ובמשך 4 שנים לא היתה פה תוכנית כזאת, מעבר לאיזו ועדה שתפסה אותך ברגע הכי חלש שלך והתיישבה בכיסא ואמרה – אנחנו ועדת התייעלות. אתה עוד לא הספקת אפילו לחמם את הכיסא וכבר הם ועדת התייעלות והם כבר קובעים לכאן או לכאן, אבל לא היתה לזה המשכיות. כמו שחשבנו שלא יהיה. ואם אתה נבחרת לראש עיר, בבחירה דמוקרטית, אתה צריך לקחת את האחריות, אתה צריך ללכת לצעד הזה, וחבל שזה קורה. לטובתך אני אומר את זה. תודה רבה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> חיים גלרמן.

<u>מר חיים גלרמן:</u> ערב טוב. אני לא מאמין שיש אחד, ולו אחד מחברי הקואליציה, שמצביע על העלאת הארנונה, שחושב שיש כוונה לפגוע בתושבי העיר. ברור שזה נשמע הרבה יותר פופוליסטי לצעוק חמס ולהגיד שגוזלים אותנו, מעלים את הארנונה. לפי דעתי, ראש העיר, מתוך שיקול דעת, החליט להוריד את הארנונה באחוז אחד, על מנת לא לפגוע בשירותים. צריך גם לקחת בחשבון שישנן גם תשומות לעיר רמת גן וגם התשומות האלה,

<u>מר אריה מזרחי:</u> רגע, להוריד אחוז אחד,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, אל תפריע לו.

<u>מר אריה מזרחי:</u> לא, לא הבנתי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אריה, אריה,

מר אריה מזרחי: להוריד אחוז אחד בארנונה? התושבים ירגישו את זה?

מר ישראל זינגר: אריה, אריה, אתה רוצה שאני אשתיק לך את המיקרופון?

מר חיים גלרמן: אני לא מנהל איתך דו שיח.

מר ישראל זינגר: אל תענה. אריה, היה לך זמן דיבור. סיימת את דבריך. כן, חיים, תמשיך.

מר חיים גלרמן: מה שאני אומר, שצריך גם לקחת בחשבון שהיתה גם עלייה בתשומות שעיריית רמת-גן רוכשת. אני אפילו מרחיק לכת ואומר שאני יכול להכריז ולומר שלא שאלתי, לא את ראש העיר ולא את חברי הנהלת העיר, אבל אני בטוח שיש ולו משפחה אחת או אפילו מוסד אחד או בעל עסק אחד, שפנה דרך ועדת הנחות או בכל דרך שהיא על מנת להוריד את הארנונה ולא נענה. אין מצב כזה.

עו"ד גלעד שריר: זאת השיטה?

מר חיים גלרמן: לכן החלטתי,

מר ישראל זינגר: רגע, לא להפריע לו.

מר חיים גלרמן: אני לא מנהל דו שיח עם אף אחד. אני מבקש לא להפריע לי. לכן, מה שאני אומר, אני בלב שלם מקבל את קביעת ראש העיר להעלות את הארנונה ב-1.18%. תודה.

מר ישראל זינגר: רמי, בבקשה.

מר רמי פדלון: אני רוצה לשתף אתכם, אני הייתי היום בפגישה עם מנכ"ל משרד הפנים בנושא של אגרות ביטחון.

מר ישראל זינגר: אגרות שמירה.

מר רמי פדלון: אגרות שמירה, סליחה, אגרות שמירה. כאשר חיים ביבס, יו"ר השלטון המקומי, עומד על כך בצורה מאד נחרצת, כמייצג את כל הרשויות המקומיות, שצריך להטיל אגרות שמירה ולדאוג, הרי זו תקנה זמנית, לעשות מזה תקנה קבועה, שתהיה כמו ארנונה, שתתעדכן מדי שנה כמו שהארנונה מתעדכנת, על פי תשומות, ותוך כדי הדיון שמנכ"ל משרד הפנים אומר לו – אולי נכניס את זה לתוך הארנונה ונפריד את זה, כדי שלא יהיה משהו שהוא חריג, אומר לו חיים ביבס – בחייך, ביקשנו ממך הרבה יותר מאשר 2.18 להעלות את הארנונה לעיריות, ואחרי מלחמות הסכמתם בסוף על 2.18. ואז נודע לי עוד דבר מעניין, שאם הדיון הזה היום לא היה מתקיים ואנחנו היינו היום הולכים לים, הארנונה היתה עולה ב-2.18 ברמת גן.

מר ישראל זינגר: אוטומאטית.

מר רמי פדלון: אוטומאטית. זאת אומרת, הדיון הזה, אפשר היה לא לקיים אותו, והארנונה ברמת-גן היתה עולה ב-2.18, כי זה מה שמשרד הפנים קיבל החלטה. עכשיו, בעצם זה שיש כאן דיון, אז אנחנו יכולים לבקש ממשרד הפנים להוריד, ואני אומר לך את האמת, זה חדש היה לי, אני לא ידעתי את זה, רק היום נודעו לי הפרטים האלה כי לא הייתי מעודכן בזה,

עו"ד גלעד שריר: רמי, אני אוהב אותך ומעריך אותך, אבל עשית את זה 20 פעמים עד היום וזו פעם ראשונה שאתה שומע את זה?

מר ישראל זינגר: רגע, גלעד, גלעד, גלעד, שניה.

מר רמי פדלון: כן. פעם ראשונה שאני שומע. פעם ראשונה אני שומע שאם לא היינו מקיימים ישיבה אז זה היה מתעדכן אוטומאטית כי

זה מה שמשרד הפנים קבע. זו הפעם הראשונה, לא ידעתי את זה. חשבתי שזו המלצה, לא ידעתי שזה בעצם,

מר ישראל זינגר: חובה.

מר רמי פדלון: כבר הוחלט וזה כבר קיים, ועכשיו אתה יכול לבקש משהו אחר. אתה יכול לבקש להעלות, אתה יכול לבקש לרדת. אבל ה-2.18 כבר נמצא, מה שנקרא,

מר אדם קניגסברגר: אוטומאט.

מר רמי פדלון: כן, הוא כבר עודכן לצורך העניין.

מר ישראל זינגר: לא, כי אמרו פה שזו המלצה.

מר רמי פדלון: אם אתה לא מבקש שום דבר,

מר אדם קניגסברגר: עיר איתנה יכולה לבקש.

עו"ד גלעד שריר: כל עיר יכולה לבקש.

מר גרשון טוסק: רק עיר איתנה.

מר רמי פדלון: חברים, חברים, בואו,

מר ישראל זינגר: תיכף. רגע, רגע.

מר גרשון טוסק: רק עיר איתנה ושם זה חובה.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, גרשון, אדם. רמי, תמשיך.

מר רמי פדלון: לכן אני אומר לכם, שתדעו רק את המציאות, זאת המציאות. וזה שאנחנו מקיימים כאן דיון ומורידים את ה-2.18 ל-1.18, זו הורדה ממה שמשרד הפנים קבע. זה לתושב עלה, אני לא מתווכח עם זה, אבל לפחות לגבי מה שמשרד הפנים קבע, זו בהחלט הורדה. והוא קבע את זה, זה לא שכרגע זו המלצה לעיריות. זאת קביעה, ולי זה היה חדש.

עכשיו לגופו של עניין. יש כאן ישיבות שבהן יש אנשים מהקואליציה, לא, בעיקר מהאופוזיציה, שמזהירים אותנו מפני גירעון. חבר'ה, תראו, הגירעון ככה, ואיך תגמרו את השנה, ואיך לא תגמרו את השנה, כל שנה הסיפורים שהגירעון זה. עכשיו, כשיש התייקרויות, עזבו כרגע את ה- יש התייקרויות. המדד עלה ב-0.7 בשנה שעברה, השכר של העובדים על פי הסכמים בין ההסתדרות לבין הממשלה עלה לעובדי הרשויות המקומיות. אז יש התייקרויות. זה אנחנו אומרים, לא חשוב, מה שחשוב לנו כרגע הפופוליזם, שתושבים לא ישלמו יותר שקל אחד, ואנחנו נמשיך לצעוק לכם – תשמרו על הגירעון. זה בסדר.

מר אריה מזרחי: יש התייעלות.

מר ישראל זינגר: רגע, אריה, אל תפריע.

מר רמי פדלון: אריה, אני יודע שיש התייעלות.

מר ישראל זינגר: אל תענה לו.

מר רמי פדלון: אני כבר אומר לך שב-1.18 חייבים להתייעל, כי אם לא נתייעל העלויות עלו יותר מ-1.18.

עו"ד גלעד שריר: או לחתוך בפעולות.

מר רמי פדלון: נכון.

עו"ד גלעד שריר: זה לא בהכרח ... חייבים לעשות משהו עם ההוצאות.

מר ישראל זינגר: גלעד, דבר בתורך בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: רמי, מסכימים.

מר ישראל זינגר: אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו מסכימים איתו.

מר רמי פדלון: חברים, שניה. אני אומר ש-

מר ישראל זינגר: תנו לו לסיים.

מר רמי פדלון: אנחנו צריכים לקחת בחשבון שאנחנו יכולים, אנחנו צריכים להתייעל ב-1.18 או לחתוך בפעולות. אני לא אומר שלא. אפשר לחתוך בפעולות, פעולות זה שירותים לתושבים. אז אפשר לפגוע גם בשירותים לתושבים. אני חושב שאם אנחנו רוצים להמשיך לתת שירותים טובים לעיר ולתושבים, אז צריך לשמור על רמת השירות ולא לחתוך בפעולות וכן למצוא דרכים להתייעל. ולכן אני חושב שההעלאה הזאת של 1.18 היא עליה שהיא מחויבת. לצערי הרב, הרבה יותר קל היה לי והרבה יותר פופולרי היה לי להגיד – בואו לא ניתן את זה. תזכרו שכבר בשנים עברו, לפני שנתיים-שלוש, כבר פעם אחת לא העלינו את הזה, וזה במצטבר, אלי, בחישובים שלך לא לקחת בחשבון את ההוזלה המצטברת. לא לקחת בחשבון.

מר ישראל זינגר: רגע, אלי, אחרי זה. אל תפריע לו. אני אעשה את החשבון בסוף.

מר רמי פדלון: אז אני אומר שוב, יש לנו אחריות לעיר, יש לנו אחריות לתושבים, ולכן אני אצביע בעד העלאה של 1.18. אני חושב שזו אחריות שלנו כחברי מועצה לעשות את זה. עוד משפט אחד אני חייב להגיד לאדם – חבל שרק 3,000 יחידות דיור אנחנו הוספנו לעיר ב-4 השנים שאנחנו כרגע מכהנים בשלטון של זינגר. 3,000 יחידות דיור מתוך 66,000 יחידות דיור, זה זניח. זה לא מה שגרם לכאוס, כמו שאומרים, או לעומסים בתנועה, או כל מיני דברים כאלה. רק שתבין את המספרים, זה לא גרם שום דבר או העמיס. העיר רמת גן מתפקדת. צריך לשפר ולהתייעל ואני בעד.

מר אדם קניגסברגר: לא דיברתי על ...

מר ישראל זינגר: בסדר, עזוב. בבקשה, גלעד הצביע.

עו"ד גלעד שריר: האמת שאני רוצה כמה נקודות, נקרא להן טכניות, או דומה למספרים כמו שאלי הציג. כמו שאתם, אני מניח, רובכם יודעים, או כולכם יודעים, גם משני צידי המתרס או שני צידי השולחנות, אני מאלה שפונים קדימה אל יו"ר המועצה ואלה שמסתכלים אל שאר חברי המועצה מהצד ההוא, גם כמחזיק תיק כספים, 3 שנים כחבר קואליציה, 2.5, הבעתי את דעתי פעם אחר פעם שלא צריך להעלות את הארנונה, לא צריך להיצמד לעדכון האוטומאטי שמציע או שמחייב או שממליץ משרד הפנים.

מר ישראל זינגר: מחייב.

עו"ד גלעד שריר: הוא לא מחייב. אם אתה לא עושה שום דבר אקטיבי, אז זה מה שקורה. הוא לא מחייב.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד גלעד שריר: עובדתית לפני שנתיים אתה בהמלצתי ובעצה אחת איתי המלצת להם לא לעשות אותו, אז הוא לא מחייב, כי אם הוא היה מחייב היינו צריכים גם לפני שנתיים להעלות. אז גם החזקתי בתיק

הכספים והאחריות על לראות בסוף השנה את התקציב מאוזן אמנם חלה על הגזבר ועל ראש העיר, אבל בסוף קל להפנות את החיצים למחזיק התיק, ככה שבהחלט מבחינה פוליטית אולי זה היה הימור גדול להיות זה שממליץ ודוחף ולוחץ לא להעלות, אבל זה היה נראה לי נכון אז, זה נראה לי נכון גם היום. אני חושב שעוד פעם, רמי, זה לא אוטומאטית יוצר התייעלות, לצערנו הרב, זה יכול לעשות כמה דברים אחרים, לרבות בסוף פגיעה בפעולות, כי כנראה שבצד השני של ההוצאה, הרכיב המרכזי של ההוצאה שהוא השכר, כנראה שאנחנו פחות יכולים לגעת בו בטווח זמן קצר, ולכן בסוף זה יפגע בפעולות וזה החשש, אלא אם תהיה התייעלות. יחד עם זאת, אני חושב שיש איפה להתייעל. הצגתי לא פעם אחת במהלך ישיבות הארנונה, או ישיבות, סליחה, התקציב, לא פעם ולא פעמיים, איפה ניתן בהצעות להתייעל, לא במיליון בודד ולא בשניים בודדים, בעשרות מיליונים, חלקם ראש העיר ראה והכיר, הצגתי לו את זה כשהחלטנו לא להעלות את הארנונה למגורים לפני שנתיים, הצגתי את זה במועצת העיר רק לפני לדעתי חצי שנה כשאישרנו את התקציב לשנת 2017. יש לנו הוצאות שהן לא מחויבות המציאות. יש לנו הכנסות שהיה נכון אם כבר מעדכנים את צו הארנונה, היא נכון לעדכן. נתתי בזמנו דוגמאות, לא ניהלנו על זה דיון, ויכול להיות שגם לא כל חברי לאופוזיציה מסכימים, אבל הם לא החברים היחידים. יש 25 חברי מועצת עיר שעליהם חלה האחריות ודווקא בנושאים האלה לא אמור להיות פה דיון בכלל של אופוזיציה או קואליציה. כשאני דיברתי על מהי הארנונה לבתי חולים, שהיא בין הנמוכות בארץ, מהערים הנמוכות בארץ שגובה ארנונה מבתי חולים, והצגתי לכם טבלה משווה של כלל הממוצעים בכל הארץ, אנחנו בין הנמוכים. אנחנו רחוק מאיפה שזה צריך להיות. בניגוד לחששות שיש לכם אם בר אילן יעברו דירה מרמת גן, כן או לא, שזה דיון אחר בפני עצמו, הרי שכנראה שבית חולים תל השומר לא יודע לעבור דירה. יחד עם זאת, הגיע הזמן שישלם ארנונה ראויה. רק זה בפני עצמו היה מונע, לא רק שהיה מונע את ההעלאה הזאת, היה מונע את ההשוואה ה-so called הטייס האוטומאטי וגם מאפשר הורדה אקטיבית אמיתית ולא בכאילו כמו שאנחנו מדברים עליה עכשיו. וכל מה שהיה צריך זה אפילו לא להשוות. אגב, לא הצעתי להשוות לממוצע ארצי, הצעתי להעלות 15% בשנה על פני 5 שנים ועדיין נגיע, אם אני זוכר נכון, בערך ל-50, 60, 70 אחוז מהממוצע הארצי. אבל אני כבר לא זוכר את זה. מי שנורא מתעניין יכול לקחת את המספרים או ממני או להיכנס לישיבות המועצה הקודמות. כנ"ל ארנונה לבתי מלון. כנ"ל ארנונה לחניונים. מאד מאד ברור, המחיר הוא נמוך משמעותית, והיה ויכוח. בזמנו, גם כחבר אופוזיציה, אלי התווכח איתי אם זה נכון או לא נכון להעלות או לא להעלות את מחיר החניונים. אגב,

בסוף הארנונה לחניונים, כנראה החניון גם לא יעבור דירה מחוץ לרמת גן וימשיך לשהות בבורסה. ובסוף, כשהוא יעלה במחיר שמעל החניון מעבר לגשר בתל אביב, אז יפסיקו להחנות בו והמחיר בסוף יהיה איזה שהוא חוק כלים שלובים בעניין של המחיר והוא לא יקפיץ את המחיר. אבל, כיום הוא משלם רבע מהארנונה מתל-אביב לצורך העניין, עוד פעם, אל תתפסו אותי במילה רבע כי לא עשיתי את ההשוואה עכשיו, זה היה מיותר אחרי שלפחות פעמיים עשיתי את הניתוחים האלה, עמוק עמוק ויסודי מאד, אבל לא זכה להתייחסות.

אני אתן לכם שתי דוגמאות אבל, שניתן היה להתייעל בעולם של הארנונה. אלי הציג בפני, ואני חושב שמי ששם לב או עוקב אחרי העיתונות הכלכלית, בנק מזרחי שוקל להעביר את מגוריו ואת לשכתו, החליט סופית אלי אומר להעביר את מגוריו מעיריית רמת-גן. אנחנו מדברים על 6,000 מ"ר. רק שתבינו, שמבנקים, כמות הבנקים שיושבים ברמת-גן נכון לצו הארנונה הזה שהפיצו לנו, מדובר על 15,000 מ"ר, קרי, כמעט מחצית משטח הבנקים שיושבים ברמת-גן עוזבים. הבנקים, אגב, זה הארנונה הכי גבוהה בעיר, לדעתי 1,200, 1,500 שקל למטר, לא זוכר את המספר. יש גם הנהלות, יש זה. אבל לא משנה, עצרו, אני לא צריך את המספר. יש את המספר של סך הכול הבנקים שילמו,

<u>מר ישראל זינגר:</u> כל הנהלות הבנקים עוזבים את המרכז.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> הם עוברים ללוד.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עוברים ללוד.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לוד זה מרכז. תשאל אותם מה הסיבות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא בגלל רמת-גן דווקא.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא אמרתי רמת-גן דווקא, הם ישבו רק ברמת-גן.

מר ישראל זינגר: שלא ישתמע.

עו"ד גלעד שריר: הארנונה הגבוהה זה בציטוט.

מר ישראל זינגר: 100%.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, לא, מצמצמים, לא מצמצמים, ה-6,000 מטר עוד שם. אתה מדבר על משהו אחר. סניפים אנחנו לא שם, בסניפים ... אתה לא במספר הזה, אז אל תוציאו אותי מטעה כשאני לא מטעה.

מר ישראל זינגר: תמשיך. תמשיך.

עו"ד גלעד שריר: אבל בסוף, בסעיפים אצלכם, גרשון, מופיע, ועוד פעם, אתה לא אשם בזה אז חבל שאתה נשכב על הגדר לצורך העניין, יש הכנסה של 20 מיליון שקל בהכנסות מ-15,000 מ"ר לארנונה של בנקים. קחו את הארנונה של ה-20 מיליון שקל האלה הכנסות ותורידו עכשיו חצי. זה נובע מאיזו שהיא חוסר חשיבה וחוסר הבנה שזה יקר ולא נעים ולא נוח, נעלה את הארנונה אבל נפסיד 50% מהמשתתפים בה. כבר על בנק מזרחי הפסדנו. וזה אני מוסיף, לא יודע אם אתם מכירים, אבל מוסיף התייחסות לפניה שפניתי הן לגרשון, הן לראש העיר, הן לסמנכ"לים, לפני שנה. זה מצחיק, כי זה קרה לפני שנה, בדיוק במרץ שעבר, ולצערי הרב או לשמחתי, קרה שוב לפני שבועיים אותו סיפור. מסתבר שחברת אמדוקס הגדולה, לפני שנה, יצאה במכרז להשכרת כ-70,000 מ"ר, בעקבות סכסוך שהיה לה עם עיריית רעננה או כפר סבא, היא הגיעה למסקנה שהיא רוצה לעזוב את הרשות המקומית. כפר סבא. יצאו במכרז, אז עכשיו הזוכה היא רעננה ועכשיו יש עוד סכסוך, או הפוך. בכלל לא משנה. 70,000 מטר, יצאו במכרז, פרסמו מכרז פומבי – אנחנו מחפשים הסכם ל-25 שנה, הערכה של 78 מיליון שקל שכר דירה, אבל אני שם את שכר הדירה בצד כי יכול להיות שזה לא שלנו, אבל בחישוב של בית תוכנה, והם לא בית תוכנה, הם כבר לא סטרט-אפ הרי, אבל בית תוכנה, שזה הארנונה הזולה ביותר של 150 ומשהו שקל למטר, אנחנו מגיעים ל-11 מיליון שקל הכנסת ארנונה בשנה. אילו היינו פועלים באחריות, בהסתכלות 25 שנה קדימה, אז לפחות, כמה זה,

1.27 בזמנו זה 6 מיליון, לפחות שנתיים היינו יכולים לא להעלות או אפילו להוריד את הארנונה.

כל מה שאני אומר, שכשאנחנו באים לנהל דיון על הארנונה ולאן לוקחים ומה עושים עם כספי הציבור, יש שני צדדים לזה: פעם אחת – לאן הולכת ההוצאה, ואני חושב שיש לנו כמה הוצאות, כבוד ראש העיר, שניתן היה בהחלטה אמיצה להפסיק אותן, כגון דברים שכבר עלו הן במועצה והן בישיבות יותר סגורות וכגון דברים שאתה אני חושב מסכים איתם. אתה יודע מה, 85% מחברי מועצת העיר מסכימים איתם, כגון הסעות לבתי ספר שהם קרובים יותר ממה שמשרד החינוך מחייב, שהם מוטים לקהל ספציפי מסוים אחד בלבד. אנחנו מחויבים, משרד החינוך מממן לבתי ספר הסעות כל עוד הילד גר למעלה מ-3 ק"מ מבית הספר. אנחנו, עיריית רמת גן מסבסדת את הפער. כל ילד שגר בין קילומטר לשלושה, עיריית רמת-גן מסבסדת. הערכה גסה זה כ-10 מיליון שקל בשנה. אגב, אחד מסגני ראש העיר התחייב להביא את התקציב הזה לשנת 2016 לדעתי משר החינוך או 17, זה לא קרה אבל זה עדיין תוקצב, למרות שהיה על זה שיג ושיח מאד ברור. הנה הוצאה שמונעת העלאת ארנונה לכלל תושבי העיר, לשנתיים, לא לשנה. רק בישיבת מועצת העיר האחרונה הועברו, הנהלת העיר האחרונה, סליחה, התקבלה החלטה להקצות עוד פעם לציבור מאד מסוים ומאד צבוע כמיליון שקלים תוספת על ההגדלות, שאגב, הן גדלו ב-50% מתחילת הקדנציה הזאת, הגדלות לאותו ציבור, גדלו עוד תוספת של מיליון בשנה זו. המיליון הזה זה שליש מהעלאת הארנונה למגורים והיד עוד נטויה.

אני חושב שלפני שבאים ורצים לציבור, אפשר קודם כל להסתכל פנימה. לא חייבים אוטומאטית, וראש העיר, הרי כמו שקיבלת את ההחלטה לפני שנתיים יכולת גם היום, מדובר בסך הכול בערך באותו מספר, 1.18 או 1.27, ב-3 מיליון שקלים 'גרוסו מודו'. תקבל את ההחלטה ותמצא מאיפה. רק נתתי לך עכשיו 14-15 מיליון, לא צריך לחתוך את כולם, אבל 3 בקלות אתה יודע למצוא.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה. יופי. תודה רבה. מוקי, בבקשה.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> תסלחו לי, אבל אני לא רואה את עצמי כפוליטיקאי ואני לא מדבר מתוך התנשאות אלא פשוט אני מבוגר מדי בשביל להחליף את הראש שלי. אני מאד מעריך שחבורה של פוליטיקאים מחליטה להעלות, להתאים, להעלות, איך שתרצו, את הארנונה בשנת בחירות. אני מאד מעריך את זה, כי זה לא חבורה של מטומטמים האנשים

שהחליטו ככה. אני מאד מכבד את חלק מחברי האופוזיציה ואני גם עם חלקם מסכים, שיש מה לעשות ויש הרבה מה לעשות על מנת להתייעל, לחסוך בהוצאות ולהעלות את ההכנסות. אבל זה לא הדיון היום. ואני באמת התלבטתי לגבי הנושא של העלאת הארנונה, ועשיתי חשבון שהעלאת ארנונה לאחר הפחתה שהפחית ראש העיר, יוצאת, לפי החשבון שלי, 5.83 שקלים לבית אב לחודש. לפי הנתונים שגרשון נתן לי, זה 4.80 שקל לחודש לבית אב, ואני לא מבין איך חלק מהפוליטיקאים משסים את העם לצאת להפגנות כשכרטיס האוטובוס עולה יותר מאשר ההעלאה החודשית. זו לא הנקודה. כשאני שוחחתי עם ראש העיר על הנושא של ההעלאה, הוא הניח את דעתי בשורה של צעדים שהוא עומד לנקוט, גם להעלות את ההכנסות וגם לחתוך בהוצאות, נושא שאני באמת מעריך שהוא חייב דיון פה במועצה, אבל זה לא קשור להעלאה השולית לתושב. שולית זו לא מילה, היא הרבה פחותה משולית, והיא משמעותית היום. כי גם צעדי התייעלות שננקוט, לא יהיה להם את האפקט המיידי אלא זה יקח זמן, ולכן העירייה צריכה בכל זאת את התוספת הזאת.

לכן אני ממליץ להעלות, להצביע בעד העלאת הארנונה כפי שראש העיר הציג. אני לא אגיד מה אני חושב על חלק מחברי המועצה שהם פוליטיקאים נבובים ותו לא. תודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה. רחלי, בבקשה.

<u>גב' רחל מרום:</u> אני רוצה להתייחס דווקא לדברים שלך, מוקי. בהיבט הזה, אני מצטרפת למה ששלום אמר, כי החלטה אחראית יכולה להיות לשיטתך החלטה כזאת שדווקא בשנת בחירות בוחרת הנהלת העיר, זאת אומרת, למרות שנת בחירות, לזה אני מניחה שהתכוונת. אני חושבת שהחלטה יותר אמיצה היא, למרות שנת בחירות עושים מהלך אמיתי, באמת, אמיתי. לא מדברים התייעלות, עושים התייעלות. באמת, עושים מיקוד מאמץ, וזו החלטה הרבה יותר קשה. אם אנחנו משווים מבחינה פוליטית מה יותר קשה, יכול מאד להיות שנגלה שבאמת 4.40 שקל, יחסית, מבחינת האפקט, יותר קל. אבל אני חושבת שאנחנו צריכים להיות כנים עם עצמנו, אמיתית, כי אנחנו לא מדברים בשנה הראשונה או השניה. שנה ראשונה אתה נכנס, אתה לא מבין איפה אתה, עד שאתה מזהה את הזה. שנה שניה, או קיי, אתה מצדד מערכות. אבל שנה שלישית ורביעית, אחרי שאתה באמת מזהה לקונות, מקומות שאתה רוצה דווקא לפתח אותם כי הם מניבי הכנסות, הם משיאים ערך, אתה רוצה לחזק את העיר, את המוניטין שלה, אתה מוציא אנשים לחו"ל ויש לך revenue מזה.

זאת אומרת, לא רק בהיבטי מוניטין. מבקרים, יזמים שרוצים להיכנס מחו"ל לרמת גן. זאת עיר חזקה במהות שלה. ולכן אני חושבת שזה פופוליסטי באותה מידה לומר את מה שאתה אמרת. כי אני באמת חושבת שבהליך אמיץ, אנחנו מצד אחד חווים את מה שהחוק מחייב אותנו, ורמי ציין את החוק להגברת אכיפה של עובדי קבלן, כי יש אנשים שהם עובדי קבלן, וזו לא פררוגטיבה שנתונה לנו. בד בבד, לבחון האם התשומות הנוכחיות אכן הן המיטביות, והאם אולי זאת הזדמנות באמת ללכת על תוכנית אסטרטגית. זו אסטרטגיה, זה לא משהו אחר. ועשו פה תוכנית אסטרטגית, רק שהנגזרות המשאב-אנושיות התשומתיות שלה, אני לא בטוחה שנעשו. אני לא רוצה להגיד לא או כן, אני לא בטוחה. ולכן, צריך להיות מספיק הגונים ולשקף את שני הצדדים של המטבע. תודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זהו, רחלי? ישראל, בבקשה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> טוב, אני בקצרה גם אתייחס לחלק מהדברים שהיו. אז קודם כל, באמת שיהיה ברור.

<u>מר גרשון טוסק:</u> סליחה שאני מעיר, אבל אני חושב שכדאי שאתה תסכם, אדוני ראש העיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן, כן, בבקשה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> ואני רוצה לענות לפחות בחלק מהשאלות, ואני לא נוגע לכל מה שלא קשור פרופר למספרים ו/או לארנונה. אני אנסה ללכת לפי סדר הדוברים ואני מקווה שחס וחלילה לא שכחתי אף אחד, שלא תיפגעו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ואני על שאר הדברים אענה. בבקשה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אלי, אני מתחיל איתך, כי אתה היית ראשון הדוברים ואתה אחראי, כמו שאמר אדם, על הנושא הכספי באופוזיציה. ככה אדם הגדיר אותך.

מר אדם קניגסברגר: בשבילי הוא האיש המקצועי ביותר בינינו, הוא מכיר את העניינים. הוא לא אחראי.

מר שמואל לרמן: זה לא חשוב.

מר גרשון טוסק: תן לי רגע להמשיך בבקשה, גם אתה כעסת שהפריעו לך, אז תן לי בבקשה.

א', למען המחשה לכולם, ואני לא אחזור על זה, אני מבקש, שימו לב. ברמת-גן מודדים ארנונה נטו. בכל שאר הרשויות, פרט לתל אביב ובית שאן, מודדים ברוטו ו/או ברוטו ברוטו. ההפרש בין נטו לברוטו הוא 15%.

מר דני גולדשטיין: 12.

מר גרשון טוסק: מדברים על 15 ואחר כך אם תרצה נתווכח. יש גם ברוטו ברוטו שמי שמכיר את הסיפורים של גני תקווה, שם זה ברוטו ברוטו, משלמים גם ארנונה על הלובי בכניסה שמחולקת בין הדיירים. ברמת-גן סופרים בלטות. אז כשאתם מציגים נתונים, אנא מכם תציגו את הנתון האמיתי ותפחיתו לנו או תוסיפו לצד השני את האחוזים האלה.

עו"ד גלעד שריר: גרשון, יש לך את ההשוואה ביחס ל -

מר גרשון טוסק: אני מבקש, אני אתן את הכול.

מר ישראל זינגר: רגע, גלעד, סליחה, אל תפריעו לו. אל תפריעו לו, תקשיבו, כי זו נקודה שלא העלה אף אחד. הוא ציין פה מספר שאף אחד לא ציין, אז מה לעשות כשמדברים מספר 2 או 3 בארץ, תן לו רגע, רועי, היית בחוץ כדי לאגור,

עו"ד דוד מנחם: אבל היית צריך לקחת את זה בחשבון, רועי.

מר ישראל זינגר: אתה לא עונה לאף אחד.

מר שמואל לרמן: רועי, די.

מר ישראל זינגר: אתה ממשיך בשלך. לא עונה.

מר שמואל לרמן: גרשון, בבקשה להתייחס לדבריהם של, רצית לכל אחד שדיבר.

מר גרשון טוסק: שתיים – אמר אלי שאנחנו בעשירייה הפותחת.

מר ישראל זינגר: תמשיך גם אם מדברים.

מר גרשון טוסק: אלי, אני מתנצל, אבל הייתי בעשירייה הפותחת, הייתי מקום שלישי בארץ המון שנים ואני אפילו לא בעשירייה הפותחת היום. לא שאני מקום ראשון בארנונה.

מר אלי מוסרי: לא אמרתי.

מר גרשון טוסק: אמרת שאנחנו בעשירייה הפותחת.

מר ישראל זינגר: גרשון, אם אתה לא רוצה שנפסיק אותך, אל תענה לשאלות.

מר אלי מוסרי: לא אמרתי את זה.

מר ישראל זינגר: ואתה אל תפריע לו. אחרי זה, לא אמרת – אז הוא יתנצל אחרי הישיבה.

עו"ד דוד מנחם: אתה אמרת מקום שני.

מר אדם קניגסברגר: אני אמרתי מקום שני.

עו"ד דוד מנחם: אתה בשמו, אדם. הוא אמר שאתה המפקד. הוא אמר שאתה המומחה.

מר שמואל לרמן: הלאה. דבר.

מר אדם קניגסברגר: זה היה בעיתון.

מר שמואל לרמן: בסדר. גן ילדים.

מר גרשון טוסק: דבר נוסף – אני מבקש להדגיש, ועוד פעם, אני מבקש, אני לא נכנס לכל הניגוחים הפוליטיים, אני מציין עובדות. משך שנים תחשיב הארנונה הוצמד למדד בלבד והיה מועלה אוטומאטית על פי המדד. הגיעו לשכת העצמאיים וביקשו, התאחדות התעשיינים, וביקשו, ואתם יודעים מי ישב שם, חבר'ה, אנחנו בבעיה קשה, יש לנו גם שכר. לא יכול להיות שאתם מתייחסים רק לארנונה ולא לשכר, למדד. לאור בקשתם, שינו את התחשיב ל-50% מדד ו-50% הצמדה לשכר. תן לי בבקשה.

מר שמואל לרמן: רועי, תן לו, בחייך.

מר גרשון טוסק: אני אגיע לזה. תאמין לי, אני אגיע גם אליך. לא שכחתי.

מר ישראל זינגר: סיימת את דבריך. די.

מר שמואל לרמן: הוא יגיע. הוא יגיע.

מר ישראל זינגר: אם לא, אני אגיע.

עו"ד דוד מנחם: בגלל זה, הוא מפחד שתגיע אליו, הוא מפריע לך. הוא מפריע לך מעכשיו, שלא תגיע אליו.

מר שמואל לרמן: די.

מר גרשון טוסק: אי לכך, ביצעו,

עו"ד רועי ברזילי: תיזהר שאני לא אגיע אליך.

עו"ד דוד מנחם: קטן עלי, רועי. אתה דיברת על הקיוסק ואתה יודע מה ... שאני לא אפתח את הפה.

מר ישראל זינגר: אלף כבאים לא יצליחו לקרר אתכם נראה לי.

עו"ד דוד מנחם: את מי? את מי?

מר ישראל זינגר: את מי שמפריע.

מר גרשון טוסק: ביצעו שינוי בתחשיב והתחשיב כולל 50% הצמדה לשכר ו-50% למדד. ביום שני הקרוב מתקיים דיון בכנסת, לאור בקשת התעשיינים, מבטלים את ההצמדה לשכר, הם רוצים עוד פעם רק מדד. אז כשאומרים – היה, לא היה – חבר'ה, המדינה קובעת והחישובים באים מהם וחלק גדול זה בא לאור דרישת אנשי עסקים ולא של הרשות.

גידול אחרון, אני מזכיר לכם, אנחנו מחשבים בגדול, אלי, אם אנחנו לוקחים מסכום הארנונה, לא מחברים את האחוזים, יש לנו 300 מיליון הכנסות ממגורים ו-300 מתעסוקה, וכשאתה מוריד אחוז זה 3 מיליון ולא 6. סתם ככה כקוריוז, אמר גלעד, אני רגע קופץ, אנחנו כבר הפחתנו

ארנונה, אנחנו כבר ביצענו תחשיב של ההפחתה הקודמת וההפחתה הזאת כולל שנת 18, נחסכו לאזרחי רמת-גן כ-14 מיליון שקל בטוטאל.

אדם, מילה קטנה, לא בכסף, תסתכל אחורה, שאלת איפה הנריק, יושב פה השותף שלו.

רועי העלה את הנושא של ההבדל בין בני ברק לרמת-גן. מרבית העסקים בבני ברק הם בערך ב-10% זולים מרמת-גן. אם תלך בין ברוטו לנטו, רמת-גן זולה יותר. אני מוכן לחתום ולצאת איתך לתחשיב ומדידה.

עו"ד רועי ברזילי: תפחית לי את הארנונה במשרד – אני אשמח.

מר גרשון טוסק: בוא נצא, אני לא מפחית כלום, אני עובד רק על פי חוק, אני אצא איתך למדידה ואני אראה לך את מי שמקטר שם.

עו"ד דוד מנחם: רועי, אתה בניגוד אינטרסים אם אתה מדבר ככה.

מר גרשון טוסק: תאמין לי שאני יודע את מה שאני אומר.

גלעד, העלית את נושא תל השומר – נושא תל השומר כבר כרגע נדון למעלה מ-6-7 חודשים, אחרי כל מה שהם שילמו על שנים קודמות.

עו"ד גלעד שריר: אבל זה לא מה שהעליתי, סליחה. היטלים ותל השומר מה הם חייבים על ההיסטוריה, זה בסדר. אני דיברתי על תעריף הארנונה לבתי חולים.

מר גרשון טוסק: אז אנחנו הולכים אחד אחד. בשלב זה ביצענו את כל המדידות, יש גידול בארנונה שנדרשו לשלם,

עו"ד גלעד שריר: תעריף הארנונה הוא מהנמוכים בארץ.

מר גרשון טוסק: רגע.

עו"ד גלעד שריר: אבל אתה עונה תשובה מטעה וזה לא הוגן. אז אל תענה לנו בכלל. עדיף שלא תענה מאשר תטעה את הציבור.

מר גרשון טוסק: אם תיתן לי לסיים אז אני אענה.

עו"ד גלעד שריר: זה שאתה גובה את המטר הנכון זה טוב וראוי וכל הכבוד,

מר ישראל זינגר: זה שהעירייה לא גבתה לפני זה אז,

עו"ד גלעד שריר: כל הכבוד, אמרתי. אני מסיר את הכובע.

מר ישראל זינגר: אז תן לי, אני אשלים. התחלקנו ביניינו בלי לדבר, מה שהוא לא עונה – אני אענה.

מר גרשון טוסק: לנושא הבנקים וחברות הביטוח.

עו"ד גלעד שריר: אמרת שלא סיימת. סיימת על תל השומר?

מר ישראל זינגר: גרשון, תענה מה שתענה וזהו.

עו"ד גלעד שריר: זה מה ששאלתי. אז אפשר להגיד לי – בתעריף אתה צודק, ולא להגיד לי לא עונה ולעבור לבנקים.

מר גרשון טוסק: בתעריף אתה צודק, אבל יש גם גבול בכמה אפשר להעלות. גם בזה משרד הפנים מתערב.

לגבי בנקים וחברות ביטוח – לקחת את הבנקים, רק עדכון קטן, בתוך הסעיף שהסתכלת זה כולל חברות ביטוח.

לנושא אמדוקס,

עו"ד גלעד שריר: קרי, חצי מהבנקים וחברות הביטוח,

מר שמואל לרמן: די. רק רגע.

מר גרשון טוסק: תן לי לגמור משפט.

מר שמואל לרמן: דבר, גרשון.

מר גרשון טוסק: אין ספק שיש בעיה והיא לא במשרדי הבנקים, כי בנק מזרחי אמנם מכר את הנכס, אבל הוא נשאר 20 שנה בשכירות. כלומר, ל-20 השנים הבאות בנק מזרחי עדיין יושב פה.

חברת אמדוקס – שכתבת, אמרת, הצגת פה – כרגע הם בדיונים משפטיים, זה לא כל כך פשוט, ואנחנו מנסים גם.

עו"ד גלעד שריר: לפני שנה היה מכרז, יכולנו להשתתף בו. אבל בסדר, ברור.

מר גרשון טוסק: אבל המכרז, אתה יודע בדיוק איך הוא היה ולאן הם הלכו. כרגע יש ערעור על זה.

מר ישראל זינגר: גרשון, אם אתה עונה לשאלות אחרות, אני אפסיק את כולכם ואני אסכם. די.

מר שמואל לרמן: גרשון, אתה עונה על מה שהיה קודם.

מר גרשון טוסק: סיימתי.

מר שמואל לרמן: יופי. עכשיו ראש העיר ממשיך בנקודות שגרשון לא התייחס.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ראש העיר, אפשר ברשותך שאלה שתתייחס?

<u>מר ישראל זינגר:</u> בבקשה, קצרה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> רק על סיפור בתי החולים. אני מבין,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני אענה על זה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא, אני רק רוצה להגיד, אני מסיר את הכובע בפני העובדה שהתקבלה החלטה אמיצה וראויה וגם שלטונית שהיתה צריכה להתקבל לפני שנים רבות, איך למדוד, כמה מטראז' בניינים יש שם, לרבות גם כמה נבנה שלא כדין, שכן כדין, כולל ההיטלים. שמתי את זה בצד. זה פעם אחת. קרי, גם מתושב העיר שהוא גר בדירה למגורים, אם הוא היה בונה שלא כדין, מן הראוי לראות כמה הוא הוסיף לעצמו ושישלם ארנונה פעם אחת על מה שיש לו אקסטרה פלוס הקנסות. השאלה שלי היא האם, אנחנו בסוף באים ומעלים למגורים פה ואנחנו לא נוגעים בבתי החולים כי יש גבול לכמה אפשר להעלות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אמרתי לך מקודם, אתה לא מקשיב, שאני אענה על זה.

אלי, דיברת על דוגמא אישית, אז קודם כל, אני פונה לחברי המועצה, עשיתי אמנם דוגמא אישית קטנה, אבל באמת אישית, מאד אישית. יש דירה אחת ששייכת לי ואני משלם עליה ארנונה, וביקשתי מאד שבין הראשונים שימדדו את הדירה. ואכן מדדו אותה, ואני לא רוצה להגיד איזה בן כעס עלי, אבל עובדה שמצאו שנדמה לי ב-8.2 מטר היא יותר, כי כנראה שפעם אולי לא דייקו במדידה. זאת אומרת, שאני צריך לשלם יותר. אני חושב שזו דוגמא אישית. ייצא לא הרבה אמנם, צריך לשלם יותר וטוב שעשו את המדידה אצלי. אז אני חושב שאם מישהו רוצה לתת דוגמא פה אישית לתושבים, אז הוא גם יכול לעשות את זה ואולי יקבל גם פחות. זה בתור דוגמא אישית.

כדי שיהיה ברור, חייב המלצה, משרד הפנים, בוא נדייק רגע, משרד הפנים עושה, לא יודע אם טייס אוטומאטי, לא יודע, הוא זה שהוא מחליט על פי כל מה שנאמר כאן, ואני רק חוזר על נקודה שאולי אלה שאיחרו לא שמעו.

את הישיבה הזאת, וזה אומרים אלה שבקיאים כעורכי דין ואחרים בארנונה, אם העירייה, אם מועצת העיר רוצה לא לדון, לא להתייחס, לא לקיים ישיבה לגבי צו הארנונה, אני לא יודע אם היא יוצאת לחופש או לא, לא מקיימת, זה אומר למשרד הפנים, נכון אלי? שבעצם קיבלנו, אין ערעור, אין הערה, אין בקשה.

מר אלי מוסרי: אבל זה לא קרה אף פעם.

מר ישראל זינגר: רגע. רגע. עכשיו נגיע למה שקרה פעם ותיכף נזכיר לכם. 25 שנה היה פה שלטון שלא ספג, ומדבר רועי על העבר וגם מה שהזכיר אריה, לא ספג את עליית המדד או מה שהיה שם, אלא השית את העלייה. ובאמת, צדק ליעד, באמת אני נלחמתי מספר פעמים, אבל מה ההבדל? נלחמתי באותן שנים שלמשל עיריית רמת גן היתה בין האחרונות שהחליטה, נעתרה לחוק או הסכימה עם הקמת תאגיד המים. שאגב, לעיקרון להקים תאגידי מים, מה שקרה אחר כך סיפור אחר, הסכמתי גם אז, כי הרשויות, הרציונאל של המדינה היה שרשויות גובות אגרות המים, שברמת גן היו, עוד דיברתי אז והסכים איתי קונביץ המנוח, זה אומר שזה היה נכון, כ-60 מיליון בשנה. והמטרה של אגרות המים, בין השאר או בעיקר, לטפל בתשתיות. ולכן, מכיוון שהתשתיות, שהתברר לא טופלו כראוי, לא רק ברמת-גן, כך סברתי אז וכך סברו חברי, גם אתה רועי וגם אריה, ולא הקואליציה ולא אלי כמחזיק תיק הכספים, ביקשתי אז, דרשתי, אכן במילים יותר חריפות, אבל עם הנימוק הזה בדיוק, להפחית את הארנונה, בטח לא להעלות. וזה לא נעשה אף פעם במשך 25 שנה. לא בדקתי לפני כן. לאחר מכן מי שרוצה, גרשון יוכל לכתוב.

בעצם, מה שעושים בשנה מסוימת זה הבסיס לשנה לאחר מכן. כלומר, מאז שההנהלה הזאת נבחרה, אם ב-2016 התרגום בערך 14 מיליון שאמר גרשון, ברגע שאז, גלעד זוכר את זה, נכון, בהחלט ההמלצה התקבלה ואז דיברנו איך, ברגע שהחלטנו לא להעלות ב-1.27%, אז מה שקרה, זה היה שווה בערך 3.6 מיליון. אבל זה המשיך לשנת,

עו"ד גלעד שריר: ... מגורים, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: כן, כן, אני מדבר על מגורים. אני אתייחס גם לעסקים. 2017, זה אומר 3.6. 2018, אם אנחנו מפחיתים ממה שדורשים,

בוא נקרא, מעלים ב-1% או פחות ב-1% ממה שיכולים, אז זה עוד פעם, אני מעגל 3.6, זאת אומרת שבסך הכול חסכנו את ההעלאה, חסכנו לתושבים או חסכנו, תקראו לזה התייעלות, לא חשוב איך תקראו לזה, 13,800,000, שזה ממוצע, אם כבר עשה חשבון מוקי הפוך, בערך ממוצע לבית אב 250 ₪ לבית אב. אבל זה התרגום המעשי.

עכשיו כמה נתונים. אני, לפני שנבחרתי, מאד התפעלתי איך העיר היחידה שמספר שנים ביקשה, לא תמיד אישרו, ביקשה הפחתה של הארנונה, היתה ראשון לציון. עכשיו תראו מה קרה בשנה זאת, ככה רק לידיעה. שאלתי את כל העיריות הללו, לקחתי כמה ערים, אגב, אדם, צדק מה שאמר גרשון, ערים לא איתנות שיש להן מענקי איזון לא יכולות בכלל, אבל ערים איתנות יכולות. אז גבעתיים, 2.18 על התושבים – לא נגע. תל אביב, 2.18 על מגורים. הרצליה, 2.18, לקחתי ערים שהן קצת דומות לנו, לתושבים. קרית אונו, 2.18 לתושבים. בואו נסתכל מה קרה לראשון לציון, דיברתי גם איתו. רמת השרון, פתח תקווה, חיפה. לא בדקתי ערים קטנטנות או ערים אחרות או סוגים אחרים. רמת השרון, פתח תקווה, חיפה, ואני רואה שגם ראשון לציון הגיעה כנראה למסקנה, הרי זה לא סתם, אני רוצה להניח שכל מועצת עיר, הנהלת עיר, שגם היא לא ביקשה, לא עשתה, כל אלה ערים איתנו, גם מהגדולות והאיתנות מאד, גם היא,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ראש העיר,

<u>מר ישראל זינגר:</u> שניה. תן לי לסיים. 2.18. זאת אומרת, שזה בכל זאת חריג, תגידו מעט, תגידו את כל זה, יש דברים שלא שייכים ישירות לארנונה. אם מדברים בארנונה, אם בארנונה עסקינן, אז הערים הללו שיש להן פלוסים, יש להן מינוסים, אבל שהן בכל אופן דומות בהרבה מובנים לנו, ואני חושב שכל עיר כזאת היא עיר שיש לה איזו שהיא יכולת או עדיפות בכל מיני תחומים, לא עשו את מה שעשינו פה. הלאה.

לגבי גביית הארנונה מהגופים הגדולים, רק תמצית, לא אאריך. מה שאמר גלעד, בשנים קודמות, אני פשוט אומר לחברי שהיו גם קודם, בעיקר בקואליציה, גם מבקר המדינה הביע את עמדתו הנחרצת ובצורה מאד חריפה, שמגופים גדולים, קרי, אם זה בר אילן, אם זה תל השומר, ניקח את הכי גדולים, העירייה לא גבתה, נגיד בעדינות, את כל מה שצריך או את כל מה שראוי. ואכן נכנסנו למהלך הזה. אני לא חושב, גלעד, שאנחנו אמיצים, אבל בוא נגיד, זה לא פשוט. להתחיל ממשהו ש-

עו"ד גלעד שריר: זה גם התפקיד והאחריות שלנו.

מר ישראל זינגר: נכון. אבל בוא נגיד, זה לא פשוט. כשאתה לא גובה מאיזה שהוא גוף, כולנו גם בעסקים יודעים, כשאתה לא גובה כלום, להגיע מכלום למשהו זה כאילו מאות אחוזים. אנחנו ממשיכים בזה ונגבה את מה שצריך. זה לגבי הגופים הגדולים. אני גם רוצה להזכיר עוד נקודה, שאולי ככה, בגלל שהיה בסוף של גרשון וקצת הפריעו לו, להגיד שאנחנו, אדם, להגיד במקום השני, אז מה שלא עשה עיתון, שנדמה לי ששני הדברים העיקריים שהם כנראה נכונים כל יום זה המחיר והתאריך, אז למשל בנושא של מקום 2 או 10, אני חושב שלמען המידע ולמען ההגינות, את אותן ערים, נגיד 10 הראשונות גרשון, זה מאד פשוט. 12%, 15%, שים את הטבלה האמיתית, באיזה מקום נמצא ממוצע גובה ארנונה למגורים ברמת גן, אם עושים את החשבון מברוטו, מברוטו מברוטו, מנטו,

עו"ד רועי ברזילי: תגיע למקום הרביעי. אני אחסוך לך,

מר ישראל זינגר: רגע, אבל אל תחסוך, מכיוון שעד עכשיו לא כל החישובים שכמה חברים הביאו פה,יכול להיות, אם כן אז אני אודה לך, גם אם לא נוח מה שאומרים לא צריך להפריע. יכול להיות שזה יהיה אחר, רק כדי לדעת. הלאה.

הנושא פה, לא אדבר, כי זה לא שייך, למרות שדיברו, זה דיון אחר, הכנסות, הוצאות, התייעלות, שכר, שירות לתושב. אני רק רוצה להביא דוגמא אחת, כשסופרים תקן, דוגמא שנדמה לי אף פעם לא עלתה, כדי להבהיר שזה לא סתם אוטומאטי, זה לא טייס אוטומאטי להגיד,

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, ראש העיר שלכם מדבר ואתם מפריעים בקואליציה.

מר ישראל זינגר: בגלל שיש כמה דברים שאולי לא כולם יודעים, הייתי שמח אם תקשיבו. אולי זה לא משנה, כי זה מוקלט. ממילא יש פה כנראה טבע של כמה, זה בסדר, אבל זה מתועד פה.

המילה שכר היא לא בהכרח משהו מגונה. אז רק להביא לכם דוגמא שאפשר להמיר אותה, תלוי מה, וזה לא עונה כמובן לכל מה שצריך לעשות

והתייעלות וכך הלאה. אם למשל, כשיש X מוקדנים במוקד, שכולנו, אף אחד לא אמר משהו לא טוב על השירות במוקד, נגיד שתושב בממוצע מחכה, אני לא אומר כי המספר הוא פחות, נגיד דקה ושתי שניות, אם מוסיפים עוד מוקדן אחד, אז מן הסתם הזמן שיחכה תושב יהיה אולי 53 שניות.

עו"ד רועי ברזילי: הם מטפלים בבעיות שאנחנו יצרנו, בהתנהלות. נוצרו יותר בעיות, בשביל זה צריך יותר מוקדנים, בטח.

מר ישראל זינגר: כנראה שאינך מבין שכשפונים הרבה יותר למוקד זה מראה, בכל העולם, גם בארץ,

עו"ד רועי ברזילי: שיש יותר בעיות.

מר ישראל זינגר: שיש יותר אמון בגוף הזה. זה כנראה, הסטטיסטיקה הזאת העולמית נעלמה ממך. אני רוצה להמשיך.

עו"ד דוד מנחם: יש משהו במה שהוא אומר.

עו"ד רועי ברזילי: כשיש יותר בעיות, יש יותר פניות למוקד.

עו"ד דוד מנחם: ישראל, תבטל את המוקדנים ואז הבעיות ברמת-גן ייפתרו.

מר ישראל זינגר: אני לא רציתי להגיד את זה, כי,

עו"ד דוד מנחם: למה? תגיד. לא יהיו בעיות. אין מי שיענה.

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: עשו לכם מוקדנים שכולם מתקשרים – גם לא טוב. תבטל.

מר שמואל לרמן: די כבר. מספיק.

עו"ד רועי ברזילי: למה לכולם יש 5 דקות ולראש העיר יותר?

עו"ד דוד מנחם: כי אתם מפריעים בכל דבר. גם לגרשון.

מר שמואל לרמן: מותר לו על פי פקודת העיריות. רק לשני אנשים מותר.

(משרוקית)

מר שמואל לרמן: אתה רוצה את הפטיש ותביא לי את המשרוקית?

מר ישראל זינגר: אמר רועי ואמר אלי – מה עם העסקים?

מר שמואל לרמן: ישראל, תמשיך.

מר ישראל זינגר: לגבי עסקים, דוגמית של התחשבות. לפני שנה ומשהו, כשהתחיל הנושא של הקו, אלי, אתה פנית אז לגבי – מה עם העסקים בבורסה שהכי סובלים? נכון מאד. אולי לא שמעתם, אני רוצה לחזור, לפני שנה, לפי הצעתו של שי, פנינו למשרד הפנים וביקשנו כעידוד לעסקים, אז פנינו לפאבים. משרד הפנים בדיון מקדימי אמר – אתם רוצים גם לעודד אזור חדש וגם בגלל הקו האדום, אמר – למה רק פאבים? זאת אומרת שכנראה לא חשבנו מספיק. ולכן הפעם הפניה, אני חושב שיש סיכוי,

עו"ד רועי ברזילי: אמרתי את זה.

מר ישראל זינגר: נכון. או קיי.

עו"ד רועי ברזילי: אמרתי שתהיה אפליה והפסיקו את הנושא הזה.

מר ישראל זינגר: צודק. עכשיו, כדי שזה יעבור, בגלל שזה אזור שאנחנו רוצים שיתחדש ואכן הוא מתחדש, הסיכוי, עוד פעם, אינני יודע מה יחליטו בסוף, גם הגבלנו את זה בזמן לעסקים חדשים, לכל העסקים שקשורים נגיד לאוכל. זאת אומרת, שבכל זאת גם למדנו.

ולסיום מה שרציתי, להביא עוד הכנסות, רק להגיד דוגמא, שימו לב, כסף זה כסף. אז רק דוגמא אחת, מי הזכיר את המגדל שמביא ארנונה? לא משנה. שער העיר. או קיי, בקיצור, מגדל רק של עסקים, כמובן שמכניס הרבה מאד ארנונה. אני לא זוכר מי הזכיר.

???: סיפור אמדוקס.

מר ישראל זינגר: אמדוקס, או קיי, אז אני רוצה להביא דוגמא. פה אנחנו מקווים תקועים. אבל יש משהו טרי טרי טרי, שאני גם מאמין שבוועדת בניין עיר הקרובה כולם יאשרו, קודם כל ישמחו ואחרי זה יאשרו. כי עסקים זה כסף כמעט נטו נאמר, אז מכיוון שלאט לאט החמצן נהיה דליל מהבורסה, משכנו הרבה מאד, לכן החמצן החדש, לעומת נגיד שער העיר, זה מגדל שיש פה הצעה של 111 קומות, בתנאי שהתהליך יילך מהר. זה בא לוועדה ביום ראשון, בבורסה, ששם זה לא מפריע לאף אחד, ושם רק עסקים.

מר גרשון טוסק: ישראל, בגובה הזה האוויר באמת דליל.

מר ישראל זינגר: כן. אבל הכסף יהיה לא דליל. ואני רוצה לבוא עם בשורה, מכיוון שמצטטים אותי מהאופוזיציה, אז יש דברים, באמת, כמו שאומרים, לא רוצה להשתמש במה שכל, אני לא רוצה להגיד כל ראש עיר, ראש הממשלה משתמש – דברים מפה לא רואים משם. יש דברים בהחלט שהיו נכונים, חשבתי אז והיום לא, אבל יש גם דברים, כמו עם

הארנונה, שראיתם את ההבדל. אז דבר אחד, דיבר אלי על הלוואות, אחת ההלוואות,

מר אדם קניגסברגר: אני דיברתי על הלוואות.

מר ישראל זינגר: אתה, סליחה, אבל דיברתם על הלוואות. יפה. הנושא עלה. אחת ההלוואות ה- איך אני אגיד את זה בעדינות, שאנחנו משלמים הלוואה של מעל 110 מיליון של F1, כולם יודעים על מה מדובר, אז קודם כל, אמנם לא נמצאת, רועי, מי שהזכרת מקודם בנסיבות אחרות, נורית דיין,

עו"ד רועי ברזילי: לא הזכרתי אותה.

מר ישראל זינגר: או קיי. אבל פה, חבריך באופוזיציה, עוד לפני שאני הספקתי, נתנו לה באמת שבחים. אבל בוא נדבר על הכסף של F1.

עו"ד רועי ברזילי: דווקא הקואליציה פרגנה, לא אני.

מר שמואל לרמן: לא חשוב.

מר ישראל זינגר: או קיי. אז זה הישג שכבר אצלנו, איך אומרים, אצלנו ביד. אני רוצה להגיד שאחד הדברים שלא נעשו מקודם, וזה בעצם הבורסה החדשה אולי, לא אולי, פי 5 מהבורסה הקיימת, כי צריך לחשוב לא רק על המחר, אלא גם, כשלא נשרת לדורות הבאים בהחלט, אז אזור האצטדיון, אני עוד לא יכול לתת את הפרטים, אבל זה כבר משהו שלא מחר ידברו על זה, לפחות הדיבורים המקדימים הסתיימו. אזור הקניון או האצטדיון, התוכנית המגלומנית להקים על אותו שטח את אותו אצטדיון, לא נכונה. לא נכונה. טענתי אז והיום לא שיניתי את דעתי, ויש הבנות שכבר באות לידי חתימת הסכם מפורש, הרי זה שטח של העירייה ושל המינהל, לא אכנס פה לפרטים, ושם בין השאר הרוב שיוקם, הרוב המוחלט זה מסחר ותעסוקה, שזה פי,

עו"ד דוד מנחם: 7 בדרך כלל.

מר אלי מוסרי: ...

מר ישראל זינגר: תעסוקה, או קיי, בסדר גמור, תעסוקה. בוא נגיד, מכניס כסף.

עו"ד דוד מנחם: לא, אלי יחזור. תחזור על ההסבר עוד פעם.

מר אדם קניגסברגר: אני לא מבין למה אתה מפריע.

עו"ד דוד מנחם: תחזור עוד פעם. תחזור.

מר ישראל זינגר: ושם גם,

מר ליעד אילני: איפה יהיה אצטדיון עירוני?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אני אענה, תן לי לענות. תן לי לענות. עוד אין תוכנית מפורטת. מה שבטוח, שזה יעזור, אתם לא רוצים לשמוע – אז לא, אני חושב שכדאי שתשמעו. אני חושב שכולם צריכים להיות שמחים כמובן אם זה יתקיים, אבל זה עומד על הפרק כבר מאד מאד. כמו שהקמת הבורסה הביאה חמצן או דלק או מה שתרצו לעיר ולתושבים הרבה מאד שנים, אבל לאט לאט האוויר פחות והדלק מה שתרצו, הבאר קצת התייבשה, אז החלטנו שתהיה באר גדולה יותר ולא בעוד דור אלא הולך להתקיים. שם גם נוכל להעביר, אין תוכנית מפורטת כמו שאביבית הזכירה, אבל תבינו, שם הרוב יהיה, נקרא לזה בקיצור, לא מגורים. נקרא לזה תעסוקה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו נציג תכנון.

מר ישראל זינגר: כן. אבל להגיד עוד משהו, ושם גם יהיו,

עו"ד רועי ברזילי: עדיין לא הוגשה תוכנית. זה די מגדלים באוויר. בינתיים נוספות יחידות דיור. בוא נדבר ריאלית, לא פרסומות וחלומות.

עו"ד דוד מנחם: אבל אנחנו עושים חזון. אתה חולם, אתה חושב.

עו"ד רועי ברזילי: אחרי זה החלומות האלה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: גם כשיש תכנון עתידי זה לא טוב. כלום לא טוב, אלי.

עו"ד רועי ברזילי: אחרי זה, זה משמש להצדיק את העלאות השכר.

מר שמואל לרמן: ראש העיר מסיים.

מר ישראל זינגר: חבריך, להבדיל ממך, אני פשוט עונה להם, אמרו – מאיפה תביא עוד כספים? אז אני עונה, לא אמרתי מחר, אבל גם לא אמרתי בעוד 5-6 שנים, אלא אמרתי בטווח בין. ולכן, לא ארחיב יותר. מה שאני רוצה רק להגיד, זו תשובה, אבל הבטחתי, אני מבקש, יש לי עוד חצי דקה, אני מבקש משהו שרצה להעיר, קח מהזמן שלי, ליעד, מה שרצית להעיר, לא שייך לארנונה.

מר ליעד אילני: לא שייך לארנונה, אבל שייך לכספים. אני רוצה לשבח, וכשמגיע לקבל מילים טובות אז ניתן אותן, על ההסכם שנחתם היום עם הפועל רמת-גן גבעתיים. מילה טובה גם לך, ראש העיר, גם למשה רווח מחזיק תיק הספורט.

מר ישראל זינגר: זה אושר בהנהלה, זה כל ההנהלה גם. תודה.

מר ליעד אילני: ולכל ההנהלה, באמת, יישר כוח.

מר ישראל זינגר: תודה. אז אני מבקש לעבור להצבעה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל לא היתה התייחסות לאזורים. אני ביקשתי, מדוע חלוקת האזורים עדיין נשארה אנכרוניסטית מלפני שנות ה-80, כאשר יש חלוקה, נוצרו אזורים עשירים ואזורים עניים, ושום התייחסות לעניין הזה. משרד הפנים עוד לא קובע, אם אנחנו יכולים להגיש בקשה על שיכון הצנחנים, מדוע אנחנו לא יכולים להגיש בקשה על אזורים אחרים.

מר ישראל זינגר: אני עונה לך.

עו"ד רועי ברזילי: אף אחד לא נתן התייחסות לזה.

מר ישראל זינגר: רגע. קודם כל, לא חייבים לענות על כל השאלות, אבל אני רוצה לענות לך.

עו"ד רועי ברזילי: לא? לא כדאי אבל?

מר ישראל זינגר: תלוי, כי יש גם שאלות,

עו"ד רועי ברזילי: ברמה הציבורית,

מר ישראל זינגר: יש גם שאלות קנטרניות.

עו"ד רועי ברזילי: זו שאלה קנטרנית?

מר ישראל זינגר: אני לא אמרתי על זאת.

עו"ד דוד מנחם: אתה רוצה תשובה?

עו"ד רועי ברזילי: זו השאלה שמתייחסת לצו הארנונה 'פר-אקסלנס', איך היא קנטרנית?

מר ישראל זינגר: יפה. הגענו להחלטה,

עו"ד רועי ברזילי: איך לא ראוי לענות עליה?

מר ישראל זינגר: הנהלת העיר, גם כשאתה היית, בוא נזכיר, גלעד לפחות אמר גילוי נאות,

עו"ד רועי ברזילי: אני אומר את הדברים האלה כבר 10 שנים, למען גילוי נאות.

מר ישראל זינגר: גם כשהיית בהנהלת העיר פה, בהנהלת העיר הנוכחית, בשנה שעברה לא זכור לי, כל מה שזכור לי מה שליעד טען אז ואכן הסכמתי, שדרשת את זה. ומי שהעלה את נושא שיכון הצנחנים, כי לדעתי, לפחות כעוול היסטורי, כשינוי יחידי של סיווג של אזור, זה הייתי אני וגם הפעם. הפעם הנהלת העיר, אני לא פוסל,

עו"ד רועי ברזילי: בוא אני אראה לך מה אמרתי ב-2009.

מר ישראל זינגר: רגע, אני לא פוסל.

עו"ד רועי ברזילי: 2009.

מר ישראל זינגר: אבל אני מדבר שהיית בהנהלת העיר איתי.

עו"ד רועי ברזילי: אמרתי את אותם דברים כל הזמן.

מר ישראל זינגר: יפה.

עו"ד דוד מנחם: תראה לי מה אמרת ב-2009.

מר ישראל זינגר: כרגע הנהלת העיר החליטה להיכנס לנושא זה.

עו"ד דוד מנחם: תראה לי מה אמרת ב-2009. בוא נתערב. תראה עכשיו.

מר ישראל זינגר: אני לא אומר שאתה לא צודק. הלאה.

עו"ד דוד מנחם: אצל צבי בר לא דיברת מילה, מה אתה מדבר?

עו"ד רועי ברזילי: לא דיברתי מילה אצל צבי בר?

עו"ד דוד מנחם: צ'ק פתוח נותנים לך פה לדבר. לא דיברת.

עו"ד רועי ברזילי: ישראל, תגיד לו, לפחות את זה. הוא לא זוכר.

מר ישראל זינגר: דיבר יותר.

עו"ד רועי ברזילי: יש לו זיכרון של דג.

מר שמואל לרמן: די. די. גרשון, הצבעה, תגיד בבקשה מה ההצעה שאתה מבקש שנצביע.

מר גרשון טוסק: מועצת העיר מתבקשת לאשר את צו הארנונה כפי שהוגש לחברים, עם שינוי אחד בלבד, שארנונה למגורים תעלה ב-1.18%, לעסקים ב-2.18, עם שלושת השינויים שקיבלתם.

מר ליעד אילני: הצבעה שמית בבקשה. אני מבקש שמית.

מר שמואל לרמן: מי נגד הצעת העירייה, הצעת ראש העיר? יצביע, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: ניתן להציע הצעה נגדית בצו הארנונה?

מר שמואל לרמן: לא. לא.

מר עזרא נחום: דני גולדשטיין, אריה, רחל מרום, אדם, שולמית, שלום, גלעד, ליעד, אלי מוסרי ורועי ברזילי.

מר שמואל לרמן: יופי. כמה? נספור אחרי זה, בסדר. מי בעד הצעת ראש העיר והגזבר לגבי צו הארנונה? להצביע בבקשה, גם כן שמית.

מר עזרא נחום: מוקי, פדלון, איצ'ה, נחמיאס, גלרמן, שי בכור, צחי, אביהוא, ישראל, לרמן, רווח, אביבית ודוד מנחם.

מר שמואל לרמן: מי נמנע? אף אחד.

מר עזרא נחום: אין נמנעים. רק רגע, אני אקריא את התוצאות: 10 נגד, 13 בעד.

מר שמואל לרמן: בשעה טובה. צו הארנונה אושר.

החלטה:

הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות - 13 בעד (מר ישראל זינגר, מר משה רווח, עו"ד אביבית מאור נמרודי, מר אביהוא בן משה, עו"ד מנחם דוד, מר שמוליק לרמן, מר צחי זליכה, עו"ד שי בכור, מר חיים גלרמן, מר גבי נחמיאס, מר איצ'ה שחם, מר רמי פדלון, מר מוקי אברמוביץ), 10 נגד (מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, עו"ד שלום לוי, מר אדם קניגסברגר, גב' רחל מרום, מר אריה מזרחי, עו"ד רועי ברזילי, מר אלי מוסרי, ד"ר שולמית ביסמנובסקי, מר דני גולדשטיין) לאשר את צו הארנונה כפי שהוגש לחברי המועצה עם השינויים כדלהלן:

א. שינוי סיווג אזור למגורים לשיכון הצנחנים מאזור ב' לאזור א'.

ב. יצירת תת סיווג זמני חדש: "מסעדות באזור הבורסה".

ג. עדכון תעריף לבנייני מגורים – יעודכנו תעריפי הארנונה לבנייני מגורים בלבד בשיעור כללי של 1.18% לעומת שיעור העדכון השנתי שנקבע על ידי משרד הפנים בשיעור של 2.18%. תעריף לעסקים יעודכן בשיעור של 2.18%.

ד. אזור שיעורי בניינים שאינם משמשים למגורים, לגביהם קיימת חלוקה לאזורים, שמיקומם אינו מסומן במפת האזורים יחויבו לפי אזור א'.

***** ה פ ס ק ה *****

<u>מר שמואל לרמן:</u> אנחנו מתחילים את חלקה השני של ישיבה שלא מן המניין מספר 60 א'. חלקה הראשון, על נושא צו הארנונה, אושר, והישיבה הסתיימה בשעה 20:11, אחרי הפסקה של כ-10 דקות. אני פותח את חלקה השני. כרגע אנחנו מדברים על מה שנקרא הצעות החלטה, 4 הצעות החלטה, יש לנו עוד שעתיים, קצת פחות, 4 הצעות החלטה של האופוזיציה. הראשונה היתה של גלעד שריר, אבל לפי בקשתו הוא ורועי התחלפו.

Gmail

<adamk9944@gmail.com> ADAM KENIGSBERGER

נושא לדיון במועצה
2 הודעות

<barzilai.law@gmail.com> Roi Barzilai, Adv 10 ביוני 2017 בשעה 22:17
אל: עדי שמש <adi-sh@ramat-gan.muni.il>
עותק: adamk9944@gmail.com

עדי שלום,

אודה אם תעבירי גם לידיעת אדם את הנושא לדיון במועצה :

הצעת ההחלטה : "ישיבות המועצה לרבות ישיבות המשך של המועצה יתקיימו לאחר השעה 18:00"

הצעת ההחלטה באה לתת מענה לצורך מרבית חברי המועצה לקיים את ישיבות המועצה בשעות בהן חברי המועצה יכולים להשתתף בפועל.

עמדת היועץ המשפטי בסוגיה, הגם אם ניתן לייחס לה פרשנות אפשרית לתוראות התקנון בדבר המשך ישיבות מועצה הרי שפרשנות זו אינה הולמת את תכלית התקיקה הקובעת ברורות כי אין לקיים ישיבות מועצה קודם לשעה 18:00 בימי חול ושאינם ערבי חג.

לאור האמור ובהתאם לטעמים שיפורטו בהרחבה בהצעתי, המועצה תקבע כי ישיבותיה ואף שמדובר בישיבות המשך יתקיימו אך ורק בימי חול לא מוקדם מהשעה 18:00.

בכבוד רב,

רועי ברזילי, עו"ד

טל' 077-5150337 פקס 077-5150338 נייד 052-6064528

מייל: barzilai.law@gmail.com

רח' ארלוזרוב 1, רמת גן,52481.

P נשמח אם מסמך זה לא יודפס, אלא אם נחוץ

Before printing this email, please think about the environment

עדי שמש <adi-sh@ramat-gan.muni.il> 11 ביוני 2017 בשעה 8:37
אל: אדם קניגסברגר-חבר מועצה <adamk9944@gmail.com>

אדם בוקר טוב,

לתשומת ליבך.

2. בקשת עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר לדון בנושא: "ישיבות המועצה לרבות ישיבות המשך של המועצה יתקיימו לאחר השעה 18:00".

<u>מר שמואל לרמן:</u> כרגע אנחנו דנים בבקשתו של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "ישיבות המועצה לרבות ישיבות המשך של המועצה יתקיימו לאחר השעה 18:00". לא לפני. בסופו של הדיון אני אציג את הצעת ההחלטה שרועי ביקש, אין טעם כרגע. ורק הערה למי שמדפיס את זה, רועי ברזילי זה זכר ולא נקבה. רועי ברזילי חבר מועצת העיר, לא חברת מועצת העיר. בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הצעת ההחלטה שלי נועדה להתחשב בנו, חברי המועצה, שרובנו צריכים לעבוד מחוץ לעירייה, ולכן,

<u>???:</u> למה? כולנו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, לא כולנו. יש כאלה שעובדים בעירייה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לעבוד לפרנסתם.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הצעת ההחלטה נוגעת באמת לתנאים של כולנו, לעניין של כולנו, ואני חושב שהיא גם תואמת את הוראות החוק, והיא באה בעקבות ההחלטה לקיים ישיבת מועצה, ישיבת המשך, בשעה 10:00 בבוקר, תוך 48 שעות מיום שנודע לנו, ב-10:00 בבוקר, כאשר כולם לא מוכנים, בטח היומנים שלהם לא הותאמו, וכאשר נושאים ציבוריים חשובים עמדו על הפרק. אז מעבר לאינטרס, לשבור את האיזון הזה בין קואליציה לאופוזיציה, קיימת א-סימטריה ברורה, כאשר לפחות 4 מקבלי שכר יש וזו עבודתם להגיע, ועוד בצד השני, באופוזיציה, איש אינו מקבל שכר ואין לו עניין לאבד הרבה מאד שעות עבודה. והדבר הזה חוזר על עצמו גם בוועדות המשנה, וגם בוועדות אחרות לפעמים. לא יתכן שמקום שבו היה אפשר וצריך לקבוע ישיבות אחה"צ, ישיבות יהיו בבוקר, במיוחד כאשר זה נועד לשמש טאקטיקה כדי להשיג רוב כזה ואחר. וזה ככה.

החוק קובע, באמצעות התקנון שמצורף לפקודת העיריות, את סדרי עבודתה של מועצת עיר, כאשר השעות שקבועות וחוזרות על עצמן בכל מקום, בימי חול, החל מהשעה 18:00 בערב ואילך, אלא אם מרבית חברי המועצה קבעו אחרת וכך הלאה וכך הלאה. נכון שהחוק שתק לגבי ישיבות ההמשך, אבל לא מתוך מטרה להגיד שעכשיו ישיבות ההמשך יכולות להיות בכל שעה. ממש לא. יש רציונאל לחוק, יש לו תכלית, יש לו עקרונות. אי אפשר שבכל המקומות האפשריים כתוב – ביחס לישיבת מועצה שזה יהיה ב-18:00 בערב, ופתאום החוק שתק במיוחד כאשר מדובר בישיבות המשך.

היה לי על זה דין ודברים עם שואקה. אני לא חושב שהיתה הכרעה בשאלה הפרשנית. אבל אני מאמין שגם השאלה הפרשנית הזאת לחלוטין נוטה לטובת העניין וגם לטובת האינטרס הציבורי שישיבות מועצה יתקיימו החל מהשעה 18:00 בערב. אני מבקש בהצעת ההחלטה שלי,

<u>מר שמואל לרמן:</u> להקריא אותה או להשאיר אותה בסוף? תשאיר אותה בסוף, אני אקריא אותה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> זו ההצעה, מה שכתוב.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אין בעיה. אני בסוף אקריא אותה, שיידעו על מה להצביע.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> או קיי. אז אני מבקש מחברי המועצה להצביע על ההצעה שלי. אני מבהיר, עצם העלאת ההצעה הזאת לא אומר שאנחנו ויתרנו על הטענות המשפטיות שלנו, לחלוטין לא. אני סבור בטענות המשפטיות שלנו שאנחנו צודקים, שישיבות מועצה וישיבות המשך, אין שום מניעה שיקבעו את ישיבת ההמשך ביום חמישי ויקבעו אותה ליום ראשון, אבל גם היא צריכה להיות אחרי 18:00 בערב. זה התנאי. ואני חושב שהחוק הולך יד ביד איתנו. ואם צריך להביא את זה בדרך של פסיקה, אנחנו נביא את זה בדרך של פסיקה. ההצבעה הזאת נועדה כדי לנסות אולי להטמיע את הרציונאל מאחורי העניין הזה, לנסות לעשות צעד אחד אחרון של מיצוי ההליך הזה, לפני שאנחנו נפנה לערכאות אם הדבר הזה חוזר על עצמו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני רוצה לענות. אחרי זה אני אתן לכם.

מר אדם קניגסברגר: מי רוצה לענות?

מר שמואל לרמן: אני. אני.

מר אדם קניגסברגר: רגע, אבל אנחנו נשמיע את הדברים.

מר שמואל לרמן: הצעת החלטה זה לכולם.

מר אדם קניגסברגר: זו הצעת החלטה. לכל אחד יש 5 דקות. מותר ליו"ר.

מר שמואל לרמן: מותר לי לענות.

מר אדם קניגסברגר: אבל אולי כדאי לך לשמוע אחרים ואחר כך לענות.

מר שמואל לרמן: בבקשה. אתה יודע מה, אז מי רוצה עוד? ליעד ואדם. אני אחר כך.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר שמואל לרמן: אין בעיה.

???: כמה דוברים יש לך עכשיו?

מר שמואל לרמן: כמה שירצו שידברו.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש להקשיב. רבותי, ברשותכם, רמי, אני רוצה שתקשיבו טוב. חברי המועצה, בנושא מועד תחילת המשך ישיבת המועצה, אני מצטרף לעמדתו של חברי עו"ד רועי ברזילי. אתייחס תחילה לפקודת העיריות. בפרק השני וכו' וכו' נכתב: ישיבת המועצה תתחיל לא לפני השעה 18:00, זולת אם הסכימו כל חברי המועצה אחרת. ובסעיף 47 נאמר: לא נסתיימו דיוני הישיבה בכל העניינים שהיו על סדר היום, רשאי יו"ר הישיבה, בהסכמת רוב חברי המועצה הנוכחים בישיבה, להזמין את חברי המועצה להמשך הישיבה. להמשך איזו ישיבה? להמשך ישיבת המועצה. ביום חול הבא לאחר הישיבה, או יום חול אחר שהסכימו עליו רוב חברי המועצה הנוכחים, ובתנאי כי אינם, כבוד הרב, תקשיב טוב עכשיו, זה מדובר על יום מנוחה. ובתנאי שאינם יום מנוחה או ערב יום מנוחה. הפרשנות שנתן היועץ המשפטי לאפשרות לקיום הישיבה ביום א' בשעה 10 נראית תמוהה בעיני. הטענה שהמשך הישיבה אינו ישיבת מועצה והפרשנות של היועץ המשפטי שאם המחוקק היה רוצה שגם המשך הישיבה יתחיל בשעה 18:00, היה צריך לכתוב - ישיבת המועצה או המשכה תתחיל לא לפני השעה 18:00 – מגוחכות כל הטענות האלה. יתרה מכך, באותה שיטת פרשנות אפשר לדרוש שמכיוון שבסעיף 49 לא נכתב שניתן להזמין את חברי המועצה להמשך הישיבה ביום חול הבא, בכל שעה שיחפוץ, כלומר, בכל שעה שיחפוץ היו"ר וכו', אין לקיימה לפני השעה 18:00 בערב. זאת אומרת, שתי הטענות, פרשנויות זהות.

אינני משפטן, אך מכיוון שכתוב בסוף סעיף 49 שאין לקיים המשך הישיבה בערב יום מנוחה, הרי מכאן נובע שגם המשך הישיבה צריך להיות בערב של יום חול. הפרשנות של היועץ המשפטי שאפשרה ליושב הראש להזמין את חברי המועצה ביום א' בשעה 10:00 בבוקר לקויה, כיוון שאינה מנסה אפילו לרדת לכוונת המחוקק. מה היתה התכלית לקיום הישיבה בשעה 18:00? הכוונה שבבחירת המחוקק בשעה 18:00 היתה, שחברי המועצה העובדים לפרנסתם יוכלו להיות נוכחים בישיבות ולא יפסידו שעות עבודה. גם אם ניתן לתת פרשנויות שונות לכתוב בפקודת העיריות, על היועץ המשפטי לבחור בזו המגשימה בצורה הטובה ביותר את אותה הכוונה – לאפשר לחברי המועצה להיות נוכחים בכל הישיבות בלי הפסד שעות עבודה. יתר על כן, עליו תמיד לזכור את מה שאמרה עו"ד שרית דנה, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה יהודה וינשטיין ועל דעתו בשנת 2011: היועץ המשפטי לרשות המקומית, שסמכויותיו ותפקידיו קבועים בחוק, נדרש לשוות לנגד עיניו את החוק ואת האינטרס הציבורי. את האינטרס הציבורי. אינטרס גם של חברי המועצה. אין הוא אמור לחפש כל דרך להכשיר את מעשי הרשות. וכאן היועץ המשפטי חטא לכוונת המחוקק.

עו"ד רועי ברזילי: ולאינטרס הציבורי.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. מי עכשיו? אלי.

מר אלי מוסרי: אני מבקש להתייחס לעניין הזה, משום שאני חושב שגם חברי הקואליציה לא הרגישו בנוח, אני חושב, לקיים דיון חצי שעה, ישיבת מועצה מן המניין המשך, ולדון אם אני לא טועה ב-13 דו"חות כספיים של חברות עירוניות ותאגידים, לדון בעוד כמה נושאים שלא הספיקו לדון, הכול תוך 32 דקות. זה שיא עולמי.

מר אריה מזרחי: בהמלצת היועץ המשפטי. תציין.

מר אלי מוסרי: יש לי הערכה ליועץ המשפטי של העירייה, אני מכיר אותו הרבה שנים. לא תמיד אני מסכים עם ההחלטות שלו, אבל אני חושב שגם הוא לא הרגיש בנוח בשעה הזאת, שאף אחד מחברי המועצה מהאופוזיציה לא היו בדיון, וישבתם לבד, עם עצמכם, דיברתם, בטח כמו אוטומט הצבעתם בעד ונגד, וזה יפה. אבל אני חושב שאם מקיימים דיון בנושאים כל כך חשובים כמו חברות ותאגידים עירוניים, והיו שם עוד נושאי מינויים, אני חושב שצריכים קצת אורך רוח ולקבל, אני לא רוצה כרגע לדבר בשפה משפטית כי אני לא משפטן, אבל אני חושב ששפת החוק אומרת שצריך להפעיל שיקול דעת על מנת שמרבית חברי המועצה, הן מהקואליציה והן מהאופוזיציה, ישתתפו בדיון, וזה יהיה לטובת הדיון עצמו.

עוד הערה, משפט אחד, זה לחברי מוקי – מוקי, תשמע, אף אחד, ואני אומר לך באחריות, אף אחד מחברי המועצה מהאופוזיציה הוא לא נבוב. מבטיח לך את זה. אני מבקש ממך, תמחק את המילה הזאת מהפרוטוקול. אני מכיר אותם. אני אומר לך, באמת, אתה יודע, תראה, אף אחד מחברי המועצה מהאופוזיציה לא אמר על הקואליציה שהוא נבוב. אנחנו אולי משתמשים במילים קצת קולניות,

גב' רחל מרום: אני הייתי מתנצלת במקומך, מוקי.

מר אלי מוסרי: לא צריך להתנצל. למחוק את זה מהפרוטוקול.

גב' רחל מרום: ... מחברו עליו הראיה.

מר אלי מוסרי: או קיי, סוף דיון. תודה רבה. תודה רבה לך, מוקי.

מר שמואל לרמן: ליעד.

מר ליעד אילני: רועי, מנחם שמע שאתה צריך לצאת, אז בכוונה הוא מושך את הזמן, רק שתדע, אבל זה ביניכם.

אני רוצה לומר לך, אדם, האינטרס הציבורי שדיברת עליו הוא לא האינטרס הציבורי שלנו, חברי המועצה. האינטרס הציבורי,

מר אדם קניגסברגר: כבוד היו"ר, אני מבקש לעשות סדר עם האנשים שלך.

מר ליעד אילני: חברים, אני אומר, האינטרס הציבורי, אדם, האינטרס הציבורי הוא לא שלנו חברי המועצה שלנו יהיה נוח, אנחנו מייצגי ציבור. והאינטרס הציבורי הוא שדעת הציבור שאנחנו מייצגיו תישמע בכל נושא ונושא שעל סדר היום בכל ישיבה שהיא.

אני רוצה לומר, רועי, אני כמובן תומך בהצעה שלך ואני רוצה לומר, לקחת את זה קצת יותר רחב. כמובן שלא נצביע על זה היום, אני כבר דיברתי על זה מספר פעמים, ולצערי אין ממש היענות לכך. גם עלי היתה ביקורת שאני לא מגיע תמיד לישיבות ועדת תכנון ובנייה בימי ראשון בבוקר. ואני מודה שאני צריך גם להתפרנס לפעמים, ולכן לא תמיד מתאפשר לי להגיע ב-8 בבוקר לישיבות ועדת תכנון ובנייה, ואני חשבתי שראוי שגם ישיבות ועדת תכנון ובנייה, ועדת מכרזים, הועדות החשובות, והסטטוטוריות בוודאי, יתקיימו בשעות אחר הצהריים, אם לא בשש אז בארבע, אבל בשעות שהאינטרס של הציבור יישמר. וזה, אני חושב, חשוב לא רק בהקשר של ההצעה הזו אלא בכלל, וככה נרים את הכפפה, אביבית, גם אלייך ולראש העירייה, כדי שבאמת הנושא הזה ישתנה. אגב, זה לא רק טובתנו שלנו.

אני אגיד לכם משהו רק ספציפית על ועדת תכנון ובנייה. מילא אנחנו, שאנחנו צריכים להפסיד מקום עבודה, אבל יש גורמים מסוימים, קוראים להם תושבים, שלפעמים הם רוצים לדבר נגד פרויקט מסוים. וכשהם לא יכולים לבוא ולהביע התנגדות בבוקר, כי גם הם נמצאים במקום העבודה, אז נפגעת הזכות שלהם. ואם זה יתקיים אחר הצהריים, זה יהיה מה שאני קורא fair play. בואו נשחק הוגן, בואו נקריא את השאילתות, בואו לא נסיים את הישיבה אחרי 4 הצעות החלטה, ואז גם אנחנו נאפשר לכם מהצד השני. זה המשחק ההוגן, ונתווכח על המגרש. נשכנע את הציבור כל אחד בצדקת דרכו. תודה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני רוצה להצטרף למה שרועי ביקש או פרשן. גם אני עובד בבוקר וכל פעם שאני צריך לבוא לאיזו ועדה, אז אני צריך לעזוב את מקום עבודתי.

בהתייחס לפרשנות של היועץ המשפטי – מכיוון שכולם מכירים אותי כאדם שלוחם בעד שקיפות, בעד מינהל תקין, אדוני היועץ המשפטי, מכיוון שהיה לך חלק, חלק שנגע אישית אליך היה הארכת תקופת כהונתו של היועץ המשפטי, וקפצת, אני אומר במירכאות, לאשר בבוקר, שהאופוזיציה לא יבואו ולא יביעו את דעתם. אני חושב, רק משום כך, היה עליך להתנגד לזה ולהגיד – אני רוצה שכולם ישתתפו בישיבה הזאת. יש בזה ניגוד עניינים זועק לשמיים. לא יכול להיות שהארכת כהונתו של יועץ משפטי תתבצע רק על ידי הקואליציה. שמעתם את דעתנו? לא. יכול להיות שדעתנו חיובית, או אחרת, אף אחד לא שמע. הוצגו פה כל המאזנים של התאגידים, שאנחנו חברים בוועדות שם, אז אישרתם אותם, חבל שאני לא יכול להקרין פה, אני אקרין לכם ישיבה של מועצת בית שמש, שני אנשים יושבים ומחליטים. על סדר היום זה – אושר. על סדר היום זה – אושר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> יותר משניים, מה אתה רוצה? אצלנו יותר משניים.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> גם בכנסת זה ככה, אריה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בוועדות מסוימות. ככה אתם מתייחסים למועצה?

מר אריה מזרחי: אני לא מדבר על אישור מאזנים. המועצה מאשרת המשך תפקודו של יועץ משפטי, נכון? יש לו נגיעה בעניין?

גב' רחל מרום: אבל היא משמשת כאסיפה כללית של אותו תאגיד עירוני, אז יש לה תפקיד.

מר אריה מזרחי: אנחנו גם אסיפה כללית של התאגיד העירוני. רבותי, זה לא נשמע טוב, לא נראה טוב, המחוקק לא התכוון לכך. אם זו היתה ישיבת המשך, אז היא צריכה להתקיים על פי הכללים של הישיבה עצמה. לפי דעתי, כל מה שאישרתם הוא לא חוקי, הישיבה הזאת לא חוקית. אני דורש להביא את הדברים שהיו בדיון לישיבה חוקית בשעה שהמחוקק קבע שתהיה. לא יכול להיות שאתם מאשרים. אם זו ישיבת המשך, אז היא שייכת לאותה ישיבה. ואם המחוקק קבע שהישיבה תתקיים בשש בערב, כדי שכל חברי המועצה יהיו נוכחים, לא צריך לקפוץ על המציאה ולהגיד – יופי, יום ראשון בעשר בבוקר. גם לא הספקנו להוציא צו מניעה, אין בתי משפט, אין שום דבר, לא יכולנו לפעול לא בצורה הדמוקרטית ולא בשום צורה כדי לבטל את הישיבה הזאת או לדחות אותה לשעות הערב. ההתנהגות הזאת היא לא אתית, היא לא דמוקרטית, היא לא נכונה. ישיבות המועצה אמורות להתקיים בערב, שכשאני מסיים את עבודתי בשעה ארבע או חמש, אני אוכל להגיע.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. אביהוא.

מר אביהוא בן משה: אני מבקש להעיר כמה הערות על מה שאמרו פה החברים. ראשית, צר לי שדווקא מכל התיקים העירוניים בעירייה, ליועץ המשפטי אין מחזיק תיק. אין מי שיגן עליו. הוא נשאר חשוף בצריח לכל החבטות פה,

מר אריה מזרחי: יפה.

מר אביהוא בן משה: לא, לא יפה.

מר אריה מזרחי: הוא צריך להגן על עצמו. הוא יכול היה להגן על עצמו, להגיד – אני לא תומך בעניין.

מר אביהוא בן משה: אמרת את דברך, עכשיו הגיע תורי לומר את דברי.

מר אריה מזרחי: יש פה ניגוד עניינים.

מר אביהוא בן משה: בסדר. תודה. אז אני ברשותכם, אחרי שחבטתם פה מכל הכיוונים, תרשו לי רק לומר כמה דברים.

???: ...

מר אביהוא בן משה: אני מעדיף שהוא יהיה עצמאי, לא יהיה מחזיק תיק. אני מעדיף בשבילו.

מר ליעד אילני: אבל אביהוא, הוא קיבל החלטה, מותר לנו לבקר אותה.

מר אביהוא בן משה: בסדר. לי מותר גם לבקר את מה שאמרתם.

מר ליעד אילני: אבל זו לא חבטה. אם אנחנו חובטים, אנחנו חובטים חזק. זו לא היתה חבטה.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו תקפנו את ההחלטה.

מר אריה מזרחי: את ההחלטה. את ההחלטה.

מר אביהוא בן משה: תבחרו מה שאתם רוצים, אבל את רוח הדברים שבאתי לומר הבנתם כולכם, לפי התגובות שלכם.

אז קודם כל, אדם יקר, בפרשנות ודיוקים עסקינן בעולם המשפט. וזכותו המלאה, וזה תפקידו של היועץ המשפטי, לפרש את החוק. לא אתה ולא אתה ולא אף אחד מחברי המועצה פה יש לו את היכולת והוא לא סוברני לקבוע מה התכוון המחוקק. בשביל זה נועדה הפונקציה שנקראת יועץ משפטי. למי שיש ערעור, השגה, יתכבד או יתכבדו האנשים היקרים פה ויגישו עתירה מנהלית ובזה תיפתר הבעיה.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר אריה מזרחי: סליחה, לא היה לנו זמן. קבעו את הישיבה ליום ראשון.

עו"ד דוד מנחם: אריה, אמרת את זה מקודם. אפשרי בלילה או ביום ששי לשופט תורן להגיש.

מר שמואל לרמן: די. מספיק.

עו"ד דוד מנחם: אבל לא רציתי להגיד את זה מקודם, נתתי לכם לזרום.

מר שמואל לרמן: דוד, מספיק. אל תגן, אני פה כדי להגן עליו. דוד, למה אתה עוזר לי? אביהוא, בבקשה.

מר אביהוא בן משה: אין לי בעיה גם לקיים דיון אם אתם רוצים על הדבר הזה.

עו"ד גלעד שריר: אנחנו מנהלים דיון.

מר אביהוא בן משה: לא, אבל עכשיו אני בזכות דיבור, אני לא בדיאלוג. אני עכשיו כרגע במונולוג שלי על מה שאמרתם.

מר שמואל לרמן: אתה בזכות דיבור.

מר אביהוא בן משה: נכון. תודה.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר אביהוא בן משה: אז אמרתי, זה התפקיד שלו. ולבוא ולומר שהוא חטא לתפקידו, זה עוול מה שאתם עושים באמירות האלה שאתם מטיחים כלפיו. אני רוצה ללמד עוד זכות על היועץ המשפטי, שהוא עקבי, וכזה מקרה קרה בקדנציה הקודמת, והוא דבק בעיקרון שהוא פרשן את הפרשנות שלו כרגע, בדיוק שהוא פירש אותה לפני כמעט 3 או 4 שנים, שזה היה בדיוק על אותו דבר, שהקואליציה והאופוזיציה לא הגיעו להבנות, הדיון נמשך והיה המשך ביום ראשון כי יום למחרת היה יום ששי.

מר אדם קניגסברגר: מי אמר שהוא צדק אז?

מר אביהוא בן משה: לא משנה. אני רק מדבר עכשיו על עקביות ועל סוג של דבקנות שלו באותה פרשנות, והוא לא שינה כי ראש העיר,

מר אדם קניגסברגר: הבאתי את זה לפרופסור למשפטים.

מר אביהוא בן משה: בסדר.

מר שמואל לרמן: אדם, אדם, בחייך, אני שומר עליך שלא יפריעו לך.

מר אדם קניגסברגר: מוקי פנה אלי.

מר שמואל לרמן: אל תענה לו.

מר אביהוא בן משה: אז עם כל הכבוד, יש פה קו,

עו"ד דוד מנחם: רועי פנה אלי לגבי יום ההולדת של אשתו היקרה ואתה אומר לי שאני מהמפריעים.

מר ליעד אילני: תגיד לרועי שזה לא לפי העברי היום, אז שיישאר.

עו"ד דוד מנחם: לכן אני לא נעלב שהוא לא הזמין אותי.

מר אביהוא בן משה: שמוליק, אפשר רק לסיים?

מר שמואל לרמן: בטח.

מר אביהוא בן משה: אז א', אני רוצה לומר על העקביות של היועץ המשפטי. אני רק אומר עוד שני דברים קטנים לגבי הנושא שליעד דיבר, אני לא יודע מי דיבר, יכול להיות שזה אתה, אני לא זוכר מי אמר את זה, לגבי הנושא שחברי המועצה מקדישים מזמנם הפרטי והם עובדים לפרנסתם. אני יכול לומר לכם שהיום הייתי בפגישה אצל שרת המשפטים ובין היתר דיברנו על העניין עצמו שהוגשה הצעת חוק של ועדת השרים בנושא של תגמול חברי מועצה, וכרגע מדובר על תגמול של 1,000 שקלים לכל ישיבת מועצה, אז ככה שתוכלו גם לוותר על שעת עבודה כדי שתוכלו להיות מתוגמלים.

מר ליעד אילני: 1,000 שקלים לחודש.

מר אביהוא בן משה: ישיבת מועצה.

מר ליעד אילני: לחודש.

מר שמואל לרמן: ליעד, די.

מר אביהוא בן משה: אני רק רוצה לומר, אני הייתי 5 שנים בקדנציה הראשונה שלי חבר מועצה וגם בקדנציה הזאת חבר מועצה בשנה הראשונה, אני מסכים באופן עקרוני כמה שאפשר לבוא לקראת חברי המועצה, גם הקואליציה וגם האופוזיציה, גם שאפשר לבוא לקראת כדי שהישיבות יהיו בהסכמה, אבל להטיח את ההאשמות שהטחתם פה – לא נכון ולא ראוי. תודה.

מר ליעד אילני: שמוליק, 5 שניות. אני רוצה רק, ברשותכם, לומר, צר לי אם היועץ המשפטי נפגע מדברי לפחות, אני לא מדבר בשם האחרים, זכותו לקבל את ההחלטה, אמר בג"צ לדעתי, שדעתו של היועץ המשפטי לעירייה היא קובעת. אבל, הטענות שלי הן לא אליו. הטענות שלי הן אליכם. כי יש חוק ויש נראות ציבורית. ואם לכם נוח בנראות הציבורית לשבת ולקבל החלטות קרדינאליות ללא שדעתו של כלל הציבור על ידי הציבור נשמעת, אז זה לפתחכם. תודה.

מר מוקי אברמוביץ: שמוליק, אני ביקשתי זכות דיבור.

מר אדם קניגסברגר: משפט אחד לעניין האישי.

מר שמואל לרמן: אחרי זה. אחרי זה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי.

מר שמואל לרמן: מוקי. אביבית. מי עוד? מי שאתם רוצים. אני בסוף רוצה לסכם את העניין הזה, כי זה נוגע לי לניהול ישיבת המועצה. אז אני אסכם.

מר מוקי אברמוביץ: חצי דקה, שמוליק.

מר שמואל לרמן: כמה שאתה רוצה. 5 מגיע לך.

מר מוקי אברמוביץ: אם אני לא טועה, זה קורה אחד לקדנציה, שיש הארכת ישיבה כזאת, אז אני לא מבין על מה רוב המהומה הזאת. אחד.

שתיים – חברי הנהלת העיר, שחלקכם באופוזיציה, גם היה בהנהלת העיר, אחת לחודש לפחות מגיעים בשמונה בבוקר לישיבות. אז למה אנחנו צריכים להגיע בשמונה ולכם יש בעיה עם זה? גם אנחנו אנשים שלא מקבים שכר, רובנו, ועובדים.

מר אדם קניגסברגר: זו תשובה? מוקי, זו תשובה רצינית?

מר שמואל לרמן: תנו למוקי לדבר.

מר אביהוא בן משה: זו תשובה רצינית? נו, ברצינות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה אתם מפריעים לו לדבר? תנו לו לסיים לדבר.

מר מוקי אברמוביץ: אביהוא אמר את האמירה שמקובלת עלי, שצריך לבוא לקראת ולמצוא את הזמן הכי מתאים,

מר דני גולדשטיין: אז על מה מדובר?

מר אביהוא בן משה: אז יש הסכמה.

מר מוקי אברמוביץ: אבל, אין פה מקום לקבוע איזו שהיא קביעה אחרי 6. לא מקובל. פרשנות היועץ המשפטי היא מה שקובעת פה וזה הכול.

מר דני גולדשטיין: נעשה משהו במתכוון כדי שחברי האופוזיציה לא יוכלו להגיע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שמוליק, זה עכשיו תורי, נכון?

מר דני גולדשטיין: בעשר בבוקר לקבוע פגישה? מהיום למחר בעשר בבוקר? אתה אפילו לא יכול להגיד שאתה מגיע לפה. אתה קובע ביום ראשון בעשר בבוקר, אני עובד, אני שכיר, איך אני מודיע למעביד שלי שאני בעשר בבוקר לא מגיע? יש כוונה לא טובה.

מר אריה מזרחי: מוקי, ביום ששי לא עובדים,

מר דני גולדשטיין: אתה מתמם בכלל, לגמרי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: דני, בוא נדייק,

עו"ד דוד מנחם: שמוליק, אין לך בעיה שאחרים מדברים, רק כשאני מדבר. למה? כי הם, אם הוא מסיים לפני עשר, לא מכניסים אותו הביתה, שמוליק, לכן הוא מושך, מושך, מושך.

מר שמואל לרמן: אני לא מושך, הם רבים.

עו"ד דוד מנחם: אתה מושך עד עשר בלילה.

מר שמואל לרמן: אביבית, בבקשה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רק רוצה לציין שעדיין הישיבה הזאת נקבעה, אריה, זה גם אליך, הישיבה נקבעה ביום ראשון על זמן של ועדת בניין עיר, שדני חבר ועדה ואריה חבר ועדה ואדם חבר ועדה ורועי חבר ועדה, וחלקכם, אם אני לא טועה אדם היה, כמחאה, לא נשארתם. לא בגלל שום דבר ענייני.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר אדם קניגסברגר: בגלל העיקרון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יכולתם להישאר. בחרתם לקום וללכת.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יכול לייצג את חבריכם נאמנה ולא עשיתם את זה.

מר דני גולדשטיין: לא נכון, יש פה עיקרון שפה נעשה דבר שלא ייעשה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא. זה נעשה כי לא היה זמן ויש דברים שהיו צריכים להעביר.

מר דני גולדשטיין: יכולתם לעשות את הישיבה הזאת בשש בערב.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, דני, כי אני גם אמא ואני צריכה להיות פה פעמיים לפחות בחודש בשעה שש בערב, לי יש בעיה, בסדר? לי יש בעיה, מאד מצטערת. יש לי ילדים קטנים, לא כל יום אני יכולה לבוא בערב, ואני עושה את זה.

מר דני גולדשטיין: את יוצאת הדופן, מתוך ה-25 את יוצאת הדופן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אני יוצאת הדופן.

מר דני גולדשטיין: את יוצאת הדופן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז יכולתם לא לעשות אנטי וזה היה הזמן של ועדת בניין עיר, שהיא חשובה מאד, לכולכם, וויתרנו, ורועי גם בא ואמר שאנחנו מוותרים ותושבים מחכים לוועדה הזאת.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא אמרנו לכם לבוא ביום במיוחד. זה היום שארבעה מכם יכולתם לבוא. כי זה היה מספיק חשוב, זה היה מספיק חשוב,

מר דני גולדשטיין: מה מספיק חשוב?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: וחיפשנו יום,

מר דני גולדשטיין: מה היה כל כך חשוב?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חיפשנו יום שכולכם תוכלו, לפחות חלקכם, להגיע.

עו"ד רועי ברזילי: למה לא בערב?

(צועקים ביחד)

עו"ד רועי ברזילי: למה לא ביום ראשון בערב, כשהוועדה יכלה להתכנס? למה?

מר אדם קניגסברגר: אני יכול לבוא כל יום.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אמא ואני צריכה גם, אני לא עובדת בשכר, אני לא מקבלת שכר ואני צריכה להיות בארבע עם הילדים שלי פעם ב- בסדר?

מר דני גולדשטיין: אביבית, אני אומר לך עכשיו עוד משהו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ובחרתי שזה יהיה על זמן ועדת בניין עיר.

מר דני גולדשטיין: מוקי דיבר על זה שחד פעמי. אז אני אומר לך שזה לא יהיה ככה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה היה חד פעמי.

מר דני גולדשטיין: זה לא יהיה חד פעמי,

מר אריה מזרחי: בחיים אין חד פעמי.

מר דני גולדשטיין: לא יהיה חד פעמי מהסיבה הפשוטה שהיום לא תהיה הארכה. נכון שלא תהיה הארכה?

מר שמואל לרמן: נכון.

מר דני גולדשטיין: בהחלט שלא תהיה הארכה. אתם תתנגדו להארכה. אז אל תצפו שבישיבה מן המניין אנחנו כן נסכים להארכה.

(צועקים ביחד)

מר דני גולדשטיין: אתם רוצים לבוא וכל הדברים, להוציא את ההצעות לסדר, כל ההצבעות יהיו בימי ראשון בבוקר? נראה לכם הגיוני? זה לא הגיוני.

מר שמואל לרמן: אני רוצה לדבר.

מר דני גולדשטיין: ישראל, אני חושב שאתה מוביל את זה.

מר שמואל לרמן: אני בסוף אענה לך, אתה לא מכיר את כל התמונה.

מר דני גולדשטיין: לא. בסדר.

מר שמואל לרמן: אתה לא מכיר.

מר דני גולדשטיין: אז אתה תצייר לי את כל התמונה.

מר שמואל לרמן: אני אצייר לך את התמונה המלאה.

מר דני גולדשטיין: מצוין. מצוין. אבל אני חושב,

מר אביהוא בן משה: רועי, לאן אתה הולך?

מר שמואל לרמן: אם אתה הולך אין הצבעה.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו מבקשים להצביע.

מר ליעד אילני: לא נכון, כי חברו לסיעה יכול להעלות את ההצעה במקומו לדעתי.

מר אביהוא בן משה: הוא מתנגד. אבל הוא מתנגד להצעה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש בעיה עם חברו. סתם. סתם.

מר שמואל לרמן: יהיה פה דיון, לא תהיה הצבעה.

עו"ד רועי ברזילי: אני חוזר. אני הולך לשירותים.

מר שמואל לרמן: לפני רוצים לדבר. דני לא גמר לדבר.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אתם עוד פעם מתחילים? אתה רוצה לדבר – דבר, אבל אל תמשוך. יש עוד כאלה שרוצים לדבר.

מר שמואל לרמן: ראש העיר רצה. אתם מדברים בינתיים.

מר אדם קניגסברגר: ראש העיר לא היה כשאני דיברתי.

מר שמואל לרמן: הוא רוצה לדבר אבל.

מר אדם קניגסברגר: הוא לא שמע את הנימוקים.

מר ישראל זינגר: אני יודע מה רצית וחלקם אתה צודק, אני אגיד את זה.

מר שמואל לרמן: אתה מוותר? אתה רוצה שרק אני אדבר?

מר ישראל זינגר: משפט אחד.

מר שמואל לרמן: דבר משפט.

מר ישראל זינגר: טוב, אתה יודע מה,

מר שמואל לרמן: אתה ויתרת? טוב. אני רוצה לדבר, לי יש יותר מ-5 דקות.

???: ...

מר שמואל לרמן: למה? זה לא לעניין. זה פשוט לא לעניין. זה נוגע לענייני, לניהול ישיבת המועצה.

מר דני גולדשטיין: כן, זה כן לעניין. שמוליק, זה בדיוק לעניין. זה ממש לעניין. למשוך זמן, זה דבר שנעשה באופן קבוע בישיבות שלא מן המניין.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: גם על ידכם, דני, גם על ידכם.

מר דני גולדשטיין: לא. בפירוש לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: גם על ידכם. כשהיתה ישיבה שבוע שעבר, שעה וחצי לדון בהצעה לסדר שלכם.

מר שמואל לרמן: ישראל, אל תתערב. דני, אני ביקשתי לדבר מהרגע הראשון, נתתי לכולכם. לכולכם נתתי. אז לבוא ולהגיד לי עכשיו שאני מושך זמן כי אני רוצה לדבר, זה לא הגון.

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא,

עו"ד שי בכור: לרמן, אני לוקח את הדברים חזרה, אני לוקח בחזרה. תדבר, אבל בואו נתקדם.

מר שמואל לרמן: אני רוצה לדבר. יש לי,

מר ישראל זינגר: משפט אחד תרשה לי.

מר שמואל לרמן: דבר.

מר ישראל זינגר: דני, על הגינות או אי הגינות, תראה, בפעם שעברה, ודאי שאפשר למשוך. ולגבי מי ויתר יותר שיענה שמוליק. אבל למשל, בפעם שעברה ידעו פה חברים, כי יודעים לקרוא כולם, והחינוך והילדים חשובים לכולנו. וילדים בעייתיים, ילדים עם בעיות, סליחה, לא בעייתיים, ילדים למשל אוטיסטים, זאת אוכלוסייה קשה מאד. רצינו בפעם שעברה וראיתם על סדר היום, להעלות משהו שקשור עם מעבר מסוים שדרש החלטת מועצה לבית ספר לאוטיסטים למקום מסוים. וכל יום הוא חשוב. את זה אתה כן יודע.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר ישראל זינגר: אז לפחות את הדוגמא הזאת, ברגע שמנעתם את זה, ואני ביקשתי, אבל חלילה לא כפיתי, כמעט התחננתי בפני שמוליק ואמרתי לעוד שני חברים פה, גם שלכם – חבר'ה, בואו תסכימו. אז מתוך פרינציפ זה יפה. המילה פרינציפ לא תמיד יש לה כיסוי וכך הלאה. אני חושב שלפחות אם בנקודה הזאת הייתם אומרים – או קיי, פרינציפ. אבל על הנקודה הזאת לסעיף הזה, ילדים אוטיסטים, אני חושב שזה היה יותר ציבורי. אמרו לי, מי שעוסק אצלנו בדוברות, אולי תעלה את זה, תראה איך הם מתעלמים. לא רציתי להגיד את זה, כי אני חושב שכולם, פשוט יש פה כמה עקרונות שצריך לחשוב טוב לגביהם. לגבי התדירות, אני אומר לך,

מר דני גולדשטיין: ישראל, אני מסכים איתך בכל מילה שאמרת.

מר ישראל זינגר: אם לא נעשה דווקא, דני, אם לא נעשה אף אחד דווקא, אז זה יקרה, כמו שמוקי אמר, נדיר מאד.

מר שמואל לרמן: טוב, תן לי לסיים. אני רוצה לתאר כאן השתלשלות עניינים, גם לקרוא את מה שכתב שואקה. יש לזה חשיבות רבה, כי כולכם מכירים חלקי תמונה, אבל אני חייב להגיד לכם שאין פה, רבים מהאופוזיציה מדברים איתי לפני כל ישיבת מועצה, רבים מכם, ותיכף אני אקשר את זה למה שאני רוצה להקריא.

מר ישראל זינגר: הוא הטוב והוא הגון.

מר שמואל לרמן: ולמזלי, כולכם איתי ביחסים טובים, בגלל שאני שומר על,

מר אדם קניגסברגר: אין לנו ויכוח על העניין הזה, הוא הגון כלפינו.

מר שמואל לרמן: אני שומר על זכויותיכם בדבקנות רבה. יודע את זה אדם, יודע את זה ליעד, יודע את זה אלי ויודעים את זה כולכם.

מר ישראל זינגר: וגם היום לא היו חייבים, דני, ואדם יודע את זה, להסכים, אלא רק לארנונה.

מר שמואל לרמן: כן. רק שניה אחת. אני רוצה להתייחס דווקא כן בהרחבה לנושא הזה וזה יהיה לעניין ולא כמו שאתה חושב בזבוז זמן.

אני אקריא את תשובתו של עו"ד שואקה לרועי ברזילי, אני אקריא אותה מילה במילה כי בזה אני רוצה להתחיל את התשובה:

עו"ד ברזילי בוקר טוב, ביום ה-26.5.17 טסתי השכם בבוקר לחופשה בחו"ל. חזרתי אתמול לעבודה ומכאן העיכוב בתשובתי (רועי כתב את זה מיד למחרת בבוקר, עו"ד שואקה החזיר לו תשובה בערך אחרי שבועיים, משהו כזה, כי הוא היה,

מר אדם קניגסברגר: זה לא רלוונטי, נו.

מר ישראל זינגר: תן לו, אל תפריעו לו.

מר שמואל לרמן: אל תפריעו לי.

למרות שהעניין הוא מבחינת 'עבר זמנו בטל קורבנו', לאור הכבוד הרב שאני רוחש לחברי האופוזיציה שבשמם פנית, אשיב בקצרה.

הסעיף הרלוונטי בתקנון (שלא הוזכר בפנייתך) הינו סעיף 49/א. על פי סעיף זה, אני מצטט – לא נסתיימו דיוני הישיבה בכל העניינים שהיו על סדר היום, רשאי יו"ר הישיבה, בהסכמת רוב חברי המועצה הנוכחים בישיבה, להזמין את חברי המועצה להמשך הישיבה ביום חול הבא לאחר הישיבה. הוא לא מסיים את כל הפסקה וסוגר מירכאות. במקרה זה, יום החול הבא אחרי הישיבה הוא יום ראשון בו התקיים המשך הישיבה.

מר אדם קניגסברגר: ההמשך, דרך אגב, חשוב.

מר שמואל לרמן: אני ממשיך לקרוא.

לאחר ש-13 חברי המועצה שהם רוב כלל חברי המועצה הצביעו בעד, סעיף 6(ב) לתקנון איננו רלוונטי לעניין זה, הסעיף חל אך ורק על שעת תחילת הישיבה ולא על שעת המשכה. הישיבה במקרה זה אכן התחילה בשעה שש, הישיבה המקורית של יום חמישי בערב, כפי שנקבע בתקנה, וקביעת שעת המשכה נתונה להחלטת יו"ר המועצה, שקבע שהיא תימשך בשעה 10 ביום ראשון. אין להכניס לסעיף 6(ב) דברים שאין בו. הסעיף מדבר אך ורק על תחילתה של הישיבה ולא על המשכה. אם הכוונה היתה שהסעיף יחול גם במקרה זה של המשך הישיבה, נוסחו היה צריך להיות, ואני מצטט: ישיבת המועצה תתחיל ותימשך (תימשך מודגש),

מר אדם קניגסברגר: קראתי את זה.

מר שמואל לרמן: לא לפני השעה שש. אחרי זה לא חשוב. אודה אם תביא את חוות דעתי לידי כלל חברי האופוזיציה.

על סמך הסעיף הזה, הרי אתה מתאר לעצמך,

עו"ד רועי ברזילי: למה אתה לא קורא את התשובה שלי?

מר שמואל לרמן: לא את תשובתך, את שאלתך, את התייחסותך.

עו"ד רועי ברזילי: כי היתה תשובה גם. אולי תיתן לי לקרוא אותה?

מר אדם קניגסברגר: גם אני התייחסתי לדברים האלה.

מר שמואל לרמן: אני עונה,

עו"ד רועי ברזילי: לא, אבל שיהיה הגון.

מר ישראל זינגר: אתם דיברתם.

מר שמואל לרמן: רועי, אני עונה על מה שנוח לי, אני אענה בהרחבה.

עו"ד רועי ברזילי: בוא תגיד שלא ציטטת את כל התגובה,

מר שמואל לרמן: אני עניתי על תשובתו של מה שכתב היועץ המשפטי אלי, אליך סליחה, גם אני מכותב.

עו"ד רועי ברזילי: ... לסלוח לך ב ...

מר שמואל לרמן: אני יוכל לקרוא גם חצי משפט, בחייך, מה, אתה אומר לי מה לקרוא? גם אני אומר לך מה להגיד, מה לא להגיד? בחייך. אני מקריא מה שאני חושב לנכון, מבסס את תשובתי. אתה יכול לענות, זה עניין שלך, יכולת להקריא את תשובתך. עכשיו אני רוצה מכאן להרחיב.

הרי ברור לכם שאת העניין הזה לא סיכמנו דוד ואני בשעה תשעה וחצי בערב. את הנושא הזה בנינו וידענו מראש שאנחנו נגיע לנקודת הזמן הזאת.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר שמואל לרמן: למה? ואני אחזור ואני אגיד לכם למה. לי ולאדם היה סיכום שאנחנו מאריכים את הישיבות מעבר ל-4 שעות, גם לכם וגם לנו, לארבע ורבע, אפילו לארבע וחצי שעות, כדי לסיים את ענייני סדר היום. אתם החלטתם, באופן חד צדדי, ואני מסתכל על כולכם, בישיבה שהיתה לכם בכפר המכביה, ואל תגידו לי שלא, כי אני יודע בדיוק מה,

מר אדם קניגסברגר: אמת. אמת.

מר דני גולדשטיין: אמת.

מר שמואל לרמן: אני יודע בדיוק מה שקורה בישיבות שלכם, למה? כי מהישיבה כבר מצלצלים אלי. אני לא צריך לחכות שיצלצלו אלי למחרת, מהישיבה אתם מצלצלים אלי.

מר ליעד אילני: מצלצלים או שזה מוקלט?

מר שמואל לרמן: לא, לא מוקלט.

מר אלי מוסרי: כמו שמתקשרים מההנהלה אלינו.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר אדם קניגסברגר: אמת. אמת.

מר ישראל זינגר: זה נקרא קו פתוח.

מר משה רווח: נו, אז אין הבדל בין קואליציה לאופוזיציה. אז מה ההבדל?

עו"ד גלעד שריר: אפשר להיכנס לישיבה ביחד.

מר משה רווח: רגע, אז מה ההבדל עכשיו? מה ההבדל?

מר ישראל זינגר: קו פתוח.

מר אביהוא בן משה: אפשר לאחד את הישיבה ביחד לישיבה אחת, גם במוצאי שבת, גם בחמישי בבוקר.

מר שמואל לרמן: אביהוא, די, תן לי להמשיך.

מר אביהוא בן משה: לא, נאחד את כל הישיבות ביחד.

מר שמואל לרמן: נכון. נכון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מרתון.

מר דני גולדשטיין: נכון, נכון, שמוליק, מה שאתה אומר זה מדויק, השאלה למה.

מר שמואל לרמן: תאמין לי, אני מדבר לעניין, לא מושך זמן, נכון? לעניין.

מר דני גולדשטיין: לגמרי. מדויק.

מר אדם קניגסברגר: לעניין. לענייין.

מר שמואל לרמן: לענייין.

מר אדם קניגסברגר: רגע, אבל בסיכום איתי אתה אמרת שאתם תקראו,

מר ישראל זינגר: תן לו.

מר שמואל לרמן: אדם, רק שניה.

מר אדם קניגסברגר: תקראו את השאילתה.

מר שמואל לרמן: אדם, אני אענה בהרחבה, תאמין לי.

מר דני גולדשטיין: שניה, תן לו, אחר כך אבל תיתן להגיב.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר דני גולדשטיין: כי אני הייתי בין אלה שדחפו את הנושא שבעשר בדיוק לא נאריך זמן.

מר שמואל לרמן: יופי. אני יודע. תאמין לי יודע.

מר דני גולדשטיין: או קיי.

מר שמואל לרמן: בכפר המכביה במוצאי שבת.

מר דני גולדשטיין: נכון. נכון.

מר שמואל לרמן: אני יודע. רבותי, אתם מוכנים להיות בשקט? די כבר, די, די, די.

מר דני גולדשטיין: בלי משרוקית, לא מכבד את המקום.

מר שמואל לרמן: סיכמתי עם אדם את הסיכום הזה ואני עמדתי בדבקנות לעמוד בסיכומים, כמו שאני עומד איתו בכל סיכום.

מר אדם קניגסברגר: גם בקריאת השאילתות?

מר שמואל לרמן: רק שניה אחת, אדם. אדם, אני אתייחס לכל דבר, תאמין לי, אני אתן לך להגיב אם אתה תרצה.

עו"ד דוד מנחם: אם לא נספיק, נעשה את זה ביום ראשון עוד פעם.

מר שמואל לרמן: אני הגעתי עם אדם לסיכום לגבי זמן הישיבה, לא לגבי השאילתות. לא הגעתי איתו לסיכום על השאילתות, על הקראתן. אתם החלטתם באופן חד צדדי,

מר אדם קניגסברגר: קראתם אותם אחרי זה.

מר שמואל לרמן: רק רגע.

מר אדם קניגסברגר: אחרי שסיכמנו קראתם אותן ואתם הפסקתם.

מר שמואל לרמן: לא איתי. איתי לא סיכמת. איתי לא סיכמת את הסיכום.

מר אדם קניגסברגר: אתם קראתם את השאילתות, וסיכמנו,

מר שמואל לרמן: איתי לא.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, לא בתחילה, אחרי לחץ כבד מר זינגר הסכים להקריא את השאילתות.

מר שמואל לרמן: אבל איתי לא, איתי לא סיכמת.

מר אדם קניגסברגר: מה זה לא סיכמנו?

מר שמואל לרמן: אדם, רק דקה אחת.

עו"ד דוד מנחם: עכשיו שעה אם סיכמו או לא סיכמו.

מר שמואל לרמן: כי אני חושב שהכול יכול להיות אחרת.

עו"ד דוד מנחם: לא. עכשיו שעה יהיה גם ללרמן – סיכמת, לא סיכמת – שעה ונמשיך את הישיבה ביום ראשון בעשר. אני אומר לכם מראש.

מר שמואל לרמן: דוד, מספיק.

עו"ד דוד מנחם: אני רוצה לדעת אם סיכמתם או לא סיכמתם.

מר שמואל לרמן: אני יכול להגיד לכם, אדם יעיד, שכל מה שאני מסכם איתו, אבל כל מה שאני מסכם איתו, אני משתדל מאד,

מר אדם קניגסברגר: אמת לאמיתה.

מר שמואל לרמן: אני יכול להגיד לך משהו לגבי הישיבה היום.

מר ישראל זינגר: לפעמים אפילו אני כועס עליך, אם מותר להגיד, מה שאתה מסכם, אבל אני שותק.

מר שמואל לרמן: נכון. נכון. אני יכול להגיד לך משהו אפילו לגבי הישיבה היום. אני ביקשתי, לפני שהגעתי איתך לסיכום על 4 הצעות ההחלטה, היתה לי חוות דעת של שואקה שאתם לא יכולים ביחד עם ישיבת הארנונה להעלות נושא נוסף.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר שמואל לרמן: אני ביקשתי ממנו, כי רציתי לשמור על זכויותיכם, לבדוק אפשרות לפרשנות אחרת. אתם לא מודעים לזה, כי זה שקוף.

מר אדם קניגסברגר: לא, אני יודע.

מר שמואל לרמן: דוד, אני מדייק?

מר ליעד אילני: אי אפשר באותה ישיבה. אבל נעלת ישיבה,

מר שמואל לרמן: לא, לא נעלתי.

מר ישראל זינגר: אין יותר מאחת בחודש. אי אפשר יותר.

מר אדם קניגסברגר: לרמן, אתה צודק, אבל מעולם לא היתה ישיבת צו ארנונה נפרדת. אתם מונעים מאיתנו.

מר שמואל לרמן: דקה, דקה, דקה אחת. א', אני אזכיר לך כי זה לא נכון. גם בשנה שעברה היתה ישיבת צו ארנונה נפרדת.

מר אדם קניגסברגר: מתי?

מר שמואל לרמן: שנה שעברה ולפני שנתיים.

מר אביהוא בן משה: כל שנה.

מר ישראל זינגר: זה נכון.

מר דני גולדשטיין: זה נכון. הוא צודק.

מר אביהוא בן משה: ישיבה שלא מן המניין.

מר שמואל לרמן: כל שנה היתה ישיבת צו ארנונה.

מר דני גולדשטיין: גם תקציב וגם ארנונה זה ישיבות שלא מן המניין.

מר שמואל לרמן: ישיבות נפרדות, בדיוק.

עו"ד דוד מנחם: מה שנכון נכון.

מר שמואל לרמן: אני ביקשתי, כדי לשמור על זכויותיכם,

מר ישראל זינגר: ואני לא אהבתי את זה, אני גם מודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ואמרתי לשואקה – אני מבקש שתבדוק אפשרות לפרשנות אחרת, כדי שאני אוכל לתת לכם בחודש, גם החודש הזה, את האפשרות להציג את ענייניכם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מכובד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ודאגתי, ומה שאמרת לי – שמוליק, תן לי 4, אמרתי לך – על אחריותי.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אחרי ש-3 חודשים זה נמנע, צריך לזכור.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 4. תזכור את זה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אחרי ש-3 חודשים זה נמנע במכוון.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא חובה. יכולתי להגיד שיש לי ישיבה אחרת, דאגתי לזכויותיכם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אמת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אז אני בא ונלחם עבורכם,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> עבור הציבור אבל שמוליק, לא עבורנו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה היה אחרי.

מר שמואל לרמן: רק שניה. וכשאני בא לסכם אתכם שאחרי עשר בלילה, גם לכם אבל גם לי, תהיה ישיבה, אתם החלטתם באופן חד צדדי שיותר לא, אתם לא מעוניינים, ככה החלטתם, ואני צריך לכבד.

מר אדם קניגסברגר: ההחלטה היתה לפני הסיכום שלנו, אז זה לא רלוונטי.

מר שמואל לרמן: אדם, זה בדיוק, אתה טועה בזמנים.

מר אדם קניגסברגר: יכול להיות, אני כבר זקן.

מר דני גולדשטיין: שמוליק, אני קוטע אותך שניה, אבל מהיכן זה נובע? מאיפה זה נובע? מאיפה נובעת ההחלטה הזאת?

מר שמואל לרמן: של מה?

מר דני גולדשטיין: שלא להסכים להארכה. זה התחיל מזה שהיו ישיבות שלא מן המניין, אתם משכתם זמן,

מר שמואל לרמן: זה לא קורה בחודשים האחרונים. זה קרה בתחילת הדרך, אתה צודק.

מר דני גולדשטיין: ולא הארכתם אף פעם.

עו"ד גלעד שריר: בחודשים האחרונים פשוט לא מקיימים את הישיבות.

מר דני גולדשטיין: שום ישיבה שלא מן המניין לא הארכתם.

מר שמואל לרמן: אתה צודק. אבל אני יכול להגיד לך,

עו"ד גלעד שריר: אבל שמוליק, כל חודש אתה מציג בשם ראש העיר ישיבה לא מן המניין ומבטל את הישיבה.

מר שמואל לרמן: לי אין אגב מגבלת זמן, אני יכול לדבר כמה שני רוצה. אני לא תחום על 5 דקות.

מר דני גולדשטיין: איך זה?

מר שמואל לרמן: יו"ר המועצה אינו תחום וגם לא ראש העיר.

מר אדם קניגסברגר: אמת. אמת.

מר שמואל לרמן: מאז שאני עמדתי איתך, וזה ב-4 חודשים האחרונים, כל מה שאתה מבקש ממני, אתה עומד איתי בסיכום, אני עומד איתך.

מר אדם קניגסברגר: אין לי ויכוח.

מר שמואל לרמן: אתה יודע מזה.

מר אדם קניגסברגר: אמת.

מר שמואל לרמן: ולכן חרה לי מאד שאתם החלטתם בישיבה הזו לא לאפשר לגמור. עכשיו, מה הישיבות האלה? זה לא ענייני הפרטיים.

מר אדם קניגסברגר: אמת.

מר שמואל לרמן: זה ענייני הציבור. עכשיו, מה אני ראיתי בשורה האחרונה שלכם, והסב את תשומת ליבי מי שהסב? אומר לי – תשמע, הם מלחשים ביניהם, ואללה, עוד מעט נגמר להם הזמן. הם לא יצליחו להעביר מה שהם רוצים. אני שמעתי חברים מלחשים, אם אתה רוצה אני אגיד לך,

מר אדם קניגסברגר: זה היה ממש בסוף.

מר שמואל לרמן: זה היה ב-7 דקות האחרונות.

מר אדם קניגסברגר: או קיי.

מר שמואל לרמן: הראו לי בדיוק, איך אומרים, ואללה, עכשיו אנחנו מסדרים אותם, אנחנו מושכים להם את הזמן,

מר אדם קניגסברגר: אנחנו לא מסדרים אף אחד.

מר שמואל לרמן: אדם, במילים האלה, תאמין לי.

מר ישראל זינגר: בחינוך הילדים האוטיסטים.

מר אדם קניגסברגר: אבל אתם עושים את אותו דבר. סליחה, אל תנצל את הדברים בצורה פופוליסטית.

מר ישראל זינגר: אבל זו עובדה.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, זה לא מכובד.

עו"ד גלעד שריר: וזה גם לא נכון, ראש העיר. זה לא נכון אבל.

מר אדם קניגסברגר: הפסקנו את הישיבה בלי לדעת על מה מדובר.

עו"ד גלעד שריר: וזה גם לא נכון.

מר אריה מזרחי: כל הדיון היה על המנהלת בבית הספר. זה כל הדיון.

מר שמואל לרמן: אדם, תקשיב דקה, ברצינות אני אומר,

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה את ה-5 דקות.

מר שמואל לרמן: אני אתן, מה שאתם רוצים דברו. אני אומר לך, שמענו, זה כל כך הכעיס אותי,

מר אדם קניגסברגר: בסדר, גמרנו, הבנתי.

מר שמואל לרמן: שאתם אמרתם – בואו נסדר אותם, לא ניתן. אז אמרתי, תסדרו אותי? אני אסדר אתכם גם. אני לא אוהב את זה, אבל הבאתם אותי לזה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי.

מר אריה מזרחי: בקיצור, פתחנו גנון.

מר שמואל לרמן: חבל שזה ככה היה.

מר אדם קניגסברגר: קיבלתי את ההערה. תמשיך.

עו"ד דוד מנחם: אפשר להצמיד סייעת עכשיו לגנון הזה.

מר שמואל לרמן: מישהו רוצה להגיב לי? אתם מוזמנים.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה להגיד כמה מילים. אני רוצה להתייחס, ברשותך,

מר שמואל לרמן: בוא נעשה – אתה, גלעד, אלי.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה להתייחס לעניין לא בינינו, לעניין הזה של הפרשנות של היועץ המשפטי. ראשית, אני אמרתי בתחילת הישיבה ואולי לא שמתם לב, ואני אחזור על זה, שבדברים שנוגעים, דברים שגובלים בתחום הלא ראוי, אני לא רוצה להיכנס לא חוקי כדי שלא יפרשנו אותי, מפחדים מהיועץ המשפטי ומעבירים את זה למישהו אחר. וכאן, לזכותו של היועץ המשפטי,

מר משה רווח: נרשם לפרוטוקול לזכותו של היועץ המשפטי, דוד שואקה.

מר שמואל לרמן: די כבר, גם אתה.

מר משה רווח: עד עכשיו הם דיברו,

מר שמואל לרמן: אבל אתה לא יכול.

מר ליעד אילני: רווח, אתה פה? מתי הגעת?

מר אדם קניגסברגר: אני לא מבין, סליחה, כבוד ה-מ״מ, או שתשב במקום ראש העיר או שתשב כאן, אבל אל תעמוד ותפריע לנו.

מר משה רווח: אני לא מפריע. אני עומד ומקשיב.

מר אדם קניגסברגר: אתה מפריע כל הזמן. אני ברשות דיבור ואתה מדבר.

מר ליעד אילני: לא ראיתי שהוא פה בכלל, אדם. אני לא ראיתי אותו היום. והוא לא קטן.

מר משה רווח: אדם, תסתכל כמה אנשים יש פה. אני עוד מקשיב לך, אתה צריך להגיד תודה.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני מדבר אל היו"ר.

מר שמואל לרמן: אני מקשיב כל הזמן.

מר אדם קניגסברגר: אבל, עם כל הכבוד ליועץ המשפטי, שהחלטתו קובעת, זכותנו להעיר ולא לקבל את הפרשנות ולבקר אותה. זכותנו.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר שמואל לרמן: לחלוטין.

מר אדם קניגסברגר: ואני חושב, במקרה הזה, אני אגיד עוד יותר חמור, במקרה הזה אני ראיתי את היועץ המשפטי מתפתל ומנסה לבקש ממך שתסכים לשעה שש משום שהוא הרגיש לא בסדר עם העניין הזה. וזה לא היה בסדר, כי הפרשנות שהוא נתן, סליחה, אני נתתי את זה ואני אומר עוד פעם, את כל הנאום שלי אני אעביר לו ושיבדוק אותו. אני נתתי את זה למישהו, לא תיקן מילה, אמר שזה בדיוק כמו הפרשנות של היועץ המשפטי, לא כתוב אחרי שש, לא כתוב והמשכה, באותה מידה לא כתוב אחרי היו"ר, לא כתוב שהוא יכול לקבוע את זה בכל שעה. וכתוב במפורש במה שאתה דילגת, כתוב במפורש שלא לקיים את זה בערב יום חג. לכן, מכאן נובע שחייבים לקיים את זה בערב ולא בבוקר.

מר שמואל לרמן: אתה מסיק את זה,

מר אדם קניגסברגר: אני מסיק בדיוק כמו שהיועץ המשפטי מסיק.

מר שמואל לרמן: אני מסכים איתך. אני מסכים איתך.

מר אדם קניגסברגר: אני לא עורך דין, אבל יש commonsense.

עו"ד דוד מנחם: לכן טעית, אדם, לכן טעית.

מר אדם קניגסברגר: יש commonsense ויש את התכלית של החקיקה. התכלית היא הקובעת.

מר שמואל לרמן: אני חלוק איתך, אבל בסדר.

מר אדם קניגסברגר: אל תהיה חלוק איתי.

עו"ד דוד מנחם: ערב חג, זה לא חייב להיות בערב. זה כל היום.

מר שמואל לרמן: מי עוד רוצה לדבר? גלעד?

מר אדם קניגסברגר: אני מוכן לשמוע את היועץ המשפטי.

מר שמואל לרמן: הוא לא צריך להגיד מילה.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי שהוא צריך.

מר שמואל לרמן: בסוף אם ירצה – יגיד.

עו"ד דוד מנחם: אני בסוף אדבר, לרמן, אני בסוף אדבר. אתה מתחיל להרגיז אותי, אני אדבר בסוף.

מר אדם קניגסברגר: ראיתי איך הוא מתפתל בכיסא ולוחש לך לעשות את זה בשש.

מר ישראל זינגר: אל תקבע שהוא התפתל, הוא זז בכיסא, הוא לא התפתל.

מר שמואל לרמן: הוא לא זז ולא התפתל. גם עכשיו הוא קצת זז, אז מה?

מר אדם קניגסברגר: אבל הוא ניסה ללחוש לך שתסכים לשעה שש.

מר ליעד אילני: הוא נסע לרומניה כדי להירגע.

מר אדם קניגסברגר: דוד, אמרת לו לעשות את זה בשש? אמרת. רק הוא לא שמע מספיק טוב. הוא התעקש בגללי.

מר שמואל לרמן: אדם, די. גלעד, דבר.

עו"ד דוד מנחם: ליעד, תגיד לפרוטוקול שאתה אמרת את זה בצחוק.

מר ליעד אילני: בצחוק, בצחוק, בוודאי שבצחוק.

עו"ד דוד מנחם: כי הפרוטוקול לא רואה את הצחוק. הפרוטוקול לא רואה שאתה צחקת.

מר ליעד אילני: שואקה יודע שצחקתי.

מר שמואל לרמן: די, אדם, 9 בלילה.

מר אדם קניגסברגר: תשמע את היועץ המשפטי.

מר שמואל לרמן: אני אשמע ואתו.

מר דני גולדשטיין: מה הוא אמר?

מר אדם קניגסברגר: שיהיה בשש בערב.

מר שמואל לרמן: אני אשמע, אני אשמע אותו.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

מר דני גולדשטיין: כי זה הגיוני.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. טוב. דני, אתה דיברת. מה אתה לחוץ? אני לא מבין. הם רוצים לדבר.

עו"ד גלעד שריר: עזרא, שמוליק אמר קודם שהוא לא בטוח שיש לו רוב והוא רוצה שנדבר עד שיגיע הרוב.

מר שמואל לרמן: לא, יש לי רוב.

עו"ד גלעד שריר: אני לא יודע, אמרת את זה לפני דקה, אבל זה לא משנה.

מר שמואל לרמן: לא, לא, זה היה מזמן.

עו"ד גלעד שריר: אני יכול לדבר אבל? תשיג את הרוב ואנחנו נפסיק לדבר.

מר אדם קניגסברגר: אפשר להצביע.

עו"ד גלעד שריר: ברגע שיהיה רוב אני בעד להצביע, בסדר?

מר שמואל לרמן: אין בעיה.

עו"ד גלעד שריר: אז תדאג ברגע שיהיה. אני לא חושב שיש. אני רוצה, שמוליק, לא התכוונתי לדבר, שני דברים אני רוצה להגיד: אחד – אני לא יודע, כולם פה זרקו לפחות 3-4 החלטתו קובעת. אני לא יודע, יתקן אותי היועץ המשפטי, לדעתי החלטתו לא קובעת, זו המלצתו. מי שקובע זה מועצת העיר מחליטה. פעם אחת. החלטתו אינה קובעת, היא ממליצה לנו מה לדעתנו אנחנו יכולים להצביע עליו או לא, אלא אם יש איזו שהיא החלטה שהיא אינה חוקית. יתקן אותי היועץ המשפטי אם אמרתי משהו לא נכון. שנית, שמוליק, אם כבר אנחנו מדברים והצגת,

מר ישראל זינגר: המילה הנכונה היא, גלעד, תרשה לי להפריע לך, בסמכות היו"ר לקבל כמה החלטות, זה גם בבית הנבחרים הרשותי וגם,

עו"ד גלעד שריר: אני לא יודע מה סמכות היו"ר.

מר ישראל זינגר: אני אומר לך. תקרא וזה כתוב.

עו"ד גלעד שריר: דיברתי, אבל כולם פה דיברו על היועץ המשפטי, רק התייחסתי – החלטתו אינה קובעת, היא ממליצה,

מר שמואל לרמן: לי.

עו"ד גלעד שריר: או לך, או גם למועצת העיר.

מר ישראל זינגר: הסמכות היא של היו"ר.

עו"ד גלעד שריר: או גם למועצת העיר בהחלטות מסוימות שהצבענו.

עו"ד דוד מנחם: אז אם ככה, כל מה שדיברת על היועץ המשפטי לא רלוונטי.

עו"ד גלעד שריר: אני לא דיברתי על שום דבר. אבל אני התחלתי לדבר עכשיו, תן לי 5 דקות, אחר כך תגיד.

עו"ד דוד מנחם: אריה, כל מה שדיברתם על היועץ המשפטי לפני שגלעד אמר, לא רלוונטי, כי בסוף המועצה קבעה, לא היועץ, הוא רק המליץ לנו ואנחנו קבענו.

מר אדם קניגסברגר: כן, אבל להמלצה של היועץ המשפטי יש משקל כבד.

עו"ד דוד מנחם: משקל על כבד.

מר אדם קניגסברגר: במיוחד אם זה בעניינים פליליים. פרשנות על שעה וזה,

עו"ד גלעד שריר: אדם, 'בחייאת'. אני אומר, פעם אחת, זו לא החלטה, זו המלצה של היועץ המשפטי והסמכות בסוף להחליט אם זה

בעניין הזה וזה אצל היו"ר, זה אצל היו"ר. או אצל המועצה, שמוליק, שזה אצל המועצה. לי חורה, וציינת את זה, וציטטת מתוך הישיבה, אבל בוא נראה, בעמוד 212 היו 13 בעד, בפרוטוקול הישיבה. ואז עוברים ל-213 ועדיין יש דיונים ועדיין יש דיונים ועדיין יש דיונים ועדיין יש דיונים, אני כבר ב-215, ויש עדיין דיון, ועוד לא שאלו אותנו מי נגד, מי נמנע. עוד לא נשאל. הגענו כבר לעמוד 217 ואנחנו ממשיכים. ואני כבר ב-218. בין לבין יש ציטוט של עו"ד שואקה, בעמוד 220: תעשה את זה ביום ראשון בשעה שש.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יפה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> רגע.

<u>מר ישראל זינגר:</u> המלצה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> הכול בסדר. המלצה. כי אם זה היה החלטה, אז היתה החלטה, פה קיבלנו בניגוד להחלטה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> סמכותו של שמוליק.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ברור. ברור. ברור. לא, אני אמרתי, ציטטתי פה,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הסמכות בניגוד לחוק. תקרא טוב טוב.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אדם, אדם, תעשה לי טובה, יש לי מעט זמן, לא התכוונתי גם ככה לדבר פה, אבל פשוט הכעיסו אותי כל ההתייחסויות. פעם אחת זה נאמר, אבל עוד פעם, כמו שאמרו לא פעם, וגם היועץ המשפטי עצמו כעס, כשנוח מקשיבים לעצתו, כשלא נוח לא מקשיבים לעצתו, או מתעלמים ממנה. אבל פה הוא אמר במפורש – תעשה את זה בשש בערב.

לאחר מכן העיר לי לרמן שמרוב שאני מדבר מהר אני בעצמי לא מבין את מה שאני שואל, ונתן לי זכות דיבור לשאול עוד פעם. כרגיל, צעקות, צעקות, צעקות, שאלתי את שמוליק לרמן אם אני יכול לשאול שישמעו אותי. הוא אמר לי – אין בעיה. תוהו ובוהו, תוהו ובוהו. הודעה – הישיבה נגמרה. משפט לפני שאלו – מי נגד? עמוד 223. אמרו לי – שאלנו. בוא נעלה מתי נשאלו מי נגד? לא נמצא. יש – הישיבה נגמרה, חוזרים ביום ראשון. צעק גם עו"ד ברזילי – לא היתה הצבעה. אגב, גם אביבית שאלה פה שאלה – עשיתם הצבעה? כלומר, לא רק חבר מועצה אחד, עו"ד גלעד שריר, שכונה מנוול, טיפש בתום הישיבה הזאת לפרוטוקול ולא שמע התנצלות מהיו"ר על זה, ועוד כמה דברים שבחרו לא להכניס לפרוטוקול. לא רק המנוול הטיפש לא שמע שהיתה הצבעה, לפחות גם עוד שני עורכי דין בחדר, עו"ד מאור נמרודי ועו"ד ברזילי, לא שמעו שהיתה הצבעה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לעורכי דין יש שמיעה סלקטיבית.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> כנראה יש להם שמיעה, לא יודע סלקטיבית, כי הקראתי את הפרוטוקול מעמוד 212 ועד עמוד 222, לא שמעתי מה קרה. אז בכלל לא בטוח שהתקיימה הצבעה. מה גם שאני שאלתי שאלה פרשנית, כי היועץ המשפטי אמר שישיבת ההמשך איננה ישיבת מועצה ושאלתי אם זה בכלל ההחלטות הן סובראניות. אבל גם עכשיו בחרו להתעלם ממה שאני אומר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אביבית, את משתתפת באיגוד עורכי הדין? זאת אומרת, יש לך,

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> עורכת דין. אם אתה צריך,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני צריך כל היום עורכת דין שלא יתבעו אותי הקבלנים.

<u>מר ליעד אילני:</u> מחפשים מישהי לעתירה מנהלית נגד העירייה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ניגוד עניינים יש לה.

מר שמואל לרמן: דוד מנחם, עורך דין לעתירה מנהלית נגד העירייה.

מר אדם קניגסברגר: תעשה הצבעה. נגמר. חבל.

מר ליעד אילני: איפה רועי? רגע, איפה רועי?

מר אביהוא בן משה: תעבור לנושא הבא, שמוליק.

מר ישראל זינגר: אין הצבעה כי הוא איננו.

מר אביהוא בן משה: תודה רבה על הנושא הראשון. מה הנושא השני?

מר שמואל לרמן: מה עם מציע ההצעה, איננו? אין הצבעה.

מר אביהוא בן משה: מה זה, שכונה?

מר שמואל לרמן: אין, רבותי. אין, אין, אין הצבעה.

מר ליעד אילני: איפה רועי? רגע, שניה, הוא הלך לשירותים.

מר שמואל לרמן: רועי ישנו?

מר ישראל זינגר: הוא הלך והתקזז.

מר שמואל לרמן: רועי איננו. הנושא הבא.

מר ליעד אילני: לא, לא, לא, צריך להצביע.

מר אדם קניגסברגר: אי אפשר להצביע.

מר שמואל לרמן: אל תצביע.

מר אדם קניגסברגר: בסדר.

עו"ד גלעד שריר: תקריא את הצעת ההחלטה בבקשה.

מר שמואל לרמן: מי בחוץ? תקראו לכולם להיכנס.

עו"ד גלעד שריר: אתה יכול להקריא את הצעת ההחלטה בינתיים?

מר שמואל לרמן: שי, תקרא למי שבחוץ.

עו"ד גלעד שריר: תקריא את הצעת ההחלטה בינתיים, גם ככה הם מצביעים לפי מה שאתה אומר.

מר שמואל לרמן: אין בעיה, אני אקריא. בטוח שאפשר, דוד?

מר אדם קניגסברגר: ודאי, מה זאת אומרת?

מר שמואל לרמן: או קיי. מועצת העיר תקבע כי ישיבותיה,

מר ישראל זינגר: ...

מר שמואל לרמן: ישראל, די, אני מקריא.

עו"ד גלעד שריר: אתה יודע מה, גם מה שאתה אמרת לא תמיד הצבעתי, הצבעתי עם צו מצפוני וזה לא נכון להגיד את זה אפילו.

מר שמואל לרמן: רבותי, די. מועצת העיר תקבע כי ישיבותיה ואף שמדובר בישיבות המשך, יתקיימו אך ורק בימי חול ולא מוקדם מהשעה שש בערב. זאת הצעת החלטה שהציע רועי ברזילי שעזב באמצע הדיון. מי בעד הצעת ההחלטה של רועי ברזילי? ירים את ידו.

מר עזרא נחום: 6 בעד.

מר שמואל לרמן: 6 בעד. מי נגד הצעת ההחלטה?

מר עזרא נחום: 10.

מר שמואל לרמן: מי נמנע? אף אחד. הצעת ההחלטה נדחתה ברוב של 10 נגד 6.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות – 10 נגד, 6 בעד, לא לקבל את הצעת ההחלטה.

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

4 ביוני 2017

לכבוד:
מר ישראל זיגבר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: **הצעת החלטה – הגדלת שעות הפיקוח העירוני בדגש על עבירות חניה**

הצעת ההחלטה: מועצת העיר מחליטה כי שעות הפיקוח העירוני בדגש על עבירות חניה יורחבו משעה 07:00 בבוקר עד שעה 24:00 בסופי שבוע יוחזק רכב גרר בסמנות בשיחת העירייה לצורך טיפול במפגעים אשר מחייבים טיפול במהלך השבת.

המצב הנוכחי שהפיקוח העירוני במשא עבירות חניה מסתיים בשעה 19:00 בערב וכמעט ולא נאכף בשישי שבת חייב להשתנות, במתכונת הנוכחית העירייה מעודדת נהגים לעבור על חוקי התנועה ולחנות על מדרכות וגאותרים אסורים בכביש תוך סיכון חיי אדם וזאת במודעות שאין סף שאכף עבירות אלו בצורה יעילה בשעות הלילה ובסופי השבוע.

מטרת הצעת ההחלטה היא להחזיר את הסדר הציבורי לרחובות העיר ואת הזכות של תושבים לנוע בחופשיות ברחובות העיר בכל שעות היום שבעה ימים בשבוע.

בברכה,
גלעד שריר
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בדראגה- מנכ"ל העירייה

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753511 | פקס 972-3-6753444 | Fax: 972-3-6753444 | Tel. 35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

1. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "הגדלת שעות הפיקוח העירוני בדגש על עבירות חניה".

<u>מר שמואל לרמן:</u> עכשיו אנחנו עוברים לנושא של גלעד שריר אני חושב, הם התחלפו. גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "הגדלת שעות הפיקוח העירוני בדגש על עבירות חניה". את הצעת ההחלטה אני אקרא בסיום כדי שנזכור אותה. בבקשה, אפשר להתחיל. גלעד, בבקשה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> מוקי, תשקיע עוד 4 שניות,

<u>מר שמואל לרמן:</u> מוקי, עם מי אתה מתקזז?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> הוא מתקזז עם סיגריה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> 4 שניות תסתכל על המסך. אגב, זה זלזול, זה מה שאמרת קודם שאתה לא מזלזל.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מוקי, אתה לא הולך.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> לא.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אולי אני הייתי ... אבל כבר הייתי מנוול וטיפש בישיבות הקודמות, אבל זה שיא הזלזול. זה מבזה את מעמדו, הן את ההיסטוריה שלו, אני לא יודע, כנראה מצבו הנפשי מבזה את ההיסטוריה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גלעד, גלעד, עזוב, דבר לאט, אני רוצה להקשיב.

עו"ד גלעד שריר: אמרו לי כבר לדבר לאט, שאני לא מבין את עצמי, זה גם אמרו לי לפני,

מר ישראל זינגר: לא בגלל זה. אני רוצה להקשיב.

עו"ד גלעד שריר: לפני שהייתי מנוול וטיפש. אולי אני אבקש דקה בסוף גם להתייחס לזה. בתמליל אחר כך ישמעו. זה מה שדיברתי בצו הארנונה, כבר אושר צו הארנונה לשנת 2018. אתם יודעים מה, יש לנו עוד זמן, כי עד ה-30 ליוני יש לנו להגיש אותו למשרד הפנים. אז ראש העיר, יש לנו עוד זמן גם לשנות את,

מר ישראל זינגר: אני חייב לך תשובה אגב. אתה מרשה לי על הזמן שלך לענות במהירות רק?

עו"ד גלעד שריר: אין בעיה.

מר ישראל זינגר: לגבי בתי חולים – אכן נכון מה שאתה אמרת, גם משרד הפנים, בתי חולים למיניהם בוא נגיד וגם מקומות סיעודיים, התעריף ברמת גן הוא, אני לא יודע אם הכי נמוך אבל,

עו"ד גלעד שריר: מאד נמוך.

מר ישראל זינגר: מאד נמוך.

עו"ד גלעד שריר: 29 נקודה משהו שקלים לעומת, אנחנו רואים, 70, 60, 50, 40.

מר ישראל זינגר: לא, לא, בדקתי. עכשיו כך, נכון הוא, לא לכל ההחלטות של הנהלות קודמות שמחתי והרבה החלטות השתנו. שאלתי פה באגף הרווחה, אני לא יודע אם אתה שאלת בזמנו, מה היה המקור לסיבה הזאת? אז נאמר שפה, ולפחות אני הבנתי את ההיגיון למרות שבזה כן

צריך לטפל, שלמעשה בגלל שיש לא מעט אוכלוסיה מבוגרת, זה מה שאמרו לי באגף הרווחה, אחת הסיבות, לא יודע אם היחידה, לאפשר בעצם, זה מעין, חלילה, אני לא רוצה להגיד הטבה, מעין התחשבות בתושבי רמת-גן, שחלק גדול מהם בהיותם אוכלוסיה מבוגרת מגיעים למוסדות סיעודיים או גריאטריים.

עו"ד גלעד שריר: אבל ראש העיר, יש אבחנה אגב, אני לא חושב שאצלנו, יש לא מעט רשויות שיש אבחנה בין המוסד הסיעודי לבין בית חולים. אני לא בטוח שאצלנו יש את האבחנה הזאת.

מר ישראל זינגר: יש.

עו"ד גלעד שריר: יש את האבחנה? אז יש גם אצלנו. זה רק מדבר על בתי חולים, ראש העיר, לא על הסיעודי.

מר ישראל זינגר: לא, יש פה גם גריאטרי. זה תלוי, סך הכול יש מחלקות סיעודיות.

עו"ד גלעד שריר: נכון.

מר ישראל זינגר: מה שאני רוצה להגיד, אני מסכים איתך, אני כבר מצהיר פה שאני מסכים שהתעריף הזה, תראה, כמו שעניתי גם לרועי שהסכמתי גם איתו לגבי שינוי סיווג של אזורים, לנושא הזה אני באופן אישי, אחרי ששאלתי, לא התקיים דיון רציני לגבי זה. יש גם מוסדות ייחודיים אצלנו. אני רוצה להעלות בעתיד, אבל בכל אופן, המצב הזה הוא לא נכון ואתה צודק.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, אבל זה בהמשך לדיון שהיה ועל אף שכבר התקיימה הצבעה, בסמכותך גם לקיים, לשמחתנו או שלא, יש בעוד 7 ימים ישיבת מועצת עיר נוספת, שהיא לפני ה-30 ביוני. ועד ה-30 ביוני, אם תקבל את ההחלטה הזאת, אתה גם יכול לגמור לא רק בלא להעלות את ה-1.18% אלא אף להוריד אותו. ואני לא מדבר איתך להשוות חס וחלילה למחיר הגבוה, אני גם לא מדבר על להשוות לממוצע ולהכפיל

את התעריף. אפילו עלייה איטית של אחוז, 1.5%, דווקא פה אתה מוריד את זה מגב התושב. אני שם לך את זה כעוד משהו לשקול ולקחת את זה מזמן הצעת ההחלטה שלי,

מר ישראל זינגר: רובם לא מקשיבים, אני מקשיב לך ואתה לי,

עו"ד גלעד שריר: בסוף אתה זה שמחליט.

מר ישראל זינגר: אבל אני רוצה להגיד, נעלה לדיון, לא בטוח שזאת החלטתי, כי לפעמים זו דילמה שהרבה פעמים אנחנו נתקלים בה – אם לסייע במעט לרבים, או ביותר למעטים נזקקים? אני לא סגור על זה. אבל נקיים דיון. אני יודע שהתעריף הוא נמוך, אני לא יודע אם זה מה שיעזור לזה. אבל בלי קשר, אני כן רוצה,

עו"ד גלעד שריר: שווה לבחון את השונות – כמה אחוז אחד שם ביחס לאחוז אחד לתושבים. ובין שנינו ברור לנו שבית החולים לא יעבור דירה לעיר אחרת. כנראה שיהיה לו קשה לעבור דירה. להתמוטט כלכלית אני לא חושב, אבל זה דיון אחר, ועוד פעם, זה עניין של אחריות לאומית, כי אם אנחנו גובים הכי נמוך בארץ או בין הנמוכים, אנחנו לא צריכים לממן את משרד הבריאות. גם בעניין הזה. ועוד פעם, על חשבון התושב, כי ה-3 מיליון שקל האלה יכלו לבוא ממקום אחר, ויש אותו פה על השולחן, ויש לנו את האפשרות לשנות את זה. אני אשמח לראות את זה בסדר היום בישיבה הקרובה, הלוואי.

אני נכנס להצעת ההחלטה, נראה לי שבזבזתי את רוב הזמן דווקא להתייחס לנושא הזה, אבל היה לי חשוב. אני חושב שפה דיברנו על הגדלת שעות הפיקוח, בדגש על עבירות חניה. אני ארוץ. אני גם ככה, כמו שאמרת, ראש העיר, כנראה רק אתה ואני מקשיבים זה לזה כרגע. מצב האכיפה הקיים, אני לא אכביר במילים, זה מופיע פה, אבל בגדול, משעות הערב אנחנו לא אוכפים עבירות חניה כאלה ואחרות, לרבות אפילו מעין הסכמה בשתיקה לחניה על מדרכות. פה כתבנו עד 9 בבוקר, בעיקרון אני מכיר שזה עד 8 בבוקר. יחד עם זאת, גם עד השעה 8 בבוקר כמובן זה מהווה מפגע, סכנה בטיחותית חמורה למי שהולך לבתי הספר שמתחילים בשעה 8 בבוקר, הן לילדים, הן לבעלי העגלות וכיוצא בזה. מה גם שגם ההסכמה הזאת בשתיקה היא לא חוקית 'פר-אקסלנס'. כי לפי החוק, אם אני רוצה

לאפשר חניה על מדרכה, אני צריך לסמן את זה ולאפשר, וגם למצוא את היכולת ואת המקום להגיד – אין פה הולכי רגל. או לחליפין, להזהיר את הולכי הרגל. על זה אני מוסיף, ראש העיר, שיש בעיה חמורה שגיליתי אותה לא מזמן, חוויתי אותה על בשרי וגיליתי שהיא קיימת אצל לא אחד, זו העובדה, ראש העיר, שאין לנו במהלך סוף השבוע גרר עירוני בכוננות. המשמעות היא שכמובן אנחנו לא נותנים את שירותי הפיקוח בסוף השבוע, כן או לא, אני לא יודע מה הרשויות נותנות, אבל מה שקורה הוא שכאשר יש בעיה בטיחותית שמסכנת,

<u>מר ישראל זינגר:</u> בסוף שבוע.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בסוף השבוע, למשטרת ישראל אין שום דבר מה לעשות למעט לתת קנס על סך 250 שקלים. והם אומרים, היה לי במקרה פשוט שיחה אישית עם משטרת ישראל בסוף שבוע לפני כשבועיים, שבעיריית תל-אביב הם מזמינים את הגרר העירוני,

<u>מר ישראל זינגר:</u> מי מזמין, המשטרה?

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> המשטרה. כי העירייה לא עוסקת בפיקוח בשבת, אבל היא מזמינה את הגרר שהוא בהסדר עם העירייה והמשטרה מבצעת הזמנה של הגרר, שהוא עירוני, ומבצעת גרירה לחניון הגרירה העירוני. כאשר פה, ברמת גן, אין להם שיניים למשטרת ישראל, חוץ מלעמוד עם ניידת ולכרוז, ולתת קנס על סך 250 שקלים. במקרה הטוב זה רק מישהו כמו שנעמד אצלי וחסם את כלל החניה ל-15 דיירים. במקרה הרע זה מישהו שמסכן את הציבור באופן מהותי, שהוא עצר את רכבו, יכול להיות באמצע צומת או בכל מקום, ואין לנו, למשטרה אין כל יכולת להשפיע על זה, חד משמעית. אז אני אומר, שני הדברים האלה, הן היכולת בעצם לא לאכוף אחרי שעות מסוימות כשזה לא מוסדר בחוק, ולכשעצמו זו עבירה, וחוסר יכולת לאכוף בזמנים שעבירות כאלה, אין לנו יכולת לתת מענה דוגמת סוף השבוע, ולכן ההצעה שלי היא מאד פשוטה, היא כתובה שם, אבל פה בגדול היא מופיעה בצורה ברורה – להרחיב את שעות הפעילות של הפיקוח העירוני. אם תשאלו אותי מאיפה התקציב, אני אראה לכם את זה, אבל אני לא אכנס לזה. אני, כמו שאתה יודע, כדרכי בקודש, אני מציע הצעת החלטה עם נושא חדש, אני גם שם את סעיף של מאיפה הסעיף של ההוצאה. אבל עוד לפני זה, זה ברור שכאשר תהיה אכיפה או

שהיא לא תגדיל את ההכנסה ואז סימן שהגדלנו את הביטחון ואת הבטיחות האישית של תושבינו, או שהיא תגדיל את ההכנסה ואז לאט לאט אנחנו נחנך את הציבור. אמר מישהו שיושב בכיסא ראש העיר לפני כ-4 שנים, שהוא מומחה חינוך, אבל לחינוך מבוגרים יש דרך אחת משמעותית,

מר ישראל זינגר: בכיס.

עו"ד גלעד שריר: זה דרך הכיס. אני חושב שזה יגביר, כולל דגשים לאותם פקחים בשעות האלה, בטח בשעות הערב והלילה או הבוקר המוקדמות, בקרבת מעברי חציה, אזורי אדום לבן ועל המדרכות. אני חושב שאין שום סיבה לא לקבל את זה ולקבל החלטה לקדם את הדבר הזה.

מר ישראל זינגר: אני מבקש קודם כל, בלאלי, סגן מנהל אגף הביטחון, אבל עם מיקרופון בבקשה.

מר אלי בלאלי: טוב, לשאלה שלך לגבי שעות הפעילות,

מר אדם קניגסברגר: זו לא שאלה, זו הצעת החלטה.

מר אלי בלאלי: סליחה, הצעת החלטה. אני לא חבר מועצה. אז ככה, ההחלטה לגבי שעות הפעילות שונתה ואתה מכיר את אזורי החניה המועדפים היום, שיש פעילות עד 11 בלילה כבר. זו פעם אחת. פעם שניה, באזורי בתי ספר, מעברי חציה, השיטור העירוני, אנחנו עושים פעילות, כולל בשכונת ותיקים. כל מי שמסכן הולכי רגל או תלמידים שמגיעים לבתי הספר, כולל בית ספר ניצנים,

עו"ד גלעד שריר: החל משמונה או לפני?

מר אלי בלאלי: הרבה לפני.

עו"ד גלעד שריר: כולל המדרכות לפני שמונה?

מר אלי בלאלי: כולל מדרכות. חסימות ומעברי חציה, אנחנו עובדים עם השיטור העירוני והוא עושה פעילות. השיטור העירוני, אגב, מוסמך, המפקחים המסייעים שלנו מוסמכים בהסמכה למפקחי חניה. אגב, זה פיקוח חניה ולא עירוני, רק בשביל הסמנטיקה. לנושא של הגרר – נכון. אין מצב, אני ותיק פה, אני לא מכיר מצב של סכנה אני קורא לזה, ואם יש מצב כזה, החלטת מנהלים, אנחנו כן נפעיל. אבל אין מצב כזה.

מר אדם קניגסברגר: מה זאת אומרת מצב כזה?

עו"ד גלעד שריר: אבל לא יכולים לפנות אליך. מה זה החלטת מנהלים? לא פונים אליך בשבת.

מר אלי בלאלי: מה זה לא? יש לנו שיטור שעובד 24/7.

מר ליעד אילני: כמה ניידות יש בשיטור עירוני?

מר אלי בלאלי: שתיים.

מר ליעד אילני: שתיים? הגזמתם. על 160 אלף תושבים? לא צריך כל כך הרבה.

עו"ד גלעד שריר: משה, אם לא הייתי חווה את זה באופן אישי לא הייתי מודע לזה, שמשטרת ישראל לא מכירה את השיטור העירוני שלך, או כך לפחות זה. אני אומר לכם, הגעתי עד מנהלת המשמרת באגף התנועה של המחוז ביום שבת לפני כשבועיים, שאמרה לי – אין לנו יכולת לתת מענה בעיר רמת-גן, לאור העובדה שאין לכם מישהו בכוננות, אין לנו יכולת לתת מענה. גם הפיקוח העירוני, אגב, הוא יכול להגיע לאותו מפגע, וכשהתקשרת למוקד, מה המוקד עושה? אני שואל.

מר משה בודאגה: תן לי שניה. אני רוצה לסגור את העניין. אני מציע שאנחנו נבדוק את הנקודה הזו,

עו"ד גלעד שריר: בשמחה.

מר משה בודאגה: וניתן לה פיתרון גם בשבת. ואם צריך לתגבר או לעשות איזו פעולה,

עו"ד גלעד שריר: שזה חשוב.

מר משה בודאגה: נעשה את זה. אני לא חושב שזה בשמים.

מר אלי בלאלי: יש הסכם עם ה'גרריסט', ואם היית פונה לאגף הביטחון, אלי או לשומרוני, אני מניח שהיתה החלטה אחרת.

מר דני גולדשטיין: האזרח לא מכיר את שומרוני. האזרח יש לו,

מר אלי בלאלי: המוקד העירוני, סליחה, אתה צודק, אתה צודק, המוקד העירוני.

מר דני גולדשטיין: את המוקד. וצריך להיות כונן,

מר אלי בלאלי: אנחנו נרענן את ההנחיות.

מר ישראל זינגר: האם מקובל ש-

מר אריה מזרחי: מקובל עלינו. ישראל, מקובל עלינו מה שמשה אומר.

מר אדם קניגסברגר: הוא צריך להחליט אם הוא מסכים לקבל,

מר עזרא נחום: אין צורך להצביע על הצעת ההחלטה שלך. עוברים לנושא הבא.

מר ישראל זינגר: רק הערה אחת, ברשותך. צריך לדעת גם להתנצל. בישיבת המועצה ב-4.5.17 התייחסתי לחבר המועצה ליעד אילני בעידנא דריתחא וייחסתי לו דברים שלאחר בדיקה התברר כי אינם קשורים אליו. לא התכוונתי לפגוע בליעד אילני ואני מתנצל על כך.

מר שמואל לרמן: כל הכבוד.

מר עזרא נחום: רק למען הסדר הטוב, אנחנו נרשום בפרוטוקול שמר גלעד הסיר את הצעת החלטתו מסדר היום.

מר ישראל זינגר: ושהעירייה בודקת את זה.

עו"ד גלעד שריר: קיבל את הצעת המנכ"ל,

מר ישראל זינגר: לא מסיר.

מר אדם קניגסברגר: לא מסיר את החלטתו.

עו"ד גלעד שריר: הוא הסיר את הצעת החלטתו וקיבל את דברי ההסבר של מנכ"ל העירייה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, יכול להיות. לא הסיר.

החלטה:

עו"ד גלעד שריר משך את הצעתו שבנדון וקיבל את הצעת המנכ"ל על פיה ייבחן נושא הפעלת גרר בשבת.

3. בקשת מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "הצעת החלטה בנושא התכנית ג/53".

מר שמואל לרמן: בקשה להצעת החלטה של אדם קניגסברגר, הוא מבקש דון בנושא: "הצעת החלטה בנושא התוכנית ג/53". עם סיום הדיון אני אקריא את הצעת ההחלטה שאתה ביקשת.

מר אדם קניגסברגר: אני רק מבקש, אם אפשר, אם אביבית נמצאת בחוץ,

מר עזרא נחום: תקרא לכל חברי המועצה.

מר ישראל זינגר: אביבית במיוחד.

מר עזרא נחום: מר אדם, הכנסתי את כולם בשבילך.

מר אדם קניגסברגר: בסדר. עזרא, אני לא מר אדם. אני אדם, או מר קניגסברגר. היות שקשה להגיד מר קניגסברגר, תגיד אדם. מר זה לא, אני מתוק. במיוחד קראתי לאביבית, כי זה נוגע אליה.

חברי המועצה, חלפו כבר 3 שנים מאז שהתוכנית ג/53 הופקדה על ידי ועדת תכנון ובנייה בראשותה של עו"ד אביבית מאור נמרודי, שהיא פרי מעלליו של מהנדס העיר לשעבר מר חיים כהן, שעדיין מסתובב בעיר וכל הדלתות פתוחות בפניו.

Adam Kenigsberger
Member Of The City Council

אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר רמת גן
יו"ר ועדת הביקורת

12.6.17

לכב' מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון : <u>הצעת החלטה בנושא התכנית ג/53</u>

הצעת ההחלטה : המועצה מחליטה לקיים דיון דחוף, תחילה בוועדת המשנה לתכנון ובניה ואח"כ במליאת הוועדה, בתיקונים של התכנית ג/53 המופקדת.

הצורך בקיום הדיון נובע מכך, שהיום קיימת אי ודאות אצל היזמים ובעלי הנכסים, כיצד מחשבים את הצפיפות וזכויות הבניה.

לפעמים משתמשים בוועדת תו"ב במכפילים הישנים, לפעמים במכפילים ע"פ השמאית לבנה ארז, ולפעמים ע"פ השמאי השכונתי.

מקיימים את בדיקת הצפיפות ע"פ החלטת ועדת הערר בחורגין 15 ומתאימים אותה למכפיל ע"י תוספת שבס, ללא התחשבות בפרוגרמה או בצורך תכנוני. לפעמים משתמשים בתמ"א 38, עם תוספת מדיניות הדויה, ולפעמים בתיקון 3א לתמ"א וכו'.

אי לכך הגיע הזמן שתהיה בעיר תכנית ראויה שתגדיר במדויק את הדברים ותפסק המדיניות של איפה ואיפה.

בכבוד רב
אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה

העתקים :

מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר

מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה

עו"ד רעות בנק אלון – מתעמת עבודת המועצה וההנהלה

בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל. 03-6132927 פקס. 03-6727958 Tel: 03-6132927 Fax: 03-6727958 35 Bialik St., Ramat-Gan 52100,
E-mail: adamk9944@gmail.com

מר ישראל זינגר: את שלי ראית? נא לדייק.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה?

מר ישראל זינגר: נא לדייק. ראית דלת פתוחה אצלי?

מר אדם קניגסברגר: לא, אצלך הדלת סגורה, יש לך שמירה. אבל הוא מסתובב בכל העיר.

עו"ד גלעד שריר: יש לך דלת פתוחה בימי שני.

מר אדם קניגסברגר: אתה רוצה להפריע לי? אני מוכן.

מר ישראל זינגר: לא, רציתי רק בבדיחות הדעת.

מר אדם קניגסברגר: הוא פותח את הדלתות איפה שצריך ומקבל מה שהוא רוצה וזה חבל מאד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, לא, אדם, אל תגיד סתם דברים. חיים כהן היום מקדם פרויקטים וזה לא קשור. זכותו. מבחינה חוקית זו הזכות.

מר אדם קניגסברגר: נכון, הוא עשה נזק כבד לעיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל אתה לא יכול לבוא ולהגיד שהוא מקבל יותר או עושה זה. הוא בא והוא מקדם פרויקטים, וזכותך כחבר ועדה וזכותי כיו"ר ועדה לקבל את מה שהוא מקדם יחד עם זה או לא לקבל. זה הכול.

מר אדם קניגסברגר: הוא לא היה צריך להסתובב פה בעיר לאור הנזק שהוא עשה לעיר הזאת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זכותו להסתובב.

מר שמואל לרמן: אדם, מותר לו, אתה לא יכול למנוע.

מר אדם קניגסברגר: הוא לא עשה נזק? צריכים לתבוע אותו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זכותו להסתובב. זכותו להיות. זכותו לקדם. הכול נעשה כחוק.

מר ישראל זינגר: עשה, בגלל זה החלפתי אותו, אבל אני לא יכול לאסור עליו להסתובב פה.

מר ליעד אילני: אדם, יש את חוק חופש העיסוק.

מר אדם קניגסברגר: לא, סליחה, אני רוצה להגיד לך משהו, סליחה, אם אני הייתי ראש עיר הייתי מגיש נגדו תביעה על,

מר שמואל לרמן: אדם, תעזוב.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אדם, בוא תתקדם.

מר אדם קניגסברגר: הוא עשה נזק לעיר במיליונים, אני לא מדבר על הפרויקטים והכול, עשה נזק בכביש בגין ובכל מיני דברים, ואיש לא מצייץ.

מר ישראל זינגר: אתה לא מדייק. יש מספר מקרים, אבל אני מוכן ביחד שנגיש משהו מלוכד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ישראל,

מר שמואל לרמן: ישראל, אל תיכנס לזה, בשביל מה?

מר אדם קניגסברגר: יש דברים שאני כועס ואני חושב שלא היה צריך להיות דבר כזה.

מר ישראל זינגר: בוא נמשיך. אבל בוא לא נדבר אישית כרגע עליו.

מר אדם קניגסברגר: אני מדבר אישית.

מר ישראל זינגר: אני לא.

מר אדם קניגסברגר: שיגיש נגדי תביעה על לשון הרע.

מר שמואל לרמן: בשביל מה אתה צריך את זה?

מר ישראל זינגר: צודק.

מר אדם קניגסברגר: מה שהוא עשה פה בעיר. או קיי, נחזור חזרה. אביבית, עכשיו תקשיבי בבקשה, למרות שאת רצית שעוד הוא יחנוך אותך. התוכנית הרעה הזו לא אושרה על ידי הוועדה המחוזית, אני מדבר על תוכנית ג/53, לא אושרה על ידי הוועדה המחוזית, בעיקר בגלל שהיא לא נתנה מענה פרוגרמאתי לצרכי הציבור. לאחר תהליך ארוך של בדיקת כל ההתנגדויות הרבות, הגישה לפני למעלה משנה חוקרת,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני שניה יוצאת.

מר אדם קניגסברגר: אל תפריע לי, אביבית, את יכולה לשבת.

עו"ד דוד מנחם: היא יוצאת בשביל לא להפריע לך.

מר שמואל לרמן: מרוב שהיה לה קר, היא צריכה משהו חשוב.

מר ישראל זינגר: חכה שהיא תיכנס.

מר ליעד אילני: אני יכול אני בינתיים דקה? אני רוצה פשוט חברים, נושא רציני. נושא רציני, זה על חשבון 5 הדקות שלי כמובן עד שאביבית תחזור. כתבה בערוץ 10 לפני שעה וחצי: מורה ממרכז הארץ נבחר לנהל בית ספר, זאת למרות ש-3 חודשים לפני בחירתו הוגשה תלונה נגדו בגין הטרדה מינית.

מר אדם קניגסברגר: ואתה יודע במי מדובר.

מר ליעד אילני: אני לא יודע. אני שואל שאלות. מורה שלימדה לצידו הגישה את התלונה ברשות המקומית, היא סיפרה כי המורה נהג להטריד אותה מילולית, כי הוא ניסה למשוך אותה לספה, לחבק אותה שוב ושוב, ואף חיבק באופן מיני את התלמידות בבית הספר בו לימדו. למרות שהמורה הכחיש את הטענות, בדיקת עירייה שנערכה בעקבות התלונות הובילה להשעייתו מתפקידו והמלצה לפיטורין. למרות זאת הוא ניגש לראיון עבודה בעיר אחרת ונבחר לנהל בה בית ספר. יש לציין שהוא סיפק בראיון העבודה תעודת יושר. אני רוצה לומר, כמובן, אנחנו לא יודעים באיזו עיר מדובר.

מר אדם קניגסברגר: ברמת גן.

מר ליעד אילני: אני לא יודע באיזו עיר מדובר, אדם.

מר אדם קניגסברגר: אני אומר לך.

מר ליעד אילני: אני לא יודע באיזו עיר מדובר.

מר שמואל לרמן: ליעד, תגיד, אני לא מכיר את הסיפור.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר כאיש ציבור, כאזרח במדינת ישראל. אני חושב קודם כל, וזו דעה כללית שלי, שהסמכות של מעסיק לבדוק אצלו in house נושא של הטרדות מיניות, זה דבר חמור וראוי אם המדינה תוציא את זה. יש גוף שנקרא משטרת ישראל,

מר אדם קניגסברגר: אמת.

מר ליעד אילני: והוא הגוף שצריך לבדוק הטרדות מיניות.

מר ישראל זינגר: אם יש תלונה במשטרה.

מר ליעד אילני: אני אומר את דעתי.

מר ישראל זינגר: אתה צודק. אם יש תלונה.

מר ליעד אילני: זו דעתי. אני רוצה לומר לכם, אני הלכתי ועשיתי קצת תחקיר,

מר שמואל לרמן: הנה, אביבית חזרה.

מר ליעד אילני: אני מסיים.

מר ישראל זינגר: באיזו עיר זה?

מר ליעד אילני: אני לא יודע. כאיש ציבור אני רוצה לדבר באופן תיאורטי. אני אסיים את דברי לרגל כניסתה של אביבית.

מר שמואל לרמן: עברו 5 דקות.

מר ליעד אילני: לא עברו 5 דקות. לא עברו. חברי׳ה, זה נושא מספיק חשוב, גם אם הוא קרה ברמת גן וגם אם הוא לא קרה ברמת גן.

מר ישראל זינגר: רגע, הוא התקבל לעבודה, לא הבנתי את הסיום, הוא התקבל במקום אחר?

מר ליעד אילני: קיבלו אותו להיות מנהל בבית ספר אחר. ואז יצאה התלונה.

מר אדם קניגסברגר: מנהל בבית ספר בלוד, אורט לוד.

מר ישראל זינגר: אני לא יודע על מי אתה מדבר. אני רק יודע שמנהל בית ספר וגם רשויות חייבות לבדוק טוב. היו מספר מקרים שנבדקו, גם אני נזכר בעבר, בבית ספר זה או אחר גם בעירנו, ואז מספר אנשים שהתבררו, אני לא יודע פה במי מדובר, אז באמת לא התקבלו לעבודה. אני מניח שאם זה יצא, אז אותה רשות צריכה לבדוק טוב אם זה נכון או לא ולפי זה להחליט. אני לא יודע.

מר ליעד אילני: דעתי היא כזאת, קודם כל, מבדיקתי, אני מכיר את החוק מה קורה במקומות עבודה במגזר העסקי, אבל ברשויות מקומיות בישראל ידוע לי שיש 3 אנשים בלבד שנמצאים באותו מעמד שבו מקבלים החלטה. ובמקרה הזה, כמו שרמזו לי, גם היו 3 אנשים בלבד. אותי מעניין, אם אכן נקבע שהוא ביצע את ההטרדה המינית, שוב, על ידי גורם פנימי,אני לא יודע איזה סמכויות יש למעסיק לקבוע, יש משטרה בשביל הדברים האלה. אבל אם נקבע שהוא אכן הטריד מינית וכרגע יש צורך להוציא את זה לבית הספר שבו הוא נבחר לנהל, למה לא הגישה הרשות המקומית תלונה למשטרה? מחובתה לדעתי. אם היא הגישה, אז בסדר. אם היא לא הגישה, אותי מטריד ש-3 אנשים בלבד שיודעים על אותו מקרה, אחד מהם העביר את זה למישהו, או ישירות או למישהו

שהעביר את זה לכתב של ערוץ 10 ואותי הדברים האלה מטרידים. אני אומר את זה פה, היות וזו לא הפעם הראשונה שאנחנו מדברים פה בחדר הזה על הטרדות מיניות, לגבי המקרה הזה אני לא יודע אם זה מורה מרמת-גן כאמור, אבל לגבי דמות בכירה בעירייה עברנו לפני מספר חודשים את אותו הסיפור בדיוק, וגם אז נעשו כל מיני בדיקות פנימיות. אז נכון שהחוק מאפשר, אני אומר לכם, אני לבטח מגנה כל הטרדה מינית וכל מי שפוגע באישה או בגבר או לא משנה במי, צריך לתת את הדין על העניין הזה. אבל יש משטרה בישראל. יש משטרה בישראל והגיע הזמן שאנחנו כרשות מקומית לא נתבייש לומר שאנחנו מוציאים את המוגלה החוצה, כי רק ככה אפשר להבריא מערכת.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> ליעד, יש לנו סמכות לתבוע אם המתלוננת לא תובעת? אם הקורבן,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, לפי החוק היום לא.

<u>מר ליעד אילני:</u> אם שלחת בן אדם הביתה כי החלטת שהוא מטריד מינית, אני לא משפטן, לדעתי אם שלחת אותו הביתה כי אתה החלטת שהוא מטריד מינית ולא הגשת תלונה, יכול להיות שאתה שותף לדבר עבירה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מכיוון שאני לא יודע באיזו עיר,

<u>מר ליעד אילני:</u> אבל רגע, אם שחררת אותו כי עשית איתו איזה שהוא הסכם כזה של – בוא נלחץ ידיים ותלך, ופתאום זה הגיע לערוץ 10, זה חמור.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני רק רוצה להגיד, שניה אחת, בעיר רמת גן לפני שנה או שנתיים, שאני לא אטעה, התברר ממידע שבדק אותו בית ספר, זה לא מדובר על מה שאתה אומר, שהמורה שהיה חשוד כפדופיל, העירייה אכן שילמה לו כל השנה ואסרה עליו ללמד. אני בכלל לא רוצה להשוות. כלומר, זה מראה על אחריות של עירייה שמקבלת, או רשות, או רשת, לקבל מישהו לבדוק את הכול לגביו.

מר אדם קניגסברגר: אני אספר לליעד סיפור קצר, משה בודאגה מכיר אותו.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: באוהל שם, וזו לא בושה, היה מורה שעשה מעשה מגונה. בבוקר, כשהוא הגיע, אמרתי לו – תיקח את התיק שלך ותלך הביתה. חטפתי ממשה, חטפתי ממשרד החינוך – איך אתה מפטר או משעה מורה בניגוד לחוק? אמרתי – אצלי בבית הספר, סליחה, אני לא מכיר את החוק,

מר ישראל זינגר: ואני תמכתי בך.

מר אדם קניגסברגר: רגע, אני לא זוכר.

מר ישראל זינגר: תזכור שכן. אני אומר לך.

מר אדם קניגסברגר: יכול להיות. יכול להיות.

מר ישראל זינגר: וגם היום הייתי תומך.

מר אדם קניגסברגר: אני אמרתי – אצלי בבית הספר, המוטרדת והמטריד לא יכולים להיות ביחד. אז שהוא יישב בבית, עד שהנושא יתברר. תוך שבועיים התברר והשעו אותו וכך הלאה.

מר ישראל זינגר: יפה מאד.

מר אדם קניגסברגר: במקרה של הטרדה מינית, אם יש דבר כזה, אני חושב, ליעד, המוטרדות לא תמיד מוכנות ללכת להעיד. היו 3 תלונות

שהגיעו ואני ביקשתי מאחת היועצות שתיכנס למנהלת יחד עם שלושת המורות ויספרו למנהלת, שהמנהלת תחליט אם היא מגישה או משהו כזה. המורות פחדו. אבל, במקרה כזה שיש חשד כזה, גם כן עדיף שיישב בבית ולא ימשיך להטריד.

מר משה בודאגה: הנושא הזה חסוי. אני לא חושב שצריך לדון פה בנושא הזה. דבר שני, אני לא יודע אם זה שלנו או לא שלנו, יש כל הזמן הטרדות בכל המדינה. ולכן, אין מה לדבר על זה. היה נושא מסוים שאני לא רוצה לדבר עליו, פעלנו בדיוק לפי החוק.

מר אדם קניגסברגר: מצוין.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר אריה מזרחי: אדם, ג/53.

מר אדם קניגסברגר: כן. או קיי. אביבית, אני ממשיך מאותו רגע שאת יצאת ותקשיבי לי, כי אחר כך בטח יהיה לך מה להעיר.

לאחר תהליך ארוך של בדיקה של כל ההתנגדויות הרבות, הגישה לפני למעלה משנה חוקרת ההתנגדויות האדריכלית מרים ארז דו"ח שהושקעה בו עבודה מקצועית רצינית ובו המלצותיה לתיקון התוכנית ג/53. הדו"ח היה אמור להידון לעומק בישיבת ועדת המשנה, זינגר, תקשיב, הדו"ח היה אמור להידון לעומק בישיבת המשנה, דרך אגב, אתה אמרת לי שזה יתקיים, הובא בחופזה ישר למליאה, עם המלצות המהנדסת ויושבי ראש הוועדה. הדו"ח אושר חלקית ללא דיון רציני והבעיות המרכזיות לא נפתרו. בקיצור, כל מי שממהר מצטער.

חלפה שנה של תהפוכות בשיטות החישוב, חישוב הזכויות והצפיפות, ועד היום קיימת אי ודאות אצל היזמים ובעלי הנכסים – מתי ידונו בפרויקט שלהם ומה מגיע להם. למרות השיפור הרב, אביבית, שחל בשנה האחרונה בהקפדה על הדיוק בחישובים, עדיין אי האחידות בולטת לעין. לפעמים משתמשים בוועדה במכפילים הישנים, כאשר הנימוק הוא שהפרויקט נפל בתפר. מילה יפה – בתפר. רמי לא נמצא פה. לפעמים במכפילים על פי השמאית לבנה אשד, שהמלצתה אושרה בישיבת המועצה, אך התוכנית ג/53

ותיקוניה עדיין לא הופקדה. כלומר, זה גם לא חוקי. ולפעמים בשמאי אחר, ששותף לתוכנית מתאר שכונתית. אמנם את בדיקת הצפיפות וחישוב השטחים מבצעים על פי החלטת ועדת הערר בחורגין 15, אך מתאימים אותה למכפיל על ידי תוספת דירות, וברוב המקרים ללא צורך תכנוני וללא הנמקה פרוגרמאתית. לפעמים משתמשים בתוכנית הגגות העירונית ולפעמים ב-תמ"א 38 בצורה לא הגיונית, ויש גם תוכניות שבהן חישבו על פי התיקון 3/א ל-תמ"א שאושר על ידי ועדת התכנון הארצית. אי לכך, הגיע הזמן שתהיה בעיר תוכנית ראויה ומאושרת, שתגדיר במדויק את הזכויות, הצפיפות, קווי הבניין והגובה המקסימאלי, ותיפסק המדיניות של איפה ואיפה. ואם נצטרך לתקנה, אביבית, אם נצטרך לתקנה, תמיד אפשר להוציא מסמך מדיניות.

להלן הצעת ההחלטה שאני מבקש לאשרה: המועצה מחליטה לקיים דיון דחוף, תחילה בוועדת המשנה לתכנון ובניה ואחר כך במליאת הוועדה, בתיקונים של התוכנית ג/53 המופקדת. תמיד אפשר, אם אין דיון המצב בדיוק כמו שתיארתי, בלגאן אחד גדול. זה לא כתוב בפרוטוקול.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אני יכולה להגיב לו? טוב, אז אדם, מכיוון שבאמת אני חושבת שעשינו איזו שהיא כברת דרך מאד ארוכה, בכל מקרה, מבחינתי אני מאד שמחה שאתה יושב בוועדה, הרבה פעמים אתה מעיר את תשומת ליבי בלא מעט נושאים, וגם, אם אנחנו רואים את ההשתלשלות בוועדות האחרונות, פחות או יותר העמדות שלנו, אנחנו די מיישרים קו כמעט בכל הנושאים, עדיין יש מחלוקות. לך בטח ידוע ש-ג/53 כן היתה מאד חשובה לי מבחינת הוודאות התכנונית,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> את מדברת על התיקונים ל-ג/53.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> כן, כן, כל התהליך של ג/53, מתחילת הדרך, כל ההתחלה שלא היתה בכלל מדיניות, שיצרנו מדיניות, שעשינו את ג/53, שתיקנו אותה ועוד הפעם תיקנו אותה. תמ"א זה לא תב"ע, זה לא נושא פשוט, הוא מאד מורכב, הוא מאד דינאמי, יש המון שינויים לאו דווקא שלנו, של המדינה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אמרתי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: היתה סוג של זכויות בנייה, באה החלטת ועדת ערר קבעה את חורגין, שינו, תיקון 3/א, דברים שהם לא בשליטתנו וזה,

מר אדם קניגסברגר: אמת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חשוב שזה יישמע כי זה לא כל יום אנחנו מחליטים לשנות מדיניות. ובגלל שהנושא הזה עדיין הוא מאד מאד דינאמי וגם אנחנו למדים כל הזמן, אנחנו גם עושים את השינויים שלנו, אם זה מבחינת צפיפות, איך שאנחנו מתייחסים לרחובות. ואם בהתחלה חשבנו ש-ג/53, אני, מבחינתי, אני מדברת באופן אישי, שבאמת ג/53, גם אחרי המלצת החוקרת, היא טובה ומקיפה, היום, שאנחנו בשלב שאנחנו עושים מדיניות כמעט לכל שכונה וכבר עברנו 3 שכונות ואנחנו בדרך להעביר בכל שכונה מדיניות, והמדיניות הזאת, למה היא חשובה? כי בעצם זה לא שאנחנו אומרים – לא יהיה תמ"א 38, אנחנו בעצם רואים איך אנחנו רוצים שהשכונה הזו תיראה עם תמ"א 38 חיזוק או הריסה ובנייה או פינוי בינוי או כלום,או רק תוספת של ממ"דים. ולכן, אני חושבת, ותאמין לי שזה לא פשוט לבוא ולומר את זה, כי העמדה שלי לגבי ג/53 ידועה כאן לכולם. כן נכון היום, משתי סיבות, למה לא לאשר עדיין את ג/53:

אחד – בגלל שאנחנו עכשיו, אני מקווה שכל ועדה אנחנו נעלה מדיניות של אחת השכונות, נאשר אותה, נייצר תמונה כוללת, ואחרי שתהיה לנו מדיניות לכל שכונה נוכל לאשר או את ג/53 או תוכנית תיקונים, אבל שהיא תתייחס למדיניות של כל שכונה ושכונה, כי אתם רואים איזה תוכניות טובות, שגם שם המכפיל משתנה, הגובה משתנה, קווי הבניין משתנים. עוד מעט נגיע לנחלת גנים והגפן, ששם תראה מדיניות שונה לגמרי לגמרי ממה שאישרנו עד היום.

והסיבה הנוספת למה אני לא חושבת שצריך לאשר את ג/53, זה לא 42 יחידות לדונם או 50 יחידות, אני לא שם בכלל. בגלל שתיקון 3/א בא ובצורה גורפת כמעט ביטל את כל היטלי ההשבחה, שגם ככה לא קיבלנו הרבה, ואתה מכיר את המלחמה שלנו מול המדינה שיעשו הסכמי גג ושיתנו לנו תקציבים לתשתיות, ובא תיקון 3/א, שאנחנו היינו מאד בעד התוספת של זכויות בנייה, כדי שפרויקטים יתממשו, אבל באותה נשימה ביקשנו שיתנו לנו יותר היטלי השבחה על התוספת. באה המדינה ואמרה – לא. לא רק שלא תקבלו מה שיש לכם היום, אנחנו גוזלים הכול לגמרי. ואז, למזלנו, ועדת ערר בוועדות האחרונות באה והעירה את תשומת ליבנו

שיכול להיות שתיקון 3/א בכלל לא חל עלינו. כי כתוב שם איזה שהוא סעיף שבא ואומר שאם יש תוכנית לשכונה,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תוכנית עירונית.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> תוכנית לעיר, נכון, והם מסתכלים על 30/ג כתוכנית עירונית. לנו, אני אומרת לך את האמת ואנחנו גם דיברנו וגם היה לי חשוב לעדכן אותך בנפרד, לנו זה מתאים, כי אנחנו כן רוצים לשמור על היטלי ההשבחה, גם אם זה קצת מצמצם זכויות בנייה, כי אם לא יהיו היטלי השבחה, מבחינתנו, מבחינת ראש העיר ובטח מבחינתך ואני בטוחה שכל מי שיושב כאן, אז לא יהיו פרויקטים לגמרי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> לקחנו את שלב הביניים, דיברנו איתך גם על הנושא של הקומה המפולשת כדי כן לייצר עוד קצת סל זכויות, ואני חושבת שעם זה כרגע כן אפשר להתקדם, להמשיך לאשר את המדיניות לשכונות. דבר נוסף זה, באת ואמרת שאחד מקבל ככה והשני מקבל ככה – אני כן אסב את תשומת ליבך לשני דברים: אנחנו פועלים על פי המקסימום של 53/ג. כן מתייחסים להמלצות החוקרת. אבל קיבלנו החלטה בזמנו, שכולכם הייתם שותפים לה, כי זה לפני שיצאתם החוצה, שיש הוראות מעבר על הבקשות עד 8/2016. אתה רוצה לבוא ולדון בזה? אין לי בעיה לבטל את הוראות המעבר, ואני אגיד לך למה, כי 30/ג any way קצת צמצמה לנו את זכויות הבנייה. תרצה לדון בעניין של הוראות המעבר, אני לא פוסלת את זה, כבר עבר מספיק זמן כדי שאפשר לקדם את זה. מכיוון שרק נראה לי שנינו שותפים לדו שיח הזה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, אני גם רוצה להעיר משהו, ברשותכם.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אביבית, אני גם שומע, למרות שאני משחק בפלאפון, אני שומע ומבין, ויש לי הערות.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> לא, לא, בסדר, כי אני לא רוצה לשעמם.

עו"ד דוד מנחם: את בכלל לא משעממת, זה בסדר. את יכולה להמשיך לדבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מכיוון שאנחנו, באמת יש קצת את, ועכשיו עוד הפעם הנושא של הגגות חזר, אנחנו לא באים ועוצמים עיניים או לא מתייחסים למה שאתה אומר, אנחנו גם כל הזמן מעלים את זה לוועדה,

מר ישראל זינגר: עוד 20 דקות לדיון היום.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה גם עולה לנו ביום ראשון הנושא הזה, שיכול להיות שנגיע להסכמה ויכול להיות שלא, אבל זה לא שאנחנו באים ועושים איפה ואיפה.

עו"ד גלעד שריר: אלא אם כן תהיה החלטה להאריך.

מר ישראל זינגר: לא נראה לי.

עו"ד דוד מנחם: על זה אני בונה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו מתאימים את עצמנו למצב ולמדיניות שמשתנה כל הזמן לא באשמתנו.

הדבר האחרון לגבי יחידות הדיור – אנחנו לא נותנים מעבר למה ש-ג/53 נותנת. מה שכן,

מר אדם קניגסברגר: איזה ג/53?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עוד פעם, שוב, כשיש הוראות מעבר אנחנו מכבדים את הוראות המעבר. תגידו שלא –תעלו את זה לוועדה, אין לי שום בעיה לדון בזה. הוראות המעבר אומרות שאנחנו מתייחסים למדיניות החוקרת, ברישוי, לא בתכנון, רק להמלצות החוקרת, רק בבקשות מה-

8/2016. מה שלפני, מתייחסים לפי ג/30. אם הוא הגיע למכפיל של ג/53 הישנה, אז הוא יכול לקבל את זה. אם הוא לא, אז הוא לא מקבל את זה. בתוכניות חדשות זה כמובן המכפיל החדש, ב-תב"עות הנקודתיות.

אני לא אכביר במילים. אני כן אומרת שאני מסכימה שצריכה להיות כאן חשיבה. אני, אם אני עצמי הסכמתי לעצור זה מכיוון שאנחנו רוצים לבוא ואני כן רוצה להציג לכם את כל הפעילות שעשינו בשנה האחרונה, שנתיים כמעט של התוכניות שאתם רואים אותן ואתם גם מברכים על המדיניות ברמת השקמה ובשיכון ותיקים, ועכשיו מוצג גן אברהם ובורוכוב בזמנו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> שלא יתפרש, אנחנו לא מאשרים את התוכנית, אנחנו מאד שמחים על עצם העובדה שמכינים תוכניות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בסדר גמור.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> לא משנה. גם אישרנו פה אחד את כל התוכניות האלה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן. כן.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אז אנחנו רוצים להמשיך את התהליך. כשנסיים את התהליך, אגב, גם הכול נכנס לתוכנית מתאר. כשנסיים את התהליך נבוא ונעשה את השינויים גם ב-ג/53.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הערה אחת, ברשותך, ישראל. אני קודם כל מאד מכבד את מה שאת אמרת כרגע. אבל יש פה איזו שהיא טעות בסיסית, יש טעות בסיסית. לא יכול להיות שאנחנו לא נקבע איזו שהיא מדיניות עכשווית עד שייגמרו כל התוכניות השכונתיות, כי אז יכול להיות שהתוכניות השכונתיות יקחו 4 שנים. ו-4 שנים נתברבר בלי לדעת מה קורה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> צודק.

מר אדם קניגסברגר: ולכן, מה שאני מבקש, בוא נסכים על איזה שהם דברים לגבי קווי בניין, לגבי גובה, לגבי צפיפות,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל אתה לא יכול לקבוע את זה, כי אתה עושה גם,

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, רגע. ואם את תבואי ותגידי למשל – תראה, אנחנו סיכמנו שקווי בניין הם ככה וככה, אבל בשיכון ותיקים, ברמת השקמה, כבר יש לנו תוכנית מקומית, אז לגבי שיכון ותיקים ורמת השקמה ננהג לפי תוכנית המתאר המקומית. אין לי בעיה, את זה אפשר לקבוע. אבל בואו נתחיל, שיהיה לנו איזה שהוא סדר. שכל אחד יידע,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל אתה יודע, אדם, אני אסיים את הדיון הזה, עכשיו לעשות עוד הפעם על התוכנית שהיא כוללת, זה עוד לפחות חצי שנה עבודה. בזמן הזה אנחנו מאשרים את המדיניות של כל שכונה ושכונה, ששם הגובה, קווי הבניין,

מר אדם קניגסברגר: אבל נעשתה עבודה, שנתיים,

מר ליעד אילני: אדם, בינתיים אנחנו מאשרים 70 ו-80 יחידות, לא?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ממש לא.

מר ליעד אילני: לא?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תראה לי מקרה אחד. ממש לא. ממש לא.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, גם 100 יחידות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ממש לא. ממש לא. אתה מוזמן לתת לי את המקומות.

מר אדם קניגסברגר: ברחוב מרים,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מרים זה פינוי בינוי, זה לא תמ"א 38.

מר אדם קניגסברגר: זה לא משנה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: וזה עדיין לא היה בדיון וזה בכלל לא קשור.

(מדברים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: אביבית, אני נותן לך לדבר רבע שעה, עשרים דקות, אביבית, יו"ר הוועדה לתכנון ובנייה, עוה"ד אביבית נמרודי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מאור.

עו"ד דוד מנחם: מאור. את מדברת 20 דקות עם אדם על דבר עקרוני, את אומרת משפט – בפרויקט במרים זה לא תמ"א, זה פינוי בינוי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בדיוק. זה תקן 21, זה ועדה מחוזית.

עו"ד דוד מנחם: שניה. והוא עונה לך במשפט – זה לא משנה. את מבינה מה המשמעות של המשפט שאמרת לא משנה? זה משנה שמים וארץ.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בוודאי.

מר אדם קניגסברגר: לעורכי דין זה משנה.

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: נתתי לכם לדבר, לבזבז את הזמן. יש לנו עוד 15.5 דקות, תבזבזו. אבל חברה, תעשו את זה רציני. פינוי בינוי זה פינוי בינוי, תמ"א זה תמ"א,

מר אדם קניגסברגר: אני יודע.

עו"ד דוד מנחם: אז תחזור. כי אז יגידו שכל מה שדיברת כאילו לא רלוונטי.

מר ליעד אילני: אדם, אני אגיד לך משהו, הלוואי שכוועדה היינו דנים רק בבקשות של פינוי בינוי ולא ב-תמ"א 38/2 ההרסנית הזאת, שהיה מגיע כמה שיותר פינוי בינוי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא נכון. זה תלוי. זה תלוי, ליעד, זה תלוי במקום. רמת השקמה עשינו תוכנית שהיא גם כוללת פינוי בינוי וגם,

מר ליעד אילני: אני אמרתי את דעתי. כמה שיותר פינוי בינוי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כמה שיותר.

מר ליעד אילני: הלוואי.

עו"ד גלעד שריר: אני לא התכוונתי להתייחס, אבל כנראה שלא אצליח גם.

מר אדם קניגסברגר: כן, אבל פינוי בינוי 661 יחידות, במקום 130.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מי אמר שזה יאושר ככה, אדם?

מר עזרא נחום: אביבית, תני לגלעד לדבר.

עו"ד גלעד שריר: לא צריך לכוון את המצלמה. האמת שלא התכוונתי בכלל לדבר, אבל רק דבר אחד דווקא, אביבית, מה שאת ענית, אני חושב, בעיני כשאתה מתנהל ברשות מקומית של 157,000 תושבים, 40- 50-60 אלף בתי אב, איפה שהוא באזור ה-50 אלף אם אני לא טועה, עם תוכנית שהיא,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: 60.

עו"ד גלעד שריר: מצבנו הולך ונהיה רע מיום ליום.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה זה רע? מי אמר שזה רע?

עו"ד גלעד שריר: זה רע מהצד הכלכלי. זה רע. ניהלנו לא פעם ויכוחים על זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תלוי אם אתה מחזק את הבורסה.

עו"ד גלעד שריר: בחלומות. בואי נראה שזה קורה ואז נוכל לתת שירותים, אבל זה דיון אחר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה קורה.

עו"ד גלעד שריר: כשזה יקרה, כשתהיה הכנסה מזה, אז תוכלי להגיד. אני לא בטוח שאפשר להגיד לפני הכנסה. אבל מה שאני אומר זה דבר אחר. כשבונים 60 אלף בתי אב ולא יודע, 160 אלף תושבים, אני חושב

שהצורך, אני מחפש את המילה, הצורך, בוא נגיד, בהבנת החוק ובביטחון שזה מה שמותר ומה אסור ברמת אותו תושב, הוא כל כך חשוב וכל כך משמעותי, שהוא לא יכול להיגמר במדיניות. הוא צריך להיגמר בהחלטה שהיא מעוגנת בצורה חוקית, רוחבית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: גלעד, עושים תוכנית מתאר. ביום אחד? תל אביב 8 שנים עושה תוכנית מתאר.

עו"ד גלעד שריר: תל אביב עושה 8 שנים תוכנית ל-2030, אחרי שהיה לה עד עכשיו תוכנית. בואי, לא צריך זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה לעשות שלא עשו פה תוכנית מתאר? תפנה לראש העיר הקודם.

מר ליעד אילני: מי היו חברי הוועדה אז?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא אני.

עו"ד גלעד שריר: היית עדיין סגנית ראש עיר. אבל זה בכלל לא משנה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שנה וחצי. בוא לא נדבר מה היה, בוא נדבר מה קורה היום. יש לך תוכנית מתאר בהתהוות, שבעזרת השם נפקיד אותה עוד שנה, ואם זה לא יהיה עוד שנה אז זה יהיה יותר, אבל זו תוכנית שקורה כיום. יש לך לפחות ל-13 שכונות מדיניות, שזה מבחינתי רק עניין סטטוטורי, כי אנחנו נטמיע אותן בתוכנית המתאר מן הסתם. נעשתה תוכנית לבורסה, נעשית תוכנית לשימור, נעשתה תוכנית למדיניות בנייה לגובה. אנחנו כולה 3.5 שנים, בואו, תראו לי עיר אחרת שעושה את הדברים האלה. אפשר להסכים עם זה, כן, אפשר לטפוח גם על השכם, לכולנו, אנחנו שותפים.

עו"ד דוד מנחם: אני, שאני קדנציה שלישית,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: פרוגרמה, נעשו דברים. לבוא בטענות זה הכי קל. הכי קל לשבת לא בוועדת תכנון ובנייה ולפתוח את הפה.

עו"ד דוד מנחם: חבל על הגרון שלך. הבת שלך צריכה לשמוע אותך בלילה כשתעיר אותך. תקשיב, אני קדנציה שלישית פה וחבר ועדת,

מר אדם קניגסברגר: את מרשה לי לפתוח את הפה בוועדת תכנון.

???: אדם, תחמיא לה.

מר אדם קניגסברגר: אני מחמיא לה כשמגיע לה, אין לי בעיה.

עו"ד דוד מנחם: המשפט שלך היה מיותר, את יודעת למה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה?

עו"ד דוד מנחם: אני התחלתי להגיד וקטעתם אותי. אני קדנציה שלישית חבר מועצה וחבר ועדת בניין עיר, והקדנציה הזו ההליכים והתוכניות שעושים בוועדת בניין עיר והדיונים, לא היה אף פעם,

מר אדם קניגסברגר: אמת.

עו"ד דוד מנחם: אין לו אח ורע. אני אומר לך, גם אתם יכולים להסתכל על הפרויקטים שאנחנו עושים פה, שאביבית דוחפת, שראש העיר גם כן נותן גיבוי, וגם הדיונים בוועדה, אדם, אתה יודע ש-12, 12:30, 13:00, ב-13:30 אנחנו מגיעים.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

עו"ד דוד מנחם: והיו זמנים שזה היה, תוך 40 דקות אתה גומר 30 תיקים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כי זה ענייני.

מר אדם קניגסברגר: נכון. אם אני לא בוועדה זה חצי שעה נגמר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, לא, יש לך את רועי ויש הרבה אנשים שיש להם מה להגיד שם.

מר אדם קניגסברגר: כולם הולכים הביתה מוקדם.

עו"ד דוד מנחם: אוהבים אותך. רוצים שתישאר עד הסוף.

עו"ד גלעד שריר: כבוד היו"ר, אני אשמח לסיים את המשפט שלי, כי אביבית, עם כל הכבוד שלא מצא חן בעינייך, עדיין רציתי להגיד ואני חושב שבסוף, כרשות מקומית בסדר הגודל הזה עם האחריות שיש לה כלפי כזאת כמו תושבים, זה צריך להיות ראשון בסדר החשיבות ובמעלה. אפשר להגיד עוד שנה, אפשר להגיד עוד שנתיים, אפשר להסתכל ולהגיד נעשתה כברת דרך, צעקת וכעסת, לא ממקום של להתגונן, לא היתה מילת ביקורת, לא היתה מילה מה לא נעשה. אמרתי שאני חושב שבסדר גודל של עיר כזאת, אני אגיד עוד פעם לחיוכך, לא היתה מילת ביקורת במה שאמרתי. אני אחזור עוד פעם, אני חושב שבעיר בגודל שלנו, עם כמות בתי האב שלנו, צריך שיהיה חוק ולא מדיניות, כי החוק הוא זה שקובע והחוק נותן,

מר ישראל זינגר: תוכנית הכוונה מופקדת.

עו"ד גלעד שריר: נכון, נכון, נכון, שהוא מעוגן בצורה שבה עושים את התהליך בצורה הכי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בעזרת השם.

עו"ד גלעד שריר: יכול להיות. וזה מה שאני חושב שצריך לעשות. לא היתה ביקורת על מה יש עכשיו. היתה חשיבה שזה פיתרונות טלאי שאולי הם טובים לפתור בעיות בשוטף, אבל צריך לקדם את זה בצורה מהירה ככל הניתן. ואני מקבל את ההצעה של אדם, קודם כל שתהיה תוכנית. אם צריך לתקן אותה אחר כך בנקודות מסוימות, אפשר לתקן אותה, אבל היא קודם כל תהיה תוכנית בסיס.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל אי אפשר לעשות תוכנית על תוכנית על תוכנית על תוכנית. זה לא עובד ככה.

עו"ד גלעד שריר: אבל אי אפשר לדחות. את אומרת שנה ואולי שניים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל כמה זמן אתה חושב שייקח לעשות תוכנית חדשה? זה לא ייקח שנה? אין לי בעיה, נגרור את זה סתם.

מר ישראל זינגר: תן לי גם משפט כי לא יהיה זמן גם.

עו"ד גלעד שריר: בעוד שנה וחצי, אביבית,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בעוד שנה וחצי נפקיד תוכנית מתאר, שנה אני מקווה. לדבר זה קל.

מר ישראל זינגר: תני לי גם להגיד משפט.

עו"ד גלעד שריר: את יודעת, הערות מיותרות, כי אני בהחלט לא מאלה שמדברים וזה קל והרבה מאד עשייה באמתחתי, אבל בסדר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא בתחום הזה שלנו, מה לעשות?

עו"ד גלעד שריר: לא משנה, מה זה קשור לתחום?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כל אחד ותחומו.

עו"ד גלעד שריר: אני רק אומר, אני אומר שעוד שנה וחצי,

מר ישראל זינגר: אני רוצה לסיים את זה לפני שיסתיים הזמן.

עו"ד גלעד שריר: עוד שנה וחצי, אני לא יודע אם יהיה אותו ראש עיר, אבל בטח לא תהיה אותה הרכב מועצה, ופתאום הדברים ישתנו, וועדת המשנה תהיה שונה. אם לא תגמרי את זה בקדנציה הזאת, תמשכי את זה לעוד 5 שנים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל לא עושים תוכנית מתאר ביום. לא עושים. זה לוקח זמן.

עו"ד גלעד שריר: אבל צריך לשים לה זמן גג. זה מה שאני חושב.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש לה זמן גג, עוד שנה.

עו"ד גלעד שריר: ואם לא עוד שנה, עוד שנתיים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חברי'ה, תיכנסו קצת לתחום – תבינו.

מר אדם קניגסברגר: זה מיותר. זה מיותר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון, זה באמת מיותר.

מר ישראל זינגר: גלעד, אולי פה התבלבלו כמה מושגים, אני לא רוצה להבהיר את כולם. אני רוצה רק להתייחס להמשך, מה שאביבית לא הספיקה להגיד, למה שאדם ואתה. כדי שתהיה ודאות תכנונית, עם כל מה שנאמר, בזמן הקרוב מאד, אני לא יכול להגדיר אם זה עניין של חודש או חודשיים לכל היותר, העירייה, מתוך כל הדברים שנאמרו, ולא אזכיר את התוכניות שמופקדות ושתקפות וערעור ל-בג"צ וכך הלאה, אתם יותר בקיאים בכך, בכל אופן, העירייה תצא עם מדיניות ברורה שהיא בעצם, וגם מה זה נקרא בתקופת הביניים, כדי שלתושבים תהיה קודם כל ודאות תכנונית. דבר אחד אני רק רוצה להגיד לגבי המדיניות – נכון שמרגע שבאנו והתחלף גם מהנדס העיר, יש פה 3 תקופות, אנחנו הלכנו למשהו יותר אחראי, יותר מצומצם. אבל זרמו הרבה מים והיו הרבה הערות, לא אחזור על זה, עכשיו זה יהיה לפחות הרבה יותר ברור כדי ששיקול הדעת יהיה יותר מצומצם ולא כל פעם באותו רחוב וכך הלאה. וזה יהיה בהחלט בהקדם. לכן, אדם, אם אתה מקבל את זה,

עו"ד גלעד שריר: וראוי שכך יהיה.

מר אדם קניגסברגר: אני הייתי מבקש, בכל זאת, שתהיה איזו קבוצת חשיבה, שנשב ונבדוק את הדבר, איך אפשר באמת שתהיה ודאות, שאנשים יידעו לפי מה מחשבים להם. מתי הנושא הזה יבוא לדיון?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו מחכים גם להחלטת ועדת ערר בעניין של חורגין.

מר ישראל זינגר: אדם, תן לי לסיים. כשאמרתי מדיניות, ולהבדיל לאלה אולי שלא עוסקים, אתה כן יודע ודאי, להבדיל מתוכנית מפורטת, תוכנית נגיד סטטוטורית, הכוונה לפשטות החישוב, לא רק שימנע טעויות, שאנשים יבינו. בוא נזכיר באותה נשימה מה שהיה בישיבה הקודמת של המועצה, אני חושב הקודמת, שהחלטנו על עוד צעד שאמור לסייע לאנשים לא ללכת שבי אחרי הבטחות של יזמים. מנהלת התחדשות, שהוא בעצם כאילו המסביר הרשמי של העירייה למנוע הסחפות והצעות שווא או מקסמי שווא וכך הלאה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע, מותר לי להגיד מחמאה אחת? מחמאה אחת – בנושא הזה אנחנו מסכימים ואין הצבעה, או קיי.

<u>החלטה:</u>

מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר משך את הצעתו שבנדון וקיבל את הצעתו של ראש העיר על פיה בעוד חודשים ספורים העירייה תצא עם מדיניות תכנונית ברורה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני רוצה קודם כל להודות למשה, כי אני תקפתי אותו קשות, את משה בודאגה, על הנושא של תיקון ליקויים. בשנה של דו"ח 2014, זה לקח למעלה משנה, הפעם לקח 5 חודשים. אבל, לאור ההערות שלי, אני חושב שהפעם הם התאמצו קצת יותר, ואכן קיבלתי דו"חות הרבה הרבה יותר רציניים. אני מקווה שאנחנו נמשיך, דרך אגב, בדיוק כמו בוועדת תכנון ובנייה, יש תיקונים בעקבות ההערות שלי ולכן הדברים נראים היום לגמרי אחרת ממה שנראו פעם. ואותו דבר לגבי תיקון ליקויים. אני מקווה שהדברים ייעשו הרבה הרבה יותר טוב, בשביל זה קיימת ביקורת.

<u>מר עזרא נחום:</u> לפרוטוקול – שלא תתקיים הצבעה על הצעת החלטה של מר אדם, הוא משך את הצעתו, הוא מקבל את דברי ראש העיר וגב' אביבית מאור נמרודי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בעקבות שיחה ככה, כמה משפטים שהחלפתי עם ליעד, היועץ המשפטי, האם זה אפשרי שבמקום הצעת החלטה יסב להצעה לסדר בפעם הבאה את זה?

<u>מר שמואל לרמן:</u> אין קשר בין הדברים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני יודע שאין קשר. אני שואל. אין? אז לא.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אין קשר. הוא יכול להסב את זה להצעה.

עו"ד דוד שואקה: לא הבנתי מה,

מר ליעד אילני: אולי אני אגיד ואז ששואקה יתייחס. הישיבה אמורה להסתיים עוד 5 דקות.

מר שמואל לרמן: נאריך אותה ב-2 דקות אם תצטרך.

מר ישראל זינגר: לא, לא.

מר ליעד אילני: תראה, אני חושב, אדוני יו"ר מפעלי בית עמנואל שמוליק לרמן, אני חושב שהסוגיה של פיקוח פדגוגי על צהרונים ומועדוניות,

מר ישראל זינגר: דורש יותר מ-7 דקות.

מר ליעד אילני: ראויה ליותר מ-7 דקות. ואני חייב לומר גם שהנוכחות המועטה שיש כרגע באולם לא מכבדת את הנושא לדעתי. דיברתם פה מקודם על עניין של הוגנות ונוצרה פה איזו שיחה כאילו של גן ילדים – הם התחילו קודם, אנחנו התחלנו קודם,

מר ישראל זינגר: אז הצעתי שתהיה הצעה לסדר בפעם הבאה.

מר ליעד אילני: אז אומרים לך שאין אפשרות.

מר ישראל זינגר: יש.

עו"ד דוד שואקה: לא אמרתי.

מר ליעד אילני: אני אגיד את דעתי ואני אשמח לשמוע את החלטת שואקה, את המלצת שואקה. יש אפשרות גם, כדי לא לפגוע במניין

4 הצעות לסדר שעומדות, שההצעה הזו שלנו, שלי האחרונה שנשארה היום, תיכנס כסעיף על סדר היום בישיבה בשבוע הבא.

מר ישראל זינגר: אני רוצה לומר כך, למה אני לא יכול להתחייב? ואני חושב שזה עניין של הוגנות. יש דברים, הצעות לסדר של העירייה זה דברים לרוב דחופים שצריך בתאריכים מסוימים. אני לא יכול להתחייב, לכן אמרתי את זה. אני לא יכול להגיד את זה ככה, צריך לראות מהו סדר היום. זה מה שאני רוצה לומר.

מר שמואל לרמן: אנחנו נכניס את זה, ליעד, מה שאני מציע, בעוד פחות מחודש תבקשו, ניתן לכם ישיבה שלא מן המניין,

מר ליעד אילני: אני חושב, כמו שאמרתי, שהנושא הזה יותר מדי חשוב ואני אדחה את ההצעה לישיבה הבאה.

מר אדם קניגסברגר: הוא יכול להעלות את זה בשבוע הבא, מה הבעיה?

מר ליעד אילני: כן. אבל ההצעה לסדר שלי תוכננה להיות בנושא אחר גם חשוב.

מר שמואל לרמן: הצעה לסדר, אדם, תעזוב. ליעד, הפיתרון שלי זה, אנחנו ניתן לכם,

מר ישראל זינגר: כשתהיה ישיבה מיוחדת,

מר שמואל לרמן: יש לכם, הרי מדי חודש אנחנו נותנים, אין בעיה, לישיבה שלא מן המניין.

מר ישראל זינגר: זה לא אוטומאטי.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אנחנו מבקשים.

מר ישראל זינגר: אני לא אוהב מה שאתה אומר, אבל נדון בזה.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו מבקשים, באוגוסט אמרו שלא.

מר שמואל לרמן: אבל יש לך יולי עוד.

מר אדם קניגסברגר: נכון. בדיוק.

מר שמואל לרמן: אז אין בעיה. ביולי נכניס את זה וזה יהיה ראשון.

מר ישראל זינגר: אם תהיה ישיבה מיוחדת ביולי.

4. בקשת מר ליעד אילני חבר מועצת העיר לדון בנושא: "העברת אחריות הפיקוח הפדגוגי על המועדוניות והצהרונים מחברת מפעלי בית עמנואל לאגף החינוך העירוני".

החלטה:

הצעת ההחלטה לא נדונה מאחר ותמו ארבע שעות מתחילת הישיבה ולא הוסכם על הארכה. חבר המועצה ליעד אילני יכול להגיש את הצעת ההחלטה כהצעה לסדר בישיבת המועצה מן המניין בחודש יולי.

מר ישראל זינגר: הישיבה הסתיימה אדוני היו"ר?

מר שמואל לרמן: הישיבה הסתיימה. 3 דקות לעשר, תודה רבה לכולם.

_____	_____
מר שמואל לרמן	**מר משה בודאגה**
יו"ר מועצת העיר	**מנכ"ל העירייה**